

Obelezje crkve Golgota

Osnovni principi pokreta Golgota

Pisac: Cak Smit

Uvod

Sta je to sto cini pokret Crkve Golgote drugacijim od ostalih Biblijskih, evandjeoskih crkvi? Veoma je korisno razumeti jedinstveni Boziji rad u nasoj sredini. Ako je Crkva Golgota ista kao i crkva preko puta ulice, bilo bi bolje spojiti ih, ali ako postoje razlike, onda smo na jedinstvenom mestu u Bozijem planu. Zsigurno postoje mnoge crkve koje imaju slicno verovanje i delovanje poput nas, nismo sami po sebi posebni, ali Bog je nacinio divnu ravnotezu u pokretu Crkve Golgote i to nas u mnogim pogledima cini drugacijima.

Mnogi veruju u darove i sluzbu Svetoga Duha ali nemaju jak naglasak na Biblijskom ucenju i ne gledaju na Rec Bozju da ih ona vodi u iskustvima sa Svetim Duhom. Mnogi naglasavaju ucenje Bozje Reci ali se ne slazu da su danas darovi Svetog Duha na raspolaganju. U Crkvi Golgoti nalazimo i ucenje Bozje Reci a i otvoreno srce za rad Svetog Duha. Ova ravnoteza cini Crkvu Golgotu jedinstvenim pokretom kojeg je Bog blagoslovio i zato je vazno razumeti Biblijske principe zbog kojih je Bog dozvolio da postojimo i rastemo.

Ne tvrdim da je svaka Crkva Golgota identicna. Zadivljen sam kad vidim kako Bog od jednostavnih i osnovnih elemenata nacini toliku raznovrsnost. Svi mi imamo dva oka, nos, usta, dva uveta a opet toliko drugacije izgledamo! Kod ljudi se razlikuju emocije a Bog voli svakoga, voli jako emocionalne osobe a voli i ne emocionalne. Zeleci da se ophodi sto bolje prema ljudima, Bog je stvorio takvu siroku raznolikost crkvi. Neke crkve vise odgovaraju onima koji su jako emocionalni po svojoj prirodi dok druge onima koji su vise formalnog karaktera. Izgleda kao da Bog uziva u raznovrsnoscu crkvi da bi ispunio svaciju potrebu. Potrebu onih koji su veoma emocionalni, potrebu onih koji su formalni i onih izmedju. Svako ima deo u Bozjem planu ali treba da znamo gde nam je mesto u ovoj širokoj skali. Zato je od velike vaznosti da shvatimo ovo sto cemo ovde nazivati "Obelezje Crkve Golgota". Dok posmatramo sta je to sto cini nase zajednistvo jedinstvenim, bolje cemo razumeti nasu ulogu u Hristovom telu.

Poziv u sluzbu

"I niko sam sebe ne daje casti, nego koji je pozvan od Boga" Jevrejima. 5:4

Pre nego sto pogledamo na ono sto mi nazivamo "Obelezje Crkve Golgota", hajde da razmotrimo nas poziv i predanost u sluzbi.

Ako postoji karakteristika koja je kljucna za uspesnu sluzbu to bi bio osecaj poziva - ubedjenje u nasem srcu da nas je Bog izabrao i pozvao da Ga sluzimo.

Biblija nas uci da budemo sigurni u nas poziv. Da li si ubedjen da te je Bog pozvao u sluzbu? Ovo je od velike vaznosti jer sluzba nije profesija koju mi biramo vec nas Bog poziva u nju. Kako da znam dali sam pozvan? Sluzba onome koji je pozvan nije opcija vec potreba. Kao sto je to Pavle rekao: "tesko meni ako evandjelja ne propovedam" (1. Korincanima 9:16). Jeremija je odlucio da vise nece govoriti zbog njegovog progonjenja. Bio je bacen u zatvor i pretili su mu smrću, tako da je odlucio: "Završio sam, odo' ja." .."Rekoh: necu ga vise pominjati, niti cu vise govoriti u ime njegovo; ali bi u srcu mom kao oganj razgoreo, zatvoren u kostima mojim, i umorih se zadržavajući ga, i ne mogoh vise." (Jeremija 20:9) Treba ti ovakav poziv jer sluzba nije bas carna i ima jako teskih momenata u njoj. Kao sto i Petar pise: "Ljubazni! Ne cudite se vrućini koja vam se dogadja za kusanje vase, kao da vam se sto novo dogadja" (1. Petrova 4:12) Treba da razumes, i ako te Bog pozvao u sluzbu, taj poziv ce biti podlozen jakim probama. Koliko si jako ubedjen da te je Bog pozvao da ga sluzis?

Kada sam ja prvi put osetio poziv u sluzbu, otisao sam u skolu da se pripremim. Bilo mi je tesko u skoli jer sam osetio da moram odmah otici i zapoceti sluzbu. Mislio sam: "Evo, ceo svet umire bez Isusa Hrista a ja sam tu u ucionici i citam neke knjige." Bio sam ubedjen da ce svet bez mene propasti. Kada sam diplomirao i dobio svoj prvi zadatak, na moje zaprepascenje, otkrio sam da ne zavisi od mene sudbina sveta. Tada su pocele probe. Bilo je tesko finansijski i duhovno. Nisam video plodove koje sam ocekivao - ocekivao sam neposredne rezultate i ushicenost.

Imao sam neverovatne finansijske pritiske zbog kojih sam morao da se zaposlim u svetu da bih mogao odrzati porodicu i ostati u sluzbi. Otkrio sam da ne primam dovoljnu finansijsku podrsku od sluzbe tako da sam prvih sedamnaest godina imao radno mesto van crkve da bih mogao podrzati sebe. Ovo je bilo veoma tesko jer sam bio ubedjen u svoj poziv. Bilo je trenutaka kada sam sumnjao u svoj poziv a i kada sam molio Boga da ne budem pozvan. Rekao sam: "Boze, pozovi me da budem poslovan covek! To mi bolje ide i bolje se snalazim. Lakse mi ide da zaradjujem novac i Gospode, mogu biti dobar Hriscanin i kao poslovni covek. Mogao bih da finansiram crkvu i nekog u sluzbi." Ali Bog nije dopustio da pobegnem od njegovog poziva, mada sam ponekad to pokusavao. Vizija da sluzim Boga je gorela u mom srcu. Tako da je potreban osecaj poziva. Jako je vazno da se priupitamo:

"Dali me je Bog pozvao u sluzbu?"

Zajedno sa osecajem poziva dolazi i potreba za predanoscu. Jedno od najbitnijih svojstava koje pastor crkve treba da ima je predanje Gospodstvu Isusa Hrista. Ja sam ono sto sam ne zbog svoje ambicije niti zbog svoje zelje niti zbog svoje volje. Ja sam ono sto jesam zbog Njegove volje. Njemu sam predao svoj zivot. Ako sam predan Gospodu onda cu takodje biti predan Njegovoj reci i Njegovoj sluzbi drugima.

Da bi imali ispravan stav u sluzbi, moramo zapamtiti sta je Isus rekao: "...znate da knezovi narodni vladaju narodom i poglavari njegovi upravljaju njim. Ali medju vama da ne bude tako; nego koji hoce da bude veci medju vama, da vam služi i koji hoce prvi medju vama da bude, da bude svima sluga." (Marko 10:42-44) Kljucno je razumeti da sluzba nije mesto gde se tebi služi, gde ljudi tebe cekaju i

postuju jer si ti u sluzbi. To je mesto gde sluzis ljude pa cak i ako ti se nacin ne svidja.

Nedavno sam bio na jednoj pastorskoj konferenciji i bio sam zacudjen kako su ti pastori bili aljkavi. Uneli su kafu i koka kolu u prostoriju gde smo se okupili, sto meni nimalo ne smeta, ali kada se završio sastanak ostavili su limenke i solje na podu. Tako da sam nakraju skupljao solje i limenke po sali. Znam kako je to kada neko sutne solju sa kafom i prospe se na tepih. Nisam hteo da ostavim los utisak sluga Crkve Golgote vlasnicima te sale. Mnogi ljudi misle da je sluzba gde se njima sluzi, a ne gde oni sluze drugima. Misao: "Ja sam sluzbenik i zato neko treba da cisti za mnom", je kontradiktorna a takodje i nebiblijska.

Pre sam ostavljao svoje odelo po celoj kuci dok napokon moja zena nije rekla: "Znas sta, ja ti nisam rob, idi i stavi odelo u orman! Zasto ja moram tvoje odelo da sklanjam?" Razmislio sam, i bila je potpuno u pravu. Ne treba to da ocekujem od nje. Ovo je za mene bila vazna lekcije. Nisam pozvan da vladam vec sam pozvan da sluzim.

To vece kada je Isus bio na poslednjoj veceri sa svojim ucenicima, pre nego sto je bio izdan, uhapsen i razapet, uzeo je peskir, obmotao ga oko struka i poceo prati noge ucenicima. Zatim ih je pitao: "Znate li sto ja ucinih vama? Vi zovete mene uciteljem i Gospodinom; i pravo velite: jer jesam. Kad dakle ja oprah vama noge Gospodin i ucitelj, i vi ste duzni jedan drugome prati noge." (Jovan 13:12-14) Kao sto i Petar kaze: "Jer ste na to pozvani, jer i Hrist postrada za nas, i nama ostavi ugled da idemo njegovim tragom." (2. Petrova 2:21) Rec "sluzba" znaci sluziti. Mi smo pozvani da budemo sluge. Treba da budemo sluge, najpre nasem Gospodu a i Njegovoj deci.

Moje misljenje je da ljudi koji puse, imaju najprljaviju naviku na svetu. Uvek smrde i ostavljaju smrad gde god odu. Lako je otkriti osobu koja pusi. Samo prodjes pored nje i osetices na njenom odelu. Ako udjes u kucu pusaca i pomirises zavesu, pasces u nesvest. To je prljava navika. Jos gore od toga je kada bacaju opuske na sve strane. Obicno opusak zgaze da bi ga ugasili, ostavljajuci fleku na betonu. Kada ljudi dodju u crkvu, cesto dodju puseci i kada su spremni da udju u crkvu, bace cigaretu i zgaze je. Ko bi trebao da pokupi taj opusak?

Dok sam odrastao, majka me je ucila da nikada ne pipnem opusak ili cigaretu. Imao sam toliku averziju prema cigarama da cak i sada ako pipnem cigaru osecam se nekako prljavo. Svaki put kada se sagnem da pokupim opusak i pipnem ga, nesto iz mog detinjstva mi se vrati. Mrzim to! Kada se setam u dvoristu crkve i vidim opuske, ne svidjaju mi se kako leze tamo na zemlji, tako da ih pokupim. Skupljajuci ih, otkrio sam da gundjam protiv osobe koja je bacila opusak: "Ti prljavi, smrdljivi, nepazljivi, koji ne razmisljaju."

Tada mi je Bog poceo govoriti. Pitao me je: "Koga ti sluzis?" Odgovorio sam: "Tebe Gospode." "Onda ne gundjaj" odgovorio je. Tako da nemoj sluziti ogorcenog srca. Nemoj sluziti kivnog srca. Ako skupljajuci opuske mislim o prljavim ljudima, onda mrzim to da radim, ali ako mislim "Gospode hocu da odrzavam cistom ovu parcelu koju si mi dao" tada mogu da ih pokupim a da pri tome nemam taj gadljivi osecaj, jer ovo radim za Isusa a ne da bi se nekome to svidelo. "Samo za tebe Gospode." Kao sto nam i pismo govori: "sve sto god

cinite recju ili delom, sve cinite u ime Gospodina Isusa Hrista."

Ovo je jako vazan stav za sluzbu. Treba da sluzimo kao da sluzimo Gospodu, jer cemo naleteti na ljude koji su mrski, nezahvalni, zahtevni i vecinom slucaja nisu bas zabavno drustvo. Tako da ako mislis: "Moram im sluziti," to ce te unistiti, ali ako mislis: "Ja sluzim Gospoda." Tada ces moci to podneti. Sta god da radimo, to moramo raditi za Gospoda imajući na umu da cu nagradu takodje od Njega dobiti.

Nemoj ocekivati da ti ljudi aplaudiraju. Nemoj ocekivati da ti ljudi kazu: "O, hvala ti. O, toliko mi mnogo znacis", jer ovo neces cesto cuti. Ja sam radio, i radio i radio za ljude i na kraju su me sutnuli u zube jer im to nije bilo dovoljno. Treba da ti je dobro urezano u umu da radis Gospodu, znajuci da ces od Gospoda primiti nagradu. Moras da imas na umu ove stvari. Ja sam sluga Isusa Hrista. On mi je gospodar. On ce me nagraditi. Moram da imam ovakvu perspektivu i dobar stav dok sluzim ljudima. To cinim za Njega.

Ne samo da trebamo biti predani Isusu i predani sluzbi Njegovim ljudima vec trebamo biti predani Bozijoje Reci. Verujem da ako neko neveruje u Bibliju kao nepogresivu, Bogom nadahnutu rec, onda nema sta da trazi u sluzbi. Nazalost ovo bi eliminisalo 50% sluzbenika u Sjedinjenim Drzavama. Zasto uciti iz knjige u koju ne verujes? A ako verujes da je Biblija Bozija nadahnuta rac, i da je tvoja duznost ucisti je, onda je dobro znaj. Budi predan tome. Kao sto je Pavle rekao Timoteju: "Postaraj se da se pokazes posten pred Bogom, kao radin koji se nema sta stideti, i pravo upravlja recju istine." (2. Timoteju 2:15) Mozes biti naucen kako da proucavas Bibliju ali proces ucenja nikad neprestaje. Do samog danasnjeg dana ja sam predan Bozijoje Reci da bih se pokazao posten pred Bogom.

Boziji model za Crkvu

"na ovome kamenu sazidacu crkvu svoju..." Matej 16:19

U Golgoti, model za crkvu uzimamo iz Dela Apostolskih. Verujemo da je crkvena istorija, uglavnom, tuzna prica neuspeha. Crkva je cinila mnoge uzasne stvari u ime Isusa Hrista.

U skoli sam imao dosta poteskoca kada su moji profesori otkrili da sam hriscanin. Poceli bi da mi govore o dogadjajima u crkvenoj istoriji sa kojima sam veoma dobro dio upoznat. Ja bih im odgovorio: "Nemoj da sudis hriscanstvo po nesavršenim primerima koje vidimo u istoriji. Sudi ga po Isusu Hristu. Vratimo se onome sta je On ucio i govorio. On je ucio "blago milostivima jer ce primiti milost." Da li u ovome ima nesto da ti se ne svidja? Ucio je da volimo jedan drugoga. Da li u ovome ima nesto sto ti se ne svidja? Ucio je da je mnogo bolje davati nego primati. Da li ima u ovome neceg da ti se ne svidja?" Kada govoris o osnovnom Isusovom ucenju, cak i skeptici priznaju da nemaju nista protiv. Ono sto im se ne svidja su ljudi koji su tvrdili da su hriscani, a pod parolom Isusovog imenom cinili grozote.

U Otkrivenju, Isus se obraca ckvama u Maloj Aziji koje su imale neke probleme. Vec ovako rano datumski, On im govori da se pokaju. Govori im o nedostacima, o laznom ucenju koje se uvuklo i o delima koja su vec pocela da seju seme

raspadanja u Crkvi. U većem delu, Crkva je doživela neuspeh već pri kraju prvog veka. Gnosticizam i Arijanizam su počeli da se uvlače. Razvoj svestenstva i osnivanje crkvene organizacije počele su veoma rano u crkvenoj istoriji. U knjizi Otkrivenja, u svojim pismima, Isus izražava svoje nezadovoljstvo prema tim crkvama.

A ovo je samo sezdeset godina nakon što je Crkva osnovana. Nije joj dugo trebalo da postane toliko iskvarena i mlaka da je Isus spreman ispljunuti je. Ona je do te mere iritirala. Kada pogledam na crkvenu istoriju ne vidim da su se stvari poboljšale. Crkva se sve više iskvarila. Stvari koje je Gospod govorio protiv sedam crkava može i danas da govori protiv crkve.

Tako da model Crkve ne možemo naći u crkvenoj istoriji, kao što ne možemo naći Božansku namenu za čoveka, posmatrajuci samo ljudsku istoriju. Čovek je pao toliko da ne vidimo Božanski ideal. Isto je i sa Crkvom. Ne možemo naći Božanski ideal posmatrajuci crkvenu istoriju.

Božanski ideal nalazimo u Delima Apostolskim. Ova Crkva je bila puna dinamike. Ova Crkva je bila vodjena i puna Svetoga Duha. Ova Crkva je donela svetlu Evandjelje. Pavle je nekih trideset godina nakon Pentekosta napisao Kolosanima: "Za nad ostavljeni vama na nebesima, za koji napred česte u reci istine evandjelja, koje je u vama, kao i u svemu svetlu i plodno je i raste, kao i u vama, od onoga dana kada česte i razumeste blagodat Božiju u istini." (Kolosanima 1:5-6) Prvi vernici su doživeli kako je crkva prenela evandjelje u čitav svet.

Verujem da u Delima Apostolskim nalazimo crkvu koja je po Božijem planu. Tamo nalazimo crkvu koja je puna Svetoga Duha, koja je vodjena Svetim Duhom i koja je puna sile Svetog Duha. U njoj je Sveti Duh upravljao događanja i službu.

Koliko se rana crkva oslanjala na Svetog Duha? Citamo kako Sveti Duh govori: "odvojte mi Varnabu i Savla na delo na koje ih pozvah. Tada postivsi i pomolivsi se Bogu metnuse ruke na njih, i otpustise ih." (Dela 13:2-3) Pavle koristi ovaj izraz: "Jer nadje za dobro Sveti Duh i mi." (Dela 15:28), i "scadijahu ici u Vitiniju i duh ne dade" (Dela 16:7) Ovi ljudi su bili vodjeni Duhom i trazili su da ih Duh vodi.

U četvrtoj glavi Dela vidimo kako su se molili trazeci Božiju pomoć i vodstvo kroz teška progonstva. Tada se ponovo spustio Sveti Duh na njih i oni su hrabro govorili Rec.

Rana crkva je imala četiri osnovne funkcije. Dela 2:42 nam govore: "I ostase jednako u nauci apostolskoj, i u zajednici, i u lomljenju hljeba i u molitvama." Ovo mora biti temelj kada se razvija zajedništvo vernika. Ako vodimo ljude da neprestano proučavaju Rec, učeci ih nauci apostolskoj, ako su u zajedništvu Hristovog tela, ako imaju udeo u lomljenju hleba i ako se mole onda će se Bog pobrinuti za sve ostale potrebe.

Bog se pobrinuo za crkvu u Delima. "A Gospodin svaki dan umnožavase društvo onih koji se spasavahu." (Dela 2:47) Nemoj zaboraviti, nije tvoj zadatak da dodaš ljude crkvi, to Bog treba da uradi. Tvoje je da hraniš stado, da se brineš za stado, da voliš stado. Postaraj se da budeš zbrinuti. Narocito ako je stado manje. Gospod je rekao: "dobro, slugo dobri i verni! U malom bio si mi veran, nad

mnogim cu te postaviti; udji u radost gospodara svojega." (Matej 25:21). Gospod te neće postaviti nad mnogim dok nisi bio veran u malom. Nemoj uvek razmišljati: "O, bar da imamo hiljadu ljudi!" ili "O, bar da imamo pet hiljada!" Sluzi onih osam ili deset ljudi koje imas. Verno im sluzi, verno ih hrani i Gospod će da nadoda one koji se spasu. Velicina crkve nije tvoja briga, nikad nebi ni trebalo da bude.

Osnovni cilj nacina rada mnogih crkvi je da nadodaju. Postoje mnogi programi za rast crkve i posebni kursevi na kojima te uče kako da nadodas svojoj crkvi. U stvari veoma je jedostavno. Ti ne treba da platis za kurs o rastu crkve. Samo vodi ljude u Boziju Rec, molitvu, zajedništvo, lomljenje hleba i Bog će nadodati one koji će se spasu.

Jedna od najmundrijih stvari koje sam uradio, dok sam pripadao denominaciji, bilo je da sam prestao da brojim ljude. Crkva je imala jednu tablu na kojoj je bio ispisan broj pohadjanja nedeljne sluzbe - trenutno, proste nedelje i pre godinu dana. Uvek se govorilo o brojevima. Ljudima se uvek govorilo o statistici pohadjanja. "Koji je broj pohadjanja od proste nedelje? Koji je broj pohadjanja od proste godine?" "Gde su svi ti ljudi?" "Zasto je opao broj?" Ljude su interesovali brojevi. Prebrojavanje ljudi je uzasna zamka u koju se može upasti. Nemoj da upadnes u nju! Pogledaj na one koji dodju i shvati: "Bog je danas doveo ove ljude da im sluzim." Daj sve od sebe i sluzi im celim svojim srcem. Verno im sluzi. Dok im verno sluzis, Bog će dovesti jos ljudi da ih nadgledas, cuvas i sluzis. Budi veran prema onima koje ti je Bog poverio.

U Delima se stvorio jedan problem. Grčke udovice su bile izostavljane a poseban znacaj se pridavao Jevrejskim udovicama. Tako da su one svoj problem iznele pred apostole. Apostoli su rekli: "nije prilicno nama da ostavimo rec Boziju pa da sluzimo oko trpeze. Nadjite dakle, braco, medju sobom sedam postenih ljudi, punih Duha Svetoga i premudrosti, koje ćemo postaviti nad ovijem poslom. A mi ćemo u molitvi i u sluzbi reci ostati." (Dela 6:2-4).

Dakle, prioritet sluzbe rane crkve je bila Bozija Rec i molitva. Oni su se predali učenju Bozije Reci, zajednistvu (koinonia), lomljenju hleba i molitvi. "A Gospodin svaki dan umnozavase drustvo onih koji se spasavahu." (Dela 2:47) Kada crkva funkcionise kako Bog zeli onda će Bog u njoj uraditi ono sto on zeli i svakodneвно će nadodati one koji treba da se spasu.

U ranoj crkvi, Bog je koristio ljude koji su bili potpuno predani Isusu Hristu, ljude koji nisu trazili da budu slavni vec su hteli da sva slava pripadne Isusu. U guzvi, kod Solomonovog trema, kada je bio izlacen hromi covek, Petar je rekao: "Ljudi Izraelci! Sto se cudite ovome? Ili sta gledate na nas, kao da smo svojom silom ili poboznoscu ucinili da on ide? Bog Avramov i Izakov i Jakovljevi, Bog otaca nasih, proslavi sina svojega Isusa." (Dela 3:12-12) Petar, nakon ovog cuda nije primio slavu. Uputio je ljude ka Isusu, da sva slava pripadne Gospodu.

Namera rane crkve je bila da donese slavu Bogu. Ljudi koje je Bog koristio nisu trazili slavu za sebe. Mene nešto opterecuje kada vidim kako se ljudi muče za uspeh, za neku titulu, kako se muče da bi se proslavili i uvek pokusavaju da budu u centru paznje. Isus je naglasio da je put prema gore, u stvari put prema dole: "Jer koji se podize, ponizice se, a koji se ponizuje, podignuce se." (Matej 23:12) Zivi za Bozije carstvo, tezi tome da doneses slavu Isusu Hristu i Gospod će te

koristiti. Moja neprestana molitva je da budem Bogu na raspolaganju. Pavle je zeleo isto: "Nego morim telo svoje i trudim da kako sam drugima propovedajuci izbacen ne budem." (1. Korincanima 9:27).

Uspeh je opasan. Ako ti Bog donese uspeh u sluzbu, onda si u mnogo vecoj opasnosti nego kada uz muku jedva uspevas u nekom zabitom mestu sa zajednistvom od deset ljudi. U takvim okolnostima je lako biti na kolenima! Nema bas puno mogucnosti da se proslavis ali kada dodje do uspeha tada dolazi do opasnosti u sluzbi. Kada ljudi pocnu da vide u tebi primer, veoma je lako okliznuti se i prihvatiti aplauz. To je najkraci put do kraja pomazanju Bozijeg Duha. Biblija kaze: "Jer uzvisavanje ne dolazi ni od istoka ni od zapada ni od pustinje; nego je Bog sudija, jednoga ponizuje a drugoga uzvisuje." (Psalam 75:6-7). Ono sto pali danas je uzvisivanje. Mnogi pastori provode svo svoje vreme pokusavajući da uzvise crkvu ili sebe ali uzvisenje, pravo uzvisenje dolazi od Gospoda. Dakle, budi oprezan.

Dela Apostolska su nam primer za crkvu. To je crkva koja je vodjena Duhom, crkva koja uci Rec, crkva koja ima jedinstvo - to je zajednistvo ili koinonia. To je crkva koja zajedno lomi hleb i zajedno se moli. Ostalo Bog radi, i uradice. On ce nadodati svakodnevno one koji ce da se spasu.

Vodstvo Crkve

"I sve pokori pod noge njegove, i njega dade za glavu crkvi, nad svima" Efezani 1:22

Prepoznamo da nam Novi zavet ne daje jasnu definiciju o crkvenom vodstvu. U Svetom Pismu nalazimo tri osnovne forme crkvenog vodstva. Dve nalazimo u Novom zavetu dok trecu vidimo kako se razvila tokom crkvene istorije. Prva forma crkvenog vodstva je uprava biskupa, ili nadglednika. Grcka rec je "episkopos". U 1. Timoteju 3:1 Pavle pise: "Istinita je rec, ako ko biskupstva zeli dobru stvar zeli."

Timotej nam govori kakav treba da je "episkopos" "Biskup treba da je bez mane, jedne zene muz, trezan, pametan, posten, gostoljubiv, vredan da uci, ne pijanica, ne bojac, ne lakom, nego krotak, miran, ne srebro ljubac, koji svojim domom dobro upravlja, koji ima poslusnu decu sa svakim postenjem. A ako ko ne ume svojim domom upravljati, kako ce se moci starati za crkvu Boziju? Ne novo krsten, da se ne bi naduo, i upao u sud djavolji. A valja da ima i dobro svedocanstvo od onih koji su napolju, da nebi upao u sramotu i zamku djavolju."(1. Timotejeva 3:2-7).

Bila je jos jedna forma vodstva kojoj su pripadali nadareni ljudi zvani "presbiteros", ili staresine. Dela 14:23 nam govore: "I postavivsi im staresine (presbiteros) po crkvama, i pomolivsi se Bogu s postom, predadose ih Gospodinu koga verovase."

Novi zavet jasno uci o postavljanju biskupa, episkopos, i staresina, presbiteros. Medjutim ove dve forme vodstva, po svojoj prirodi, izgledaju kao da se sudaraju. Dali crkva treba da je vodjena od strane biskupa ili odborom staresina? Episkopos ili presbiteros? Ova razlika je toliko naglasena da danas imamo dve

denominacije koje predstavljaju oba misljenja. Episkopalna crkva sledi episkopos, tu crkvu vode biskupi a imamo i presbiteros, to je Presbiteranska crkva, nju vodi odbor staresina. Cinjenica o postojanju ovih crkvi nam govori da nema jasno definisanog ucenja o pravoj formi crkvenog vodstva. Obe strane mogu odbraniti svoj stav.

Tokom vremena rodila se jos jedna forma crkvenog vodstva poznata kao: vodstvo zajednice. Ne verujem u vodstvo zajednice jer nigde u Bibliji ne vidimo da je zajednica ikada bila u pravu. Zajednica je rekla, "Mi hocemo da kralj vlada nad nama kao u drugim nacijama", trazeci ono sto nije Bozja volja. Ne mogu naci nigde u Pismu primer gde je zajednica delotvorno vodila. Vidimo da je zajednica pokusala da vodi i to citamo u 4. Mojsijevoj 14:1-3, "Tada se podize sav zbor i stade vikati, i narod plakase onu noc. I vikase na Mojsija i na Arona svi sinovi Izraelovi; i sav zbor rece im: kamo da smo pomrli u zemlji Egipatskoj ili da pomremo u ovoj pustinji! Zato nas vodi Gospodin u tu zemlju da izginemo od maca, zene nase i deca nasa da postanu roblje? Nije li bolje da se vratimo u Egipat?" Bog je rekao Mojsiju u 4. Mojsijevoj 14:27: "Dokle ce taj zli narod vikati na me? Cuo sam viku sinova Izraelovih kojom vicu na me." Zbog toga, jao Coveku koji je pastor u crkvi gde zajednica vodi. Sve sto ce naci je gundjanje i pobune, bas kao i Mojsije.

Ovo su, dakle, tri osnovne forme crkvenog vodstva, episkopos, presbiteros i vodstvo zajednice.

U Svetom Pismu nalazimo jos jednu formu vodstva koju je Bog postavio i oblikovao u ranoj istoriji Izraela. To je bila teokratija, ljudi pod Bozijim vodstvom. Izraelska nacija je u svom pocetku bila teokratija. Sam Bog ju je vodio.

Vremenom im je dojadilo da ih Bog vodi i upali su u zamku trazeci monarhiju. Vikali su: "Hocemo da kralj vlada nad nama. Zelimo biti kao sve druge nacije." Samuel se razocarao kada su dosli do njega sa zahtevom za monarhiju.

Da pogledamo jedan primer teokratije u kojoj je Bog vodio. Bio je jedan covek po imenu Mojsije, koga je Bog vodio. Mojsije je uvek trazio vodstvo i uputstvo od Boga. Mojsije je bio vodja, prepoznatljiv kao osoba koja prima vodstvo, uputstva, zakon i koji vodi narod. Ljudi su prepoznali da im je on bio veza sa Bogom. Jednom su rekli: "Mi se bojimo da mu pridjemo. On je strasan, videli smo vatru i munje. Idi ti gore i razgovaraj sa Njim pa sidji i reci nam sta je rekao a mi cemo biti poslusni. Ali mi necemo ici gore, ti idi." Prepoznali su da Mojsija Bog vodi. On je odlazio gore, primao od Boga, zatim bi sisao i to preneo ljudima.

Licnih zahteva je bilo jako mnogo, svaki dan bi se redovi ljudi u potrebi beskonacno prostirali. Dolazili bi do Mojsija za svaku sitnicu da on presudi izmedju njih i njihovih bliznjih. "On je pozajmio moju motiku i nije mi vratio." Ovo se odvijalo ceo dan, svaki dan, sve dok jednom Jetro, Mojsijev tast, nije rekao: "Sine, ovaj dugacak red ljudi koji ocekuju da im presudis, ima da te ubije. Nemozes stici sve ovo uraditi." Bog je rekao Mojsiju da sazove sedamdeset staresina Izraela i da ih skupi u sator sastanka. Bog je uzeo Duh koji je bio na Mojsiju i stavio ga na njih tako da ljudi mogu doci k' njima da im presude. Ako bi se desilo nesto sto je pretesko za njih da presude, onda bi se taj slucaj doneo pred Mojsija a Mojsije bi od Boga trazio razjasnjenje. (2.Mojsijeva 18:13-27)

Aron i svestenici su bili dodatna podrška Mojsiju. Oni su nadgledali duhovne

potrebe nacije, kao sto su pripreme prinosa i zrtvi. Izraelci su bili pod staresinama i Aronom. Bog je Izraelu postavio ovakvu formu vodstva.

Danas se u crkvi nalazi slicna struktura samo malo izmenjena. Hrist je glava nad crkvenim telom, to je njegova Crkva, On je glavni. Pastori treba da budu, poput Mojsija, blizu Isusu primajuci Njegovo vodstvo i uputstva. Pastori treba da vode crkvu tako da ona zna da je Bog onaj koji upravlja i ako onda nesto iskrzne, mozemo reci; " Pa, cekaj da se molim.", "Dozvoli mi da zatrazim mudrost od Boga.", "Hajde da trazimo Bozije vodstvo." U crkvi imamo grupu staresina, kao sto je i Mojsije imao, koji su tu da se mole sa nama i podrze nas dok trazimo Bozije vodstvo za crkvu.

Da vas upozorim. Kod odabiranja staresina, birajte ljude koji se mole i koji vide da vas je Bog pomazao i postavio za pastora Crkve. Pavle je upozorio Timoteja da ne polaze prebrzo ruke na ljude. (1. Timoteju 5:22) Dobro upoznaj te ljude pre nego sto im das bilo kakvu poziciju. To je kao brak. Ne znas kakva ti je zena sve dok ne pocnes da zivis sa njom. Mnogo puta naletis na iznenadjenja. Zapamti da problemi pocnu kada i uspeh, kada crkva pocne da raste i postane silna. Mnogi ljudi zele moc i kada vide da crkva ima para, onda pocnu sa svojim planovima da dospeju do pozicije i moci.

Neophodno je imati pobožne ljude koji prepoznaju da te je Bog pozvao i pomazao za pastora crkve. Ljude koji ce te podrzati u onome gde te Bog vodi da bi radio u crkvi. Dobar odbor staresina je nesto najbolje sto mozes imati u sluzbi. Ja sam zahvalan Bogu sto smo u Golgoti Kosta Mese blagoslovljeni sa pobožnim ljudima u odboru. Kada trazimo ljude koji ce sluziti u staresinstvu crkve, obicno ih trazimo na molitvenim sastancima i u molitvenim lancima. Potrebni su nam ljudi koji se mole, ljudi koji vape Bogu i vape za Njegovom voljom. Mi smo blagoslovljeni sa ovakvim ljudima u nasem odboru i hvalim Boga za njih.

Prave staresine nisu oni koji se slazu sa svime sto kazes, vec oni koji hodaju po Svetom Duhu. Oni su mi dobar stit. Oni sluze zajednistvu. Zajednistvo njima donosi probleme koji treba da se rese. Mnogo puta njihov odgovor bi bio: "Pa, ovo je nas nacin rada i zato ono sto radimo, treba da radimo na ovaj nacin." I taj problem se tu završi. Nekad bi na sastanku bila iznesena lista pitanja, "Evo ovo su me pitali, sta ti mislis?" Ponekad bih ja odgovorio: "Pa, nemam nikakvo misljenje u vezi toga. Treba da se molimo za to." A opet mnogo puta bih dopustio da oni sami to rese.

Dok sam bio mlad pastor u Arizonskom gradu Tusan (to je bila druga crkva u kojoj sam bio pastor) svake godine bi imali piknik na planini Lemon. U tom gradu bi leti temperatura dostigla 52 stepena tako da bi mi otisli na planinu da se osvezimo. Nacionalni park na planini Lemon ima divna mesta za piknik sa kupatilima, tekucom vodom, stolovima i igralistima. To je bilo divno mesto za crkveni piknik i za zajednistvo sve dok neko nije predlozio: "Imam jutro zemlje tu na planini Lemon. Umesto da se mesamo sa svetskim ljudima hajde da odemo na taj moj plac i tamo imamo piknik." Pitali smo ga: "Da li imas vode?" Odgovorio je: "Nemam", "Dali imas wc?" "Ne, sve sto imam je jutro zemlje." A jos plus od parka do njegovog placa se trebalo pesaciti osam kilometara. Bez obzira on je navaljivao, "Ali, bilo bi divno da provedemo dan u postu i molitvi." Kako ja mogu sada da mu kontriram kada je pomenuo post i molitvu? Ako govorim protiv toga,

ljudima cu delovati neduhovan.

Tako da se jedna grupa u crkvi skupila i dogovorili su se da bi bilo divno otici tamo na taj plac i provesti dan u molitvi i postu. Tamo cemo biti sami i sigurno ce biti dobro.

A opet, bila je tu jos jedna grupa koja je rekla: "Necemo da nosimo svoju decu na mesto gde nema vode. Ko ce da cuva decu, sta ce deca raditi dok se mi molimo i postimo? Tamo nema wc-a. Mi tamo ne idemo." Duhovna grupa, koja je delovala jako duhovno, rekla je : "Mi neidemo u drzavni park." I tako je nastao ostar rascep u zajednistvu.

Piknik, koji je svake godine bio toliko velicanstven, sada je propao zbog ovog rascepa. I obe grupe dolaze do mene i pitaju: "Cak, gde cemo imati piknik?" Po Bozjoj mudrosti koja prevazilazi moje iskustvo, odgovorio sam: "Neka odbor odluci." Imali smo sastanak i anonimno smo odlucili da idemo u nacionalni park. Prisao sam ljudima i rekao: "Odbor staresina je odlucio da piknik provedemo u drzavnom parku." Tada sam mogao prici i duhovnoj grupi koja je htela da se moli i posti: "To je bila dobra ideja, bilo bi dobro da provedemo dan u molitvi i postu, mozda neki drugi put odemo i zajedno se molimo i postimo ali sada za piknik idemo, kako je odbor odlucio, u drzavni park."

Posto je odbor doneo odluku, ja sam i dalje mogao sluziti i jednoj i drugoj grupi. Odbor je bio zastita. Veoma je dobro imati takvu zastitu jer se ljudi onda ne okrenu protiv tebe: "Pastor je to odlucio a ja se ne slazem sa time." Odbor je odlucio i odbor mi je postao zastita.

Verujem da je Boziji model vodstva, da pastor koga Bog vodi a ljudi mogu prepoznati kao Boziji pomazani instrument, vodi crkvu uz odbor koji upravlja i upucuje. Dodatak ovome je uloga pastora koji su asistenti. Oni su tu da svakodnevno sluze duhovnim potrebama ljudi. Kada su ovi sastavni delovi na svom mestu imamo prekrasan oblik crkvenog rukovodstva u kom ti kao pastor nisi u poziciji najamnika. Kada crkva radi na Presbiterijanski nacin, tada postoji velika opasnost da postanes najamnik a odbor da vodi crkvu. Pastor je iznajmljen od stane odbora i na isti nacin moze biti otpusten. U ovakvom vidu vodstva, pastor postaje najamnik.

Isti je slucaj i kada zajednica vodi. Pastor je iznajmljen od strane zajednice, umesto da je pozvan i pomazan od strane Gospoda koji je Glava telu. Njega nije postavio Isus Hrist, Glava tela, vec ga je odbor ili zajednica izglasala ili odabrala. I u ovom slucaju pastor postaje najamnik. Ne verujem da iko moze pruziti svoje najbolje kao najamnik.

Ja verujem da svi treba da budu djakoni. Srz djakonske sluzbe je bilo pomaganje drugima. Oni su trebali da se zbrinu za prostoriju. Oni su trebali da se pobrinu za potrebe zajednistva i bolesnih. Najgore je kada u crkvi pocnu da se dele titule, narocito one koje cine nekoga visim od drugoga. To je veoma opasno.

Jedan savet o duhovnim kvalifikacijama za crkveno vodstvo je ono sto je Juda rekao u svom blagoslovu "A onome koji vas moze sacuvati bez greha i bez mane i postaviti prave pred slavom svojom u radosti" (Juda 1:24) Ja sam bez mane samo kada sam u Isusu Hristu a takodje je istina da smo svi zgresili i liseni smo slave Bozije. Pavle je bio svestan svoje nesposobnosti za sluzbu i rekao je: "Meni najmanjemu od svih svetih dade se ova blagodat da objavim medju

neznaboscima neiskazano bogatstvo Hristovo." (Efezanima 3:8). On je tvrdio: "Ja sam najmanji od svih svetih. Ne zaslužujem ni da me zovu apostolom jer sam progonio Božiju crkvu." U jednom delu on govori ponovo o sebi: "Milost je dana najvećim gresnicima." Pavle je dobro razumeo da mu je pozicija koju ima dana po Božijoj milosti. Kao što to i govori u 1. Korincanima 15:10, "po blagodati Božijoj jesam što jesam." On je istinski uvideo da je u Hristu bez mane. Tako da ključna kvalifikacija za pastora ili vodju u crkvi je da budu "u Hristu Isusu" i da budu bez mane.

Ja verujem da je čovek koji ne prebiva u Isusu, već hoda po telu diskvalifikovan od pozicije "episkopos". Hodanje u telu predstavlja način života. Sotona je spreman da uništi one sa uspešnom službom a verujem da smo svi skloni padu, kao što je Isus to kazao Petru: "Rece pak Gospodin: Simune! Simune! evo vas iste Sotona da bi vas cinio kao pšenicu. A ja se molim za tebe da tvoja vera ne prestane; i kadgod obrativsi se utvrdi bracu svoju." (Luka 22:31-32)

Petar je odgovorio: "Ako se i svi sablazne o tebe ja se necu nikad sablazniti" (Matej 26:33). On je govorio: "Gospode ako te svi oni ostave, je te nikada necu ostaviti! Gospode, umrecu za tebe!". Samopouzdanje je trebalo da nestane da bi uvideo da on potpuno zavisi od Svetog Duha. Ovo je bilo neophodno da se dogodi u njegovom zivotu i mislim da je neophodno i za nase zivote. Kada u zivotu imamo samopouzdanje, Gospod nam polako pokaze da sami niste ne mozemo uraditi. To i Pavle kaze: "Jer znam da dobro ne zivi u meni, to jest u telu mojemu." (Rimljani 7:18). Tako da kadgod pomislimo da smo izuzetak ovom pravilu, Gospod dopusti da se spotaknemo da bi nas naucio potpunom pouzdanju u Njega.

Kada odlucimo da zivimo po telu onda smo diskvalifikovani od službe ali ako bukvalno shvatamo onu rec "bez mane", mozemo da se pokupimo i zaposlimo u nekoj trafici. Verujem da je ključ pokajanje, iskreno pokajanje. Kada dodje do iskrenog pokajanja, onda dolazi do oprostaja i obnavljanje zapocinje. Ali teba da dodje do iskrenog pokajanja, istinskog okretanja od greha.

Zapazio sam da crkve koje slede vodstvo Staresina jako cesto ni ne traze pastora već najamnika. Po njima, pastor je "Osoba koja ce da plese kako mu sviramo. Mi promenimo melodiju i dok god ti radis kako mi sviramo, dobar si radnik ali ako se usudis da iskoracis onako kako ti to zelis, gotov si."

Pre nego što smo dosti u Golgotu, započeo sam jednu nezavisnu crkvu u Koroni koja je nastala od kućnih biblijskih časova. Par članova je odlucilo da oforme udruženje koje su nazvali "Hriscansko Udruženje Korona". Oni su oformili udruženje da bi legalno mogli primati desetke, skupljajući novac da me stave na radio Koronu. Ti su ljudi bili nadležni u udruženju. I tako smo počeli sa emitovanjem radio emisija koje su privukle veliki broj ljudi.

Ja sam želeo da napustim denominaciju kojoj sam pripadao, da bih postao nezavistan. Ovi ljudi su me pozvali da započnem crkvu u Koroni, što sam i uradio. Počeli smo sa Hriscanskim Centrom Korona. Bilo je veoma blagoslovljeno. Ja sam i dalje živeo u Nju Port Bic-u i odatle sam se svake nedelje vozikao do Korone. Tamo bi proveli dan i nedeljom uveče bi se vratili kući. Jedne nedelje dok je moja porodica bila tamo samnom, odlucio sam da poredjam stolice u polukrug umesto u redove. Te večeri smo svi sedeli u

polukrugu kao na kucnim biblijskim casovima. Umesto pevanja tri pesme iz pesmarice sa pratnjom orgulja i klavira, ja sam vodio u pevanju akapela. Nakon toga smo se molili, neko bi izneo svoj zahtev i svi bi se u krugu molili. Nakon toga, ja sam drzao cas, onako neformalno, sedeci u stolici.

Osecao sam da je ovo bilo vodjeno Duhom i da je bilo puno dinamike. Bilo je uzbudljivo! Te veceri su se molili neki koji citav svoj zivot nisu izrekli naglas molitvu. Mnogi su bili dodirnuti. Nakon casa, clanovi odbora su imali vandredni sastanak. Sutradan su me nazvali da mi saopste kako im se ono sinoc nije svidjalo i da ne zele ponovo to da vide. Nekad sam mislio: "Mislio sam da ce mi ovo biti zivotna sluzba, ali nece! Ne zelim da budem pod ovakvim zabranama. Moram biti otvoren za vodstvo Svetog Duha."

Tako da kad smo dosli u Golgotu, nismo postavili podzakone, niti smo stvorili Presbiteransku formu vodstva. Vise smo tezili episkopos formi vodstva. Golgota je tezila vise ka episkopos staresinstvu. Mi verujemo da je Bozja forma vodstva gde pastora vodi Bog i pastoru pomazu staresine da otkrije sta je Isusova volja za Njegovu crkvu a izvršenje vrse asistenti pastora.

Osnazen Duhom

"Nego cete primiti silu kad sidje Duh sveti na vas; i bicete mi svedoci i u Jerusalemu i u svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje." Dela 1:8

Jos jedno obelezlje Golgote je nase ophodjenje prema Svetom Duhu. Mi verujemo u iskustvo, kada Sveti Duh osnazi vernika. Verujemo da je to iskustvo sasvim posebno i drugacije od onog kada se vernik ispuni Duhom prilikom obracenja. Pavle je pitao vernike u Efezu dali su primili Svetog Duha posto su poceli verovati. Bez obzira koji prevod koristis, Pismo jasno govori da postoji iskustvo sa Svetim Duhom koje je drugacije od onog kada se spasi.

Kada je Filip otisao u Samariju, mnogi su verovali i bili su krsteni. Kada je Jerusalemska crkva saznala da su Samarjani primili evandjelje, poslali su Petra i Jovana: "Koji sisavsi pomolise se Bogu za njih da prime Duha Svetoga; jer jos ni na jednoga ne bese dosao, nego bijahu samo krsteni u ime Gospodina Isusa." (Dela 8:15-16). Ponovo tu vidimo jedno iskustvo sa Svetim Duhom koje se razlikuje od iskustva kada se neko spasi.

U drugoj glavi Dela Apostolskih, kada su ljudi pitali: "Sta cemo ciniti, ljudi braco? A Petar im rece: pokajte se, i da se krstite svaki od vas u ime Isusa Hrista za oprostjenje greha, i primicete dar svetoga Duha." (Dela 2:37-38). Pavle je isao u Damask ali je kasnije Ananija dosao i spustio ruke na njega da bi ponovo progledao i primio Svetog Duha. (Dela 9).

Verujemo u ispunjenje Svetim Duhom koje se razlikuje od onog kada se neko spasi. Vidimo tri vrste odnosa izmedju vernika i Svetog Duha. Taj odnos dolazi od predloga koji su na Grckom -"para", "en", i "epi".

U Jovanu 14, Isus govori ucenicima: "I ja cu umoliti oca, i dace vam drugoga utesitelja da bude s vama uvek; Duha istine, kojega svet nemoze primiti jer ga ne vidi niti ga poznaje, a vi ga poznajete jer u vama stoji, i u vama ce biti." (Jovan 14:16-17). Izraz "s vama" je "para" - sto znaci da je pored njih. Za "u vama" koristi se rec "en" sto znaci "u", kao na primer "On ce da prebiva u tebi."

Mi verujemo da Sveti Duh prebiva sa covekom i pre nego sto se on obrati. Sveti Duh osudjuje coveka zbog greha i ubedjuje ga da je Isus jedino resenje u njegovom zivotu. Sveti Duh neprestalno svedoci o grehu, pravednosti i sudu koji dolazi. Takodje verujemo da Isus odnosi grehe coveku tog trenutka kad prihvati svedocanstvo Svetoga Duha. Kada osoba prihvati Isusa u svoje srce, prihvati Ga da vlada nad njegovim zivotom. Verujemo da tada Sveti Duh udje u zivot te osobe. On je sa svima nama i vuca nas ka Isusu a kada prihvatimo Isusa onda Sveti Duh pocne da prebiva u nama.

Pavle je rekao: "...ne znate da su telesa vasa crkva svetoga Duha koji zivi u vama, kojega imate od Boga, i nijeste svoji? Jer ste kupljeni skupo." (1. Korincanima 6:19-20) On je takodje rekao Efescima: "I ne opijajte se vinom, u kojem je kurvarstvo, nego se jos ispunjavajte duhom." (Efezani 5:18) Zbog toga verujemo da svako nanovo rodjeno Bozije dete ima Svetoga Duha koji prebiva u njemu. Takav covek je pod uticajem Svetog Pisma kako bi podredio svoje telo vodstvu Svetog Duha i kako bi bio neprestano ispunjen Njime.

Mi takodje verujemo da Sveti Duh daje snagu verniku za pobedu nad telom i grehom. Ucenimo da hodamo po Duhu a ne po telu. Onaj koji hoda po Duhu neće ispuniti pozudu tela. Sveti Duh je silniji od naseg tela i daje nam silu nad nasom palom prirodom. On je sila koja nas menja u oblicje Isusa Hrista. "Mi pak svi koji otkrivenijem licem gledamo slavu Gospodinovu, preobrazavamo se u to isto oblicje iz slave u slavu, kao od Gospodinovog Duha." (2. Korincanima 3:18) Tako da mozemo uociti dinamicnu silu Duha u nama kada prihvatimo Isusa. On pocne da nas menja u oblicje Isusa Hrista.

Verujemo da vernik moze imati jos jedan drugaciji odnos prema Svetom Duhu koji se razlikuje od predhodna dva. U Delima 1:8 nalazimo ovo obecanje: "Nego cete primiti silu kad sidje Duh sveti na vas." Ovaj odnos je kada Sveti Duh sidje na tebe. Grcka rec koja se koristi je "epi", koja znaci "sidje na" ili "nad". Ja naginjem ka prevodu koji objasnjava ovu rec kao "izvor" jer verujem da ovo iskustvo dopusta Svetom Duhu da tace, izvire iz naseg zivota. Tada nasi zivoti nisu samo posude koje sadrze Sveti Duh vec postaju kanal preko kojeg Sveti Duh doseze svet. Takodje verujem da je ovo objektivni rad Duha. Prvi rad je subjektivan, kada se u meni desi promena. Kada dozivim "silazak", to iskustvo pruza objektivni dokaz dinamicne sile Svetog Duha koji nam omogucava da budemo efektivni svedoci Isusa Hrista. To je Boziji cilj, On zeli da moj zivot bude instrument preko kojeg moze da dosegne svet, dok se Sveti Duh izliva, dok dinamika Duha izvire iz mog zivota.

U Novom zavetu nalazimo kako je Isus dunuo na svoje ucenike i rekao: "primiti duh sveti." (Jovan 20:22) Verujem da su ucenici tada primili Sveti Duh.

Neki ljudi tvrde "a, to je samo simbolizam." Pokazi mi u Pismu gde pise da je ovo samo simbolizam! Zasto Jovan nije rekao "pa, On je tu samo simbolicko dunuo." Pismo nigde ne podrzava izjavu da je ovo bilo samo simbolicko. Verujem da su se ucenici u tom trenutku Bozijim Duhom nanovo rodili.

Tada im je Isus rekao da cekaju u Jerusalemu dok ne prime Ocevo obecanje o kojem im je On govorio. "Jer je Jovan krstio vodom, a vi cete se krstiti Duhom Svetim ne dugo posle ovh dana." (Dela 1:5) Takodje im je rekao: "Nego cete primiti silu (dunamis) kada sidje Duh sveti na (epi) vas" (Dela 1:8) Potrebno im je

to izviranje Duha da bi efektivno sluzili Gospoda.

Verujemo da je o ovom iskustvu Isus govorio kada je u Jovanu 7 stajao pred ljudima i vikao: "Ko je zedan neka dodje k meni i pije. Koji me veruje, kao sto pismo rece, iz njegova tela potecice reka zive vode." (Jovan 7:37,38) A Jovan objasnjavajuci ovo govori, "A ovo rece za Duha kojega posle primise oni koji veruju u ime njegovo: jer Duh sveti jos ne bese na njima, jer Isus jos ne bese proslavljen." (Jovan 7:39) "Silazak" se naziva krstenje Svetim Duhom ili tecenje Duha. Kakvo je to tecenje? Kao reka zive vode koja istice iz zivota vernika.

Tako da je drugo kada se ispunis Duhom a drugo je kada Duh istice iz tvog zivota. Ulaz Duha je dinamican i mocan ali potrebno je imati i izlivanje Duha iz tvog zivota da bi dosegao ljude oko sebe.

Isus nam je dao tri obećanja u vezi Duha - On je sa vama, On ce biti u vama i primicete silu kada On sidje na vas. Sveti Duh je sa nama jos dok se nismo obratili. On ubedjuje svet o grehu, pravdi i sudu. Sveti Duh donosi osećaj krivice. Sveti Duh te privlaci Isusu Hristu i pokazuje ti da je Isus jedino resenje tvom grehu. Sveti Duh je taj koji nakon sto te privuce ka Isusu i ti otvoris svoje srce, pocinje da prebiva u tebi. Kada sila Svetoga Duha prebiva u tebi, ona te menja da budes sve vise kao Isus Hrist. Sveti Duh ti pomaze da zivis svoj Hrisćanski zivot i menja te da budes kao On. On cini ono sto ti sam ne mozes.

Kao sto je Pavle rekao: "Mi pak svi koji otkrivenijem licem gledamo slavu Gospodinovu, preobrazavamo se u to isto oblicje iz slave u slavu, kao od Gospodinova Duha." (2. Korincanima 3:18). On je takodje rekao: "Ili ne znate da su telesa vasa crkva svetoga Duha koji zivi u vama, kojega imate od Boga, i niste svoji? Jer ste kupljeni skupo. Proslavite dakle Boga u telesima svojim i u dusama svojim, sto je Bozije." (1. Korincanima 6:19,20). Kroz Bozije delo spasenja moje telo je postalo hram Svetoga Duha. On prebiva u meni. On ima silu da me promeni da budem poput Isusa Hrista.

Bog zeli da On izvire iz mog zivota. Jedno je sipati vodu u casu a drugo je prosuti vodu. Jedno je kada Sveti Duh udje u tvoj zivot a drugo je kada Sveti Duh izvire iz tvog zivota. Ova dinamika je neophodna za sluzbu. Cak ni apostolima nije bilo dozvoljeno da se predaju sluzbi dok nisu primili dinamiku Duha. "I sabravsi ih zapovedi im da ne idu iz Jerusalema, nego da cekaju obećanje ocino, koje custe, rece, od mene." (Dela 1:4) "Ocevo obećanje" je dinamika Svetog Duha. To je "epi" dozivljaj, silazak.

Ovo iskustvo se obicno razdvaja od spasenja, ali moze da se desi zajedno sa spasenjem, kao sto je to bilo u Kornelijevoj kuci. Dok je Petar govorio, Sveti Duh je sisao "epi" na njih i poceli su da govore jezicima. Tako da su apostoli odlucili da se ti ljude krste vodom posto ih je Bog krstio Svetim Duhom (Dela 10).

Tako da verujemo u iskustvo koje se razlikuje od spasenja i prebivanja Duha. Neki to zovu krstenje, neki ispunjenje Svetim Duhom. Kako god mi to nazvali, to je kada izvire Sveti Duh iz nas. Mozes napuniti casu vodom ali ako nastavis da je punis, voda ce poceti da se izliva. Ovo je drugacije od ispunjenja, ovo je kada se Duh izliva. Neki to nazivaju dar Duha, neki spustanje sile Duha. Nije vazno kako to nazivas vec je vazno da to imamo. Mogli bi se raspravljati o teoloskim terminima ali to iskustvo je opisano kao kada ziva voda izvire iz tvog zivota. Nazivi nisu vazni. Ono sto treba da se upitamo u vezi ovog neophodnog iskustva

je: dali si ti to doziveo?

Izgradnja crkve na Boziji nacin

"Ne silom ni kreposcu nego duhom mojim, veli Gospodin nad vojskama"
Zaharija 4:6

Jos jedno obelezje Crkve Golgote je nas opusten i neformalan stil. Ne upustamo se u produhovljena uzbudjenja. Ne pokusavamo da motivisemo ljude nekim metodama i ne vicemo na zajednistvo. Verujem da ovo proizilazi iz naseg poverenja u Isusa Hrista i Svetog Duha. Nase verovanje je "da ako Gospod ne gradi kucu, uzalud se trude oni koji grade" tako da tu nece niste pomoci uzbudjenje i pritisak. Mi jednostavno verujemo u rad Svetog Duha i Isusa Hrista koji gradi Svoju crkvu kao sto je to i rekao.

Ako potpuno verujem da je to Njegova crkva, da ce je On izgraditi i da ce uraditi svoj posao onda ja treba samo da budem veran. Ja treba da posmatram Njegovo delo i tada pritisak nije na mojim ledjima. Necu biti opterecen i pritisnut jer Bozije delo nije moja odgovornost. To nije moja crkva vec je Njegova. Verujem da je ovo veoma vazno zapamtiti jer ako pokusas sam da nosis teret otkrices da je pretesak. Pritisak ce te naterati da izmislis nesto uzbudljivo, da ubacis neku ljudsku metodu i tada pocinjes da manipulises ljudima. To nije stil Crkve Golgote.

1969 godine smo kupili jutro i po zemljisne površine koja je bila udaljena od sadasnjeg mesta samo par metara. Tamo se nalazila stara seoska skola. Srusili smo je i od tog materijala izgradili malu kapelu. Koristeci postojeći materijal, izgradili smo sve za 40.000\$ zajedno sa klupama. Nakon dve godine kapela nam je postala mala. Imali smo tri sluzbe, postavljajuci stolice u hodnike a ljudi su parkirali kola dalje od zgrade Los Andjeles Tajmsa sve do autoputa na Fervju ulici. Znali smo da moramo nesto uraditi.

U to vreme se pocela prodavati parcela na kojoj se Golgota danas nalazi. Jedan covek iz crkve je poslovao nekretninama. On je oformio grupu koja je kupila ovu parcelu od 11 jutara planirajuci da na tome profitira. Razmatrali su stvari i dobili par ponuda ali grad Santa Ana je odbila te ponude. Oni su uskoro morali da plate depozit u iznosu od 350.000\$ a nisu bili u mogucnosti. Prestali su da placaju gospodji koja je bila vlasnik te parcele svoju mesecnu pretplatu i na kraju od poslovanja nista nije uspelo.

Prodavac nekretnina, koji je dolazio u nasu ckvu, predlozio je da crkva kupi to zemljiste. Ja sam odgovorio: "A sta cemo da radimo sa tolikim ogromnim zemljistom?" Predlozio je da uvek mozemo polovinu zemljista prodati. Jedan drugi covek iz crkve mi je prisao i rekao da zasigurno mozemo kupiti zemljiste za 300.000\$. Ja sam rekao: "Ma to je smesno! Nema teorije da nam proda za 300.000\$ posto je vec trazila 350.000\$. Zasto bi nama onda prodala za 300.000\$?" On je rekao: "Pa, znam par stvari o gospodji i njenoj situaciji u kojoj se nalazi. Ona je placala takse od mesecne pretplate koju su joj davali ovi momci a poso oni nisu mogli da joj placaju ona nije imala para da plati takse. Ona je blizu osamdeset, treba joj gotovina i mislim da ako joj predlozimo 300.000\$ pristace."

Rekao sam: "Dobro zvuci ali odakle nam 300.000\$?". On je rekao: "Ako uspemo da kupimo za 300.000\$ onda polovinu mozemo pozajmiti od kompanije koja daje kredit od pedeset posto, Mi imamo 110.000\$ u banci a ja cu pozajmiti 90.000\$ na godinu dana." Onda sam rekao: "Ona ovo nece prihvatiti." On je rekao: "Dali mi ti dozvoljavas da joj ponudim ovo u ime crkve?" "Naravno." rekao sam. On me je nazvao nakon kratkog vremena i rekao: "Pa Cak, prihvatila je." Prvo sto mi je palo na pamet je: "Super ali sta sad da radim?"

Otprilike u to vreme sa dovrсила Fervju ulica koja se ukrstala sa Sanlauer ulicom. Cesto sam prolazio tom raskrsnicom kako sam isao kuci iz kapele. Dok sam cekao na zelenu strelicu kod semafora, pogledao bih ovu glomaznu parcelu i uhvatila bi me panika. Pomislio bih: "Pa, Bog je bio dobar prema nama. Platili smo sve svoje dugove i nista ne dugujemo. Imamo 60.000\$ u banci, a koristimo visak i sve nam tako dobro ide. Sta to ja radim ovom stadu ljudi, uvalicu ih u dugove a jos o izgradnji da ni ne govorim? Sta ja to radim? Gde mi je glava?"

Poceo bih da se znojim pokusavajući da resim ovo. Tada bi mi Gospod progovorio: "Cija je to crkva?" Ja bih reko' "Pa, crkva je tvoja." Tada bi On odgovorio: "Zasto se onda brines o bankrotiranju?" Pomislio bih: "Stvarno, zasto? Necu ja bankrotirati. Gospod ce da bankrotira, zasto se ja brinem?" Onda bi On rekao: "Ko je stvorio problem?" "Ti, Ti si doveo toliko ljudi u crkvu. Ti si napravio ovaj problem da nam treba vise mesta." Tako me je ubedio da je ovo Njegov problem i Njegova crkva. On je stvorio ovu situaciju. Tada bih se ja smirio sve do sledece prilike kada bih prolazio tom raskrsnicom i video parcelu. Ja sam tvrdoglav, tako da se ovo odvijalo neko vreme.

Mene je shvatanje da je crkva Njegov problem, oslobadjalo tereta. Nisam trebao sam nositi teret i mogao sam se opustiti. To je Njegova crkva tako da ce se on pobrinuti za nju. Isus je rekao: "na ovome kamenu sazidacu crkvu svoju." (Matej 16:18) Nije rekao: "Na ovome kamenu ti ces izgraditi crkvu svoju." Treba da shvatimo da je crkva njegova i On je rekao da ce je izgraditi. Kada je Isus pitao Petra, "Ljubis li me?" (Jovan 21:16) Petar je odgovorio: "da, Gospodine ti znas da te ljubim." Isus mu tada nije rekao "Idi i izgradi svoju crkvu." Rekao je: "Pasi ovce moje."- ili, neguj ih, pobrini se za njih. Njegov je posao da pridoda crkvi, Njegov posao je da gradi crkvu. Moj je da volim ovce, da se pobrinem za njih i da verujem Gospodu da ce izgraditi svoju crkvu i da ce nadodati one koji ce da se spasu.

Otkrili smo da kad se mucis pridobiti moras da se mucis i odrzati ono sto si pridobio. Ako si gurao i stiskao da pridobijes onda moras da guras dalje da bi se to nastavilo. Odrzavanje je tesko ako je to covekovo delo, covekov program.

Pre mnogo godina, pripadao sam jednoj denominaciji i bio sam prisiljen da izgradim crkvu. Koristio sam sve moguće ponudjene taktike. Postojali su programi za rast crkve i razna takmicenja. Sve sam isprobao u pokusaju da izgradim crkvu. Licno sam iskusio da ako se mucis pridobiti moras da se mucis odrzati, a ako se ne mucis pridobiti onda ne treba da se mucis odrzati. Ako je to ono sto Bog radi i On pridodaje crkvi onda ti ne treba da se mucis da bi odrzao desavanja. Mucenje da odrzis je ono sto prouzrokuje da izgorimo u sluzbi. To je ono sto nas ubije. To ce te zakopati. To ce te naterati da radis pogresne stvari jer se mucis da pridobijes gomilu i onda kad imas tu gomilu, moras nastaviti sa

mucenjem da bi ih održao, a to može da bude veoma mucno.

U zemlji vidimo mnoge velike crkve koje su rezultat raznih programa za rast crkve. Ali ti treba da održis taj program. Ti treba da ga podmazujes, glancas, inace se raspadne. I tada ce te ubiti mucenje koje treba da ulozis da bi sve održao. Postoje mnoge super crkve a takodje postoje i mnoge premorene vodje, jer se muce da odrze ono sto su izgradili.

Muka da pridobijes ne dolazi samo onda kada zagrizes u neki program za rast crkve. Takodje može da se dogodi i u napumpanoj produhovljenoj atmosferi u kojoj je rast crkve stvoren duhovnom i emocionalnom ushicenoscju prema duhovnih darovima. Ponovo se nalazis u veoma teskoj situaciji. Ako si koristio takvu atmosferu da privuces gomilu ljudi, bice ti sve teze i teze da održis takvu atmosferu. Ako se obracas ljudima koristeci natprirodno i senzacionalno, moraces da izmislijas sve vece i egzoticnije duhovne senzacije da bi održao tu gomilu koju si privukao pomocu ovih fenomena.

U nasoj ljudskoj prirodi je da nam nesto dosadi bez obzira kako je egzoticno ili privlacno. Zelimo nesto drugo, neki novi fazon, novu atrakciju. Izgleda da je potrebno mnogo vise snage da bi se održalo uzbudjenje na istom nivou kao sto je bilo pre.

Na primer: moje iskustvo sa camcima je pocelo veoma davno uz mali motorni camac. Bilo je veoma uzbudljivo. Naucili smo skijati na vodi. Da bi taj mali camac uspeo povuci skijasa iz vode, neko je morao da sedne na prednji deo camca da se nebi prevrnuli ali naucili smo skijati. Bilo je divno, prvog leta. Zimi smo kupili drugi, veci camac, popravili smo ga i oblozili fiberglasom. Dobro je izgledao ali onaj stari motor nije mogao da ga tera tako da smo kupili jaci Mercury 55E. Niko vise nije morao da sedi napred da bi se skijas podigao iz vode. Bilo je super, ali pri kraj leta su nas drugi camci preticali. Tako da smo zamenili Mercury 55E za Mercury 75E ali izgled samog camca nije prilicio tako dobrom motoru. Ja sam pomislio "Pa ovi camci sa spoljasnjim motorima su dobri ali meni treba camac u koji se ugradjuje unutrašnji motor," tako da smo nabavili Chevy 354. Gde je kraj svemu ovom? Na svu sreću tu sam stao, ali uvek ima nesto novo, nesto vece, nesto lepse.

Tako je i sa privlacenjem ljudi koristeci duhovnu ushicenost. Moras da izmislis nesto drugo, nesto novo. Na kraju ces poceti nekontrolisano da se smejes ili da lajes kao pas ili rices kao lav. Vidis i sam kako neke crkve prelaze iz jedne bizarne stvari u drugu, pa u trecu, pa u cetvrtu. To je nesto nezaustavljivo. Istrosis ono sto je normalno i pocnes da se okreces ka nenormalnom. Moras da hranis tu pozudu za novim, bizarnijim, drugacijim iskustvima koja ce nastaviti to duhovno uzbudjenje koje ljudi zelee.

Crkva Golgota ne ulazi u to. Ne trazimo telesne metode, nove programe niti duhovnu ushicenost da bi se svideli ljudima. Nase poverenje je u Boziju Rec, koju ucimo i na koju se oslonimo. Ona je temelj na kojem smo izgradjeni. Neiscrpna je. Sa time se ne može izgoreti. Ona samo radi i radi i radi.

Zbog toga je nas stil sluzbe neformalan i opusten. Crkva je Njegova, tako da ne treba da se preznojavamo. Ne drzimo predavanja o tome kako izgraditi crkvu ili kako napraviti petogodisnji plan i program. Ko zna dali cemo uopste biti tu za pet godina! Bolje da danas sluzimo!

Zamolili su me da govorim na jednom predavanju u Feniksu. Predavanje je bilo namanjeno vodstvu jedne društveno strateske grupe koja proučava razne društvene trendove i tada razvija planove za crkvu koja ulazi u novi milenijum. Tu je bilo par uvazanih ljudi koji su razlagali svoje strategije. "Kako ćemo da ispunimo potrebe u budućnosti i kako ćemo razviti odgovarajuće crkvene taktike?"

Pa, iznervirao sam voditelja rasprave kada sam rekao: "Moja filozofija je ako nije pokvareno, nemoj ga popravljati". Bog i dalje blagosilja učenje Njegove reči, crkva nastavlja da raste, Gospod svakodnevno nadodaje i on postuje Svoju Reč kao što je to i rekao. Dok god Bog blagosilja Reč ja ću je učiti. Zasto da to promenim? Čemu promena kada ovo funkcionise? Ako dodje dan kada ona više ne funkcionise, onda je Bozja Reč dozvela neuspeh, a zasto bi je onda uopšte ućio?"

Naravno voditelj sa razbesneo kada sam ovo rekao tako da smo ostatak dana proveli sa otkopanim ratnim sekirama. Interesantno je da me nikad više nisu pozvali na ta divna predavanja.

Otkrio sam da kad završim sa Starim zavetom, postanem gladan i spreman za Novi Zavet. Kada završim sa Novim Zavetom uzbudjujuće je vratiti se 1. Mojsijevoj u Starom zavetu. Nadogradjuje se svaki put kada prodjes kroz nju. Toliko naucis i dobijes. Ti si obogacen a takodje i ljudi. Nikada ne zastari. Nikada ne ustali. Nikad nedodje do te tacke gde ti treba da nadjes neki novi fazon ili neko novo iskustvo. Ona je uvek Bozja Reč, ziva i silna koja služi ljudskoj duši.

Milost na milost

"Jer je dobro blagodacu utvdjivati srce..." Jevreji 13:9

Crkva Golgota pridaje posebno mesto temi Bozije milosti. Svesni smo da niko od nas nema sanse bez Bozije milosti. Potrebna nam je Bozja milost. Potrebna nam je svakodnevno. Nju mozemo da iskusimo i po njoj smo i spaseni. Ali takodje i mi praktikujemo milost. Verujemo u milost i ljubav koja teži da obnovi one koji su pali.

Postoje crkve kojima drasticno nedostaje Bozja milost. Cesto postoji ostar ne fleksibilan, strog vid legalizma u kome nema mesta za pokajanje i obnovljenje. Nebi mi verovao sta sam sve preziveo zbog zelje da pomognem i obnovim one koji su pali. Naljutim se na sotonu kad god vidim talentovanog Bozijeg slugu kako padne u neprijateljsku zamku, jer neprijatelj zeli da pokrade nase najbolje sluge.

Prisvojili smo veoma jak stav o milosti. Verujemo da Biblija ući o Bogu da je milostiv. To je njegova osnovna karakteristika u ophodjenju sa covekom. Niko od nas nebi opstao da On nije milostiv Bog. Svima nam je potrebna milost i milosrdje. Kada se molim, nikad ne trazim da mi sudi po pravdi, sem ako se molim za nekog drugog. Kad god se molim za sebe, uvek, "Milost!" ili "Milosrdje, Gospode, milosrdje! Budi mi milostiv! A po pravdi daj onima koji su mi naneli stetiu, a meni, Gospode, milosrdje."

Interesantno je da kada primis milost i milosrdje, Bog zeli da tada drugima pokazesz milost i milosrdje. On je rekao: "Blago milostivima jer ce biti pomilovani."

(Matej 5:7)

Interesantno je da Isus povezuje oprostaj i nase oprastanje drugima. Ovo se vidi u molitvi koju obicno nazivamo Oce nas. Na kraju tog primera molitve On je naglasio jednu stvar koja ima veze sa oprastanjem. "Ako li ne oprastate ljudima greha njihovih, ni otac vas ne ce oprostiti greha vasih." (Matej 6:15).

Isus je govorio parabole koje su naglasavale oprastanje. U Mateju 18 vidimo kako je gazda oprostio svom sluzi dug od sesnaest miliona dolara a taj sluga je otisao do svog prijatelja i oterao ga u zatvor jer mu nije vratio dug od sesnaest dolara. Tada je gazda pozvao onog slugu i rekao mu: "Koliko si mi bio duzan? Zar ti nisam oprostio? Kako to onda, da si oterao prijatelja u zatvor jer ti je bio duzan?" Ukorio ga je i naredio je da ga bace u zatvor sve dok ne plati sav svoj dug." (Matej 18:23-35).

Ako nam je toliko oprosteno i mi treba da oprastamo! Posto smo primili Boziju milost, treba tu Boziju milost da pokazemo onima koji padnu. Meni je svakodnevno potrebna Bozja milost. Ja zivim u Bozijoj milosti. Spasen sam miloscu, ne delima, da bi slava pripala Bogu za ono sto je uradio. Ne mogu se hvaliti zbog stvari koje sam uradio jer nista nisam uradio. Nismo spaseni delima ni pravednoscu vec Njegovom miloscu.

Ovu temu nalazimo u celom Novom zavetu i zbog toga je i mi naglasavamo. Rimljani i Galacani postaju veoma vazne knjige jer govore o Bozijoj milosti i o pravednosti koja dolazi kroz veru. Ovo je u potpunoj suprotnosti sa samo-pravednosti koja dolazi od dela zakona.

Mi zelimo da obnovimo one koji su pali kao sto je to Pavle rekao Galacanima: "Braco! Ako i upadne covek u kakav greh, vi duhovni ispravljajte takoga duhom krotosti, cuvajuci sebe da i ti ne budes iskusan." (Galacani 6:1) Ja hvalim Boga za milost koju mi je dao i posto sam je primio, tezim da je predam drugima.

Naljutim se na sotonu kada cujem da je pao neki nadareni sluga. Izgleda da sotona ima poseban pik na ljude koji su talentovani i imaju posebne mogucnosti za Gospoda. Ne zelim dopustiti da sotona dobije bitku tako da pokusam ponovo pridobiti te ljude za Bozije carstvo kako bi mogli koristiti svoje talente za Gospoda.

U mom zivotu sam dosta puta obnavljao, to bas volim da radim. Bas volim kada od krsa napravim nesto lepo. Imao sam Ford Skyliner 1957. godiste. Da si video kako je izgledao kada sam ga dobio, pomislio bi da je za otpad ali kako je to divno ostvarenje kada uzmes takav krs, odvojis vreme i pocnes raditi na njemu. Pocnes ga rastavljati, smirglati, skidati rdju, farbati i onda sastavljati. Na kraju pogledas i vidis da je od krsa nastalo nesto lepo i privlacno. Ovo je radosno ostvarenje. Svidja mi se kada isto to uradim sa starom kucom. Moja cerka uvek kupuje polovne stvari i onda me pozove da ih popravim. Volim da uzmem polovne stvari, obnovim ih i od njih nacinim nesto lepo i moderno. Isto je i sa zivotima koje je sotona skrsio.

Volim da obnovim i izgradim zivot koji je skrsen. Pogledaj samo na vecinu onih koji sluze u Golgoti! Njihovi zivoti su bili pravi krsevi ali ih je Bog obnovio i sada mozes videti koja vrednost i bogatstvo izvire iz njih. Divno je kada Bog od onoga sto je svet odbacio i nazvao bezvradnim krsem napravi divnu posudu za cast.

Verujemo da treba oprastati posto nam je oprosteno. Posto smo primili milosrdje

treba da budemo milosrdni prema drugima. Posto smo primili milost treba da budemo milostivi drugima. Pokazati i predati Boziju milost je vazan deo sluzbe Crkve Golgote.

U osmoj glavi Jovanovog evandjelja nalazimo veoma interesantan dogadjaj. Isus je usao u hram i seo je da uci. Odjednom, njegovo predavanje je bilo ometeno. Cuo se histerican plac. "A knjizevnici i farizeji dovedose k njemu zenu uhvacenu u preljubi, i postavivsi je na sredu rekose mu: ucitelju! ova je zena uhvacena sad u preljubi;" (Jovan 8:3-4).

Hristovi neprijatelji su naprestano uporedjivali Njegovo ucenje sa Mojsijevim. Ljudi su u globali prepoznavali da im je Mojsije doneo Boziji zakon. Niko nije dovodio u pitanje Mojsijev autoritet. Bog je kroz njega govorio.

Ako bi Isus rekao nesto sto se suproti Mojsijevom zakonu onda Isus nebi mogao da tvrdi da je od Boga. To je bila cela poenta u ovom dogadjaju. Pitali su Ga da li covek moze da ostavi svoju zenu zbog bilo kog razloga. Isus je odgovorio: "Nego ja vam kazem: ako ko pusti svoju zenu, osim za kurvarstvo, i ozeni se drugom, cini preljubu; i koji uzme pustenicu cini preljubu." (Matej 19:9) Oni su mu odgovorili da je Mojsije dozvolio razvod, samo je potrebno da se napise otpusni papir. Mislili su da je Isus upao u njihovu zamku. Isus se tada vratio na ono sto je bilo pre Mojsija i rekao da na pocetku nije bilo tako. Mojsije je zbog ljudskih tvrdih srca dopustio razvod uz otpusni papir, ali na pocetku nije bilo tako.

Ponovo su pokusali da Ga postavie protiv Mojsijevog zakona. "Mojsije nam u zakonu zapoveda da takove kamenjem ubijamo, a ti sta velis? Ovo pak rekose kusajuci ga da bi ga imali za sto okriviti." (Jovan 8:5-6). Ovo je bilo ocigledno ali Isus nije nista rekao. Sagnuo se i prstom poceo pisati na pesku kao da ih nije uopste cuo.

Sta je pisao na pesku? Ne znam. Mozda: "A gde je covek?" Oni su rekli: "Uhvatili smo je u samom cinu preljube." Nisu samo nju mogli uhvatiti u tom cinu a da nisu i coveka koji je bio sa njom. Po Mojsijevom zakonu oboje je trebalo kamenovati tako da su istinski zeleli odrzati Mojsijev zakon doveli bi i coveka. Mozda im je on bio prijatelj pa su ga pustili. Ovo nije bilo ispravno.

Isusovi neprijatelji su bili besni a On je pisao nesto u pesku kao da ih ignorise, tako da su oni navaljivali sa pitanjem sve dok nije ustao i rekao im: "Koji je medju vama bez greha neka najpre baci kamen na nju." (Jovan 8:7). Ponovo se sagnuo i nastavio sa pisanjem. Mislim da znam sta je sada pisao. Moguce je da je pisao imena tih ljudi koji su tamo stajali u zelji da osude, pocevsi od najstarijih. Mislim da je pisao mnoge grehe koji su stariji pocinili, mozda imena njihovih devojaka. Isus je poceo da iznosi detalje onoga u sta su se oni upustili. I onda je taj covek rekao: "E, drustvo, moram ici kuci, zena mi je rekla da danas ranije dodjem na rucak." Kada je otisao, Isus je napisao ime drugog starijeg coveka i neke stvari koje je on radio, sve dok i ta osoba nije otisla. I tako jedan po jedan, od starijeg do mladjeg. Na kraju niko nije ostao tamo. Isus je tada ustao i rekao zeni: "Zeno! gde su oni sto te tuzahu? Ni jedan te ne osudi? A ona rece: ni jedan, Gospodine! A Isus joj rece: ni ja te ne osudjujem; idi, i od sada vise ne gresi." (Jovan 8:10-11)

Kako joj je Isus divno odgovorio: "ni ja te ne osudjujem, idi i nemoj vise da gresis."

Kada dodje do ozbiljne saobracajne nesrece, kola se zgnjece, ljudi povrede,

iseku, raskrvare i u tom stanju leze tamo na putu, dolaze dva sluzbena vozila. Obicno je milicija prva, oni treba da regulisu saobracaj kako bi mogao da cirkulise i onda izvade svoje papire i pocnu da vrse uvidjaj. Gde se vozila nalaze, kolika je duzina tragova kocenja, sta kazu svedoci.

Oni treba da otkriju ko je prekrso zakon. Ko je kriv za ovu tragediju? Njima je najvaznije da otkriju koji prekrasaji su ucinjeni i ko ih je prekrasio.

Drugo vozilo koje dodje je hitna pomoc. Njih neinteresuje ko je kriv. Ljudi krvare a oni zele da pomognu onima koji krvare, proveravaju puls, stavljaju zavoj, pregledaju dali postoje prelomi, stave ljude na nosila i odnesu ih u bolnicu. Oni ne misle o tome ko je kriv, niti su tamo da bi okrivili nekog. Oni su tamo da pomognu onima koji su povredjeni.

Primetio sam da isto tako postoje i dve vrste sluzbi. Oni koji se pojave u vreme tragedije, slomljenog zivota i izvade svoje zakonske knjizice i procitaju ti zakon kao milicioner. Veoma su legalisticni i zele da otkriju ko je kriv.

Ima i onih sluga koji su kao hitna pomoc. Njih ne zanima ko je prekrasio zakon vec koga mogu da izlece. Kako da pomognemo? Kako mozemo da sluzimo povredjenima i ovom slomljenom zivotu? Kako da izlecimo?

Ovde u Jovanu 8, farizeji citaju svoje zakonske knjizice. "Nas zakon kaze da je kamenujemo. Sta ti kazes?" A Isus je zeleo da joj sluzi, da joj pomogne, da joj izleci zivot a ne da je osudi "....ni ja te ne osudjujem."

Radujemo se i pocastvovani smo sa time da smo mogli obnoviti mnoge zivote koje je zakon osudio. Verujem da pre obnove treba da dodje do iskrenog pokajanja. Verujem da je zakon postavljen da dovede ljude ka Isusu Hristu. Onima treba zakon koji nisu dovedeni i nisu se pokajali. Zakon je svet, pravedan i dobar ako se dobro koristi, jer ponekad prekoracimo granicu i zelimo da sprovedemo zakonsku kaznu i nakon sto je doslo do pokajana. Ne zelimo da obnovimo. Isus je pruzao milost i istinu tako i mi treba uvek da tezimo ka obnovljenju ali ne smemo zaboraviti da je neophodno pokajanje.

Divno je videti zivot koji je bio slomljen i utucen kako ponovo postane plodonosan za carstvo Bozije. Ali milost vuce sa sobom rizik. Mogu da pogresim posto sam oprostio i imao milost prema nekim ljudima, moguće je da njihovo pokajanje nije bilo iskreno. Moguće je da i dalje imaju skriveni bes. Bio sam milostiv nekim ljudima koji su dokazali da su i dalje u grehu i kasnije su mi nacinili stetnu. Nisam savrsen. Cinio sam greske i pogresno prosudio. Bio sam milostiv nekima koji se nisu istinski pokajali od svog zla.

Rizikovao sam i postavio neke ljude da budu u osoblju crkve koji su se navodno pokajali a kasnije su ponavljali iste poteze. Pogresio sam i verovatno cu i u buduce naciniti iste greske ali, kazem vam, radije bi da pogresim na strani milosti nego na strani osude.

U 34. glavi Ezekiel, Gospod govori protiv pastira. Dopustili su da ovce odlutaju a nisu otisli da ih potraze. Gospod veoma ostro govori protiv tih pastira koje ne interesuje da nadju i obnove izgubljene. Mislim da ce Bog biti popustljiviji na moje greske milosti nego kada osudim a On im je oprostio.

Ima par stihova koje nas upozoravaju da na osudjujemo. "Ne sudite da vam se ne sudi." (Matej 7:1). Kada osudjujemo onda postavljamo merilo kako ce nam biti sudjeno. "Ko si ti koji sudis tudjemu sluzi? On svojemu gospodaru stoji ili pada.

Ali ce ustati; jer je Bog kadar podignuti ga." (Rimljanima 14:4). Nebih voleo da pogresim u osudi, da osudim nekoga ko se iskreno pokajao. Nebih voleo da se nadjem u toj poziciji. I zato ponovo kazem, ako pogresim neka pogresim na strani milosti jer znam da ce mi Bog biti vise milostiv tada, nego ako pogresim i pogresno osudim neku osobu. Nebih voleo da budem kriv za ovako nesto.

Jako je lako upasti u legalizam. Treba da se cuvamo ovog iskusenja. Cuvaj se da ne otvrdnes. Primetio sam da kada se neko duboko preda "Reformskoj Teologiji" onda se obicno duboko preda i legalizmu. Oni tada na svakom "i" traze dali je tamo tacka. "Reformska Teologija" ima neke dobre tacke isto kao dikobraz. Ako ga cvrsto uhvatis izbosce te.

Neki ljudi se bune jer im izgleda kao da površno prolazim kroz neke delove Pisma, u pravu su. Cesto puta je nameran taj površni pogled kontraverznih stvari jer obicno ima dve strane. A primetio sam da naklonost nekoj strani nije dobra i da nije dobro dopustiti ljudima da postanu podeljeni u vezi nekih stvari. Jer cim dodje do podele doslo je i do rascepa.

Jedna od klasicnih primera toga je nase razumevanje stihova koji govore o Bozijoj suverenosti i ljudskoj odgovornosti. Biblija uci obe stvari a u nasem ljudskom razumevanju ove stvari se medjusobno iskljucuju. Ljudi koji postanu priklonjeni nekoj od ovih strana tvrde da ne mozemo u obe stvari verovati. Jer ako dodjes do ekstrema sa Bozijom suverenoscju onda to eliminise ljudsku odgovornost. Isto tako ako dodjes do ekstrema sa ljudskom odgovornoscju onda to eliminise Boziju suverenost. Do ovakve greske dolazi kada neko uzme doktrinu i zeli da je sprovede u logican zakljucak. Koristeci ljudsku logiku i sprovodeci Boziju suverenost u logican zakljucak ostavlja coveka bez izbora.

Pa, kako cemo ispravno podeliti Rec o Bozijoj suverenosti i ljudskoj odgovornosti? Obe stvari treba prihvatiti verom jer ne mogu da ih uravnotezim svojim razumevanjem. Ne razumem kako idu zajedno ali u obe verujem. Verujem da je Bog suveren a i da sam ja odgovoran Bogu za izbor koji napravim. Verujem Bogu da su obe tvrdnje u Pismu istinite.

Nedavno je jedan pastor izdao brosuru o Kalvinizmu. Na naslovnoj strani se nalazi jedna vaga sa Dzon Kalvinom, koji je na jednoj strani vage i Jovan 3:16 na drugoj. Na kojoj bi strani ti voleo da stojis?

Ne budi priklonjen jednoj strani. Ne dopusti ljudima da budu priklonjeni jednoj strani. Tog trenutka kada si ovo dopustio izgubices pola zajednistva, jer polovina ljudi ovako misli a druga polovina onako. Ako se priklonis jednoj strani izgubio si pola ljudi u zajednistvu. Dali to zelis?

Ono sto je dobro u nazivu Crkva Golgota je da ljudi ne znaju na kojoj strani stojis. Stavi Baptisticka u naziv i ljudi znaju na kojoj si strani tako da polovina ljudi neće doci jer je to Baptisticka crkva. Stavi Presbiteranska u svoje ime, i onda znaju na kojoj si strani i polovina neće doci jer znaju sta Presbiterijanci veruju. Stavi Nazaren u svoj naziv, i ocrnjen si. Znajju ko si i ne treba da dodju.

Ali naziv Crkva Golgota ima nekakvu tajanstvenost. "U sta oni veruju?" "Nemem pojma ali treba da saznamo." I teren je nas. Kada pecas, onda pecas u sto vecem jezeru. Nemoj to jezero u kom pecas da iseckas tako sto kazes "evo pecam samo u ovom malom kraju jezera." Lovi ribe gde god mozes, tamo gde grizu.

Vaznost reci

"Dokle dodjem pazi na citanje, utesavanje i ucenje" (1. Timoteju 4:13)

Jos jedno obelezje Crkve Golgote je da objavi ljudima celu Boziju rec. Ovaj princip nalazimo kada se Pavle susreo sa vodjama iz Efeza u Delima 20. Bili su na Egejskoj obali u Mitileni i Pavle je izjavio da nije kriv za niciju krv, "Jer ne izostavih da pokazem Boziju volju." (Dela 20:27)

Kako neko moze izjaviti da je "pokazao Boziju volju"? Jedini nacin da se ovako nesto izjavi svom zajednistvu je ako ih ucis kroz celu Boziju Rec od 1. Mojsijeve do Otkrivenja. Kad jednom prodjes sa svojim zajednistvom kroz celu Bibliju onda mozes da izjavis: "Ne izostavih da pokazem volju Boziju."

Ovo se ne moze izvesti sa tematskim ucenjem. Tematsko ucenje je dobro ali ono ima svoje odgovarajuce mesto. Kada ucimo tematski nasa prirodna tendencija je da ucimo samo one delove koji nam se svidjaju. A u Bibliji postoje teme koje nisu bas inspirativne i ne uzbude ljude ali su neophodne stvari sa kojima se treba baviti. Ljudska tendencija je da ih izbegnemo. Ako ucis tematski onda takodjer izbegavas kontraverzne i teske teme a ljudi onda nece imati dobar i uravnotezen pogled na Boziju rec. Kada prolazis kroz celu Boziju rec mozes reci: "ne izostavih da pokazem volju Boziju."

Verujem da ljudima u Crkvi Golgoti ovde u Kosta Mesi mogu to izjaviti jer smo prošli od 1. Mojsijeve do Otkrivenja sedam puta a sada pocinjemo osmi krug. Nista ne preskacemo. Zato u vecini Golgoti nalazimo sistematsko ucenje cele Bozije reci od pocetka do kraja.

U vecini slucajeva stil ucenja Golgote je tumacenje. Mada ponekad ucimo i tematski. Ne tvrdimo da je tematsko ucenje pogresno niti da je lose, ono ima svoje mesto. Nebi voleli da upadnemo u strog legalizam gde svaku propoved analiziramo dali je bila propovednicki precizna i ekspozicionalno predstvaljena ali u istu ruku se trudimo slediti Izaijin primer koji je rekao: "I bice im rec Gospodinova, zapovest po zapovest, zapovest po zapovest, pravilo po pravilo, pravilo po pravilo, malo ovde malo onde;" (Izaija 28:13). Ovi stihovi opisuju kako su ljudi reagovali na Izaijin stil ucenja.

Ismejavali su njegovu metodu koja je bila veoma efektivna. Zalili su se na njega, rugali mu se da ode u obdaniste i tamo uci jer je njegovo ucenje bilo: "zapovest po zapovest, pravilo po pravilo, pravilo po pravilo, malo ovde malo onde." Ovo su rekli ismejavajuci ga. Vazno je sprovesti ljude kroz Boziju rec bas tako, zapovest po zapovest, pravilo po pravilo. Ovo cineci prolazimo kroz celu Boziju volju ili rec.

Kada se predaje cela Bozija rec, lakse je obracati se individui ili telu crkve koje bas prolazi kroz neku poteskocu a ti si bas kod takvog dela pisma. Ne treba se brinuti da ljudi misle: "Evo on ponovo o meni govori" jer oni vide da ti prolazis kroz celu knjigu a ne skaces od teme na temu. Uci celu Boziju Rec.

U Nehemiji 8:8 kada su se Izraelci vratili iz ropstva i izgradjivali grad, vodje su napravile malu platformu i tamo okupili ljude. Rano u jutro bi poceli citati ljudima Boziju Rec. U Nehemiji 8:8 pise: "I citahu knjigu, zakon Boziji, razgovetno, i razlagahu smisao, te se razumevase sto se citase."

Mislim da je ovo dobra definicija tumačenja propovedi - citati Rec, razlagati smisao, i razumeti sto se cita. Otkrio sam da mnogo puta nerazumem dok ne procitam taj deo 50 ili 60 puta i onda odjednom pocnem da hvatam konce. Mislim da je vredno koristiti dobre komentare da bi ti pomogli u razumevanju odeljka. Cenim ono sto je Bog otkrio drugim ljudima o nekom pasusu u Pismu. Moram reci da se dogodi kada citam stranice i stranice komentara i nista ne mogu da iskoristim. Ponekad kad procitas sedam komentara koji govore o nekom delu vise si zbunjen nego pre jer postoji toliko razlicitih ideja i koncepata. Zato verujem da je najbolji komentar Bibiliji bas sama Biblija.

U Golgoti ne nalazimo neke cudnovate, spektakularne rezultate koji se stvore preko noci. Da bi ljudi dobili glad za Bozijom Recju potrebno je vreme. Da bi rasli potrebno je vreme. U vecini slucajeva kod Golgote koja zapocinje na nekom novom mestu potrebno je par godina da se izgradi temelj, pripremi zemljiste, omeksa zemljiste i zasadi semenje na plodno tlo. Tada dolazi vreme cekanja. Seme ne donosi plod preko noci. Ono mora da raste ali uskoro pocinje da donosi plod.

Vecina onih koji su otisli da zapocnu crkvu, pri kraju druge godine upadnu u krizu. Obicno se obeshrabre. Misle da se nista nece desiti na tom mestu. Misle da su ljudi u tom kraju drugaciji od ostalih ljudi i da se nista nece desiti. Nebi verovao koliko njih je otislo i nakon dve godine me nazovu i kazu da idu odatle jer se nista ne desava. Ohrabrio bi ih da ostanu jos samo sest meseci: "Sada si prosao kroz tezak deo. Zavrasio si sa oranjem i kultivisanjem zemljista. Zavrasio si sa sadjenjem i sad cekaj i posmatraj dali ce izrasti neki rod." Uglavnom se posle tri godine vide rezultati sadjenja Bozije Reci u ljudska srca. "A druga padose na zemlju dobru, i donesose rod, jedno po sto, a jedno po seset, a jedno po trideset." (Matej 13:8). Ali ovo se ne desava preko noci.

Tada je veoma obeshrabrujuce kada vidis da nekima bljeste munje i vatromet i izgleda kao da odjednom privuku gomilu ljudi. Ljudi zele da vide cuda, vatromet, a ti tu ores. Kod tebe nema nekog razvoja a kod onih odjednom sve raste. Ali kao sto je i Gosod rekao Danijelu: "i razumni ce se sijati kao svetlost nebeska, i koji mnoge privedose k pravdi kao zvezde vazda i do veka." (Danijel 12:3).

Zabavno je posmatrati vatromet, raketice kako lete, eksplozije pune boja na nebu i svi u divljenju "uuu-icu i aaa-icu" ali sve to traje veoma kratko. Sve se jako brzo pretvori u pepeo. Veliki bljesak i gotovo. Mnoge sluzbe su bas takve, veliki bljesak i gotovo. Treba da se odlucis na kom nebu zelis da sijas. Dali bi da sijas vecno? Ili bi da budes kao vatromet, veliki bljesak koji nestane?

Isus u centru paznje

"Jer sebe ne propovedamo, nego Hrista Isusa Gospoda..." 2. Korincanima 4:5

Jedna od vaznih karakteristika naseg zajednistva je naglasenost osobe Isusa Hrista koji je u centru paznje. Ne dopustamo nikakvo ponasanje ili obicaj koji bi omeo ljudima fokus sa Njega. Na primer, ne dopustamo da ljudi individualno stoje dok u crkvi pevamo. Tog trenutka kada osoba ustane, ljudi koji sede pored njega obracaju paznju na njega i pocnu da razmisljaju. "Zasto on stoji?" Paznja

vise nije na Isusu vec na toj osobi koja stoji.

Oko je interesantno jer ga privlace pokreti. Ima i takvih ljudi koji ustanu za vreme slavljenja, zakljuce da nisu privukli dovoljnu paznju na sebe pa dignu ruke i pocnu da masu. Ovo vec privlaci oci ali u isto vreme i smeta tako da se ljudi pitaju zasto ova osoba stoji tamo. "O cemu razmislja? Dali je svestan da ga svi gledaju? Sta se desava?" Verujem da se treba sa ovim stvarima suociti jer ce zbog ovakvih stvari neki napustiti crkvu. Ako bi usao u takvu crkvu, moguće je da bi mi se propoved svidela ali ne bih mogao podneti ove ostale stvari.

U Golgoti je jos pre bilo dopusteno da ljudi ustaju ali nazalost ono sto jedan uradi i drugi pocnu da rade. Svako vece je dolazio jedan tip koji je bio u prvom redu a ne samo da je stajao vec je plesao. O cigledno je bilo da mu fale klikeri a bez sumnje je imao psiholoske potrebe. Napokon je nasao okruzenje u kom moze da izvodi svoje besne gliste a uz to stane prihvacen. Sve je ovo neverovatno smetalo. Razgovarao sam sa pastorom, a njemu se svidjalo sto taj covek radi, pomislio sam "Onda ostanite mali."

Kada bi u Golgoti Kosta Mese neko ustao, prisli bi mu djakoni i pozvali ga nazad u hodnik gde bi mu jedan od pastora nezno i u ljubavi objasnio sve. Obicno kazu: "Mi ovo ne praktikujemo jer smo otkrili da odvlaci ljudima paznju od slavljenja. A vi sigurno ne bih voleli da odvlacite paznju ljudi sa Isusa i privucete paznju na sebe, zar ne?"

Objasnimo im da oni odvlace paznju ljudima od Isusa. Popricamo sa njima u ljubavi i savetujemo ih da to ne rade a ako se iznerviraju to samo otkriva da su svo vreme bili u telu. Ako hodaju u duhu onda ce to u duhu i da prihvate. Reci ce: "Nisam primetio ovo, izvinjavam se." Ali ako postanu povredjeni onda vidis da su u telu.

Isus je rekao: "Pazite da pravdu svoju ne cinite pred ljudima da vas oni vide: inace plate nemate od oca svojega koji je na nebesima." (Matej 6:1) Isus je tada nastavio da ilustruje kako ljudi privlace paznju na sebe cineci svoja pravedna dela slavljenja. Svidjalo ti se to ili ne, kada ustanes i mases a svi ostali sede tada privlacis paznju na sebe.

Bio sam jednom u jednoj Golgoti gde su se neke zene preobukle u bakice sa velikim sesirima i u prvom redu uz ritam slavljenja plesale. Jos me nista nije uspelo zbuniti kao ovo. Stvarno su dobro plesale, sto se tice lepих pokreta ali to vece bas nisam slavio. Posmatrao sam lepe pokrete pokusavajući da razumem njihovu interpretaciju pesama. Nakon toga sam porazgovarao sa pastorom i shvatio je da to plesanje ometa paznju tako da ga je ukinuo.

Imali smo jednu crkvu u Svajcarskoj, Bazelu, koja je bila jedna od najuzbudljivijih crkvi u Evropi. Zbog potencijala i desavanja mislim da je ona bila jedna od najvećih Protestantskih crkvi u Evropi. Svake godine bih dosao u posetu i propovedao bih zajednistvu. Bilo je veoma uzbudljivo. Potpuno su uhvatili viziju Crkve Golgote. Slavili su i ucili Rec. Stotine i stotine mladih je svake nedelje dolazilo u divnu crkvu gotskog stila. Drzavna crkva im je dopustila da koriste tu prostoriju. Drzavna crkva je koristila tu zgradu Nedeljom pre podne a posto je tada dolazilo samo sest starijih ljudi, Biskup je dopustio Golgoti da zgradu koristi nedeljom uvece. Crkva je bila puna i to delo je bilo veoma vitalno za dosezanje ljudi. Otvorili su kafic i program im je bio divan. Radili su sa

hipicima i onima koji su se drogirali. Crkva je bila locirana u delu grada koji je bio zarazen drogom a klincima koji su se spasili je bio potreban krov nad glavom. Crkva se pobrinula za njih. Crkva je razvila fabriku koja je proizvodila razne moderne suvenire, i to je bio uspesan poduhvat. Oni klinci su se tu zaposlili i ko je imao umetnicke sposobnosti mogao ih je iskoristiti. Sve je napredovalo.

Poslednji put kada sam ih posetio, dozvolili su da neke devoje u hula-hopkama plesu za vreme slavljenja. Primili su asistenta pastora iz Pentakostne zajednice i poceli su da ustaju za vreme slavljenja. Pastor nije bio dovoljno jak da se suoci sa ovim stvarima. Porazgovarao sam sa njim nakon sluzbe i rekao mu: "Ovo moras da zaustavis. Unistice te." U sustini on uopste nije moga da kontrolise desavanja na casu. Zapazio sam da kada je doslo vreme da podelim poruku sa zajednistvom, ove devojke su dotrcale do njega, prosaputale mu nesto u uvo i odpevale jos jednu pesmu uz ples. Plesaci su kontrolisali sastanak a ne pastor. Razgovarao sam sa njim u vezi toga ali bio je nerad da se suoci sa stvarima. Kao rezultat svega toga, nemamo vise crkvu u Bazilu. On je otisao, Pentakostalci su preuzeli, crkva ih je izbacila i sada se tamo nista ne desava.

Vazno je Isusa Hrista postaviti na srediste a sva ometanja smanjiti na minimalu. Kada dodje do nekih smetnji suoci se sa njima a ako je neophodno javno govori o njima.

Bio je jedan momak, jos u biblijskoj skoli, koji je uvek seo u prvi red. Kada je na predavanju Boziji Duh istinski mocno radio, u tom trenutku bi se ovaj decko sagnu do zemlje i onda ustao sa uzdignutim rukama vicuci, "Haleluja!" Svi bi prasnuli u smeh ali i svacija paznja bi bila na osobi koja vice "Haleluja!" Smisao predavanje bi se izgubio. Mnoga predavanja je unistio zbog svog ponasanja. Odlucio sam da ga zastavim! Seo sam iza njega u drugi red i kada bi kleknuo na zemlju i zapoceo svoj haleluja fazon, zgrabio sam ga za ramena i stisnuo tako da je ostao na kolenima. Niko drugi nije imao hrabrosti da ga zaustavi a toliko je ometao!

Pre par godina sam bio na jednoj konferenciji u Kolorado Springsu i u prvom redu je sedeo jedan covek. Bio je malo caknut, dovoljno je da ga pogledas i sve ti je jasno. Dok smo svi pevali, ovaj covek je plesao, gore-dole po redovima. Pitao sam pastora: "Zasto ovo dopustas?" Odgovorio je: "Pa, oni su zeleli slobodu..." rekao sam mu "Ovo nije sloboda. Da sam ja prvi put dosao sad u tvoju crkvu a ovaj covek tu skace, vise se ne bih vratio. Pomislio bih da je ova crkva cudna!"

Desi se da prihvatimo stvari jer nemamo dovoljno hrabrosti da ih zaustavimo. Plasimo se optuzbe gusenja duha. Ja bih rado ugusio takav duh! Ne Sveti Duh vec duh koji zeli da privuce paznju na ljude i koji ometa ljude koji slave Gospoda.

Pre mnogo godina (sto se u Golgoti poslednjih vremena nije desavalo) bilo je ljudi koji bi tokom propovedi ustali i poceli govoriti jezicima tako da su djakoni morali da ih zgrabe. Odveli bi ih u hodnik i neki pastor bi im objasnio da u Golgoti ne dopustamo javno govorenje jezicima ni prorokovanje kao sto se to desava u karizmatiskim i Pentakostalnim crkvama. Onda bih ja sa propovedaonice objasnio da u novom zavetu postoji dar govorenja jezicima i da postoji posebno mesto za taj dar. I objasnio bih Pavlovu izjavu kako bi on radije govorio pet reci redovnim jezikom nego hiljadu reci nepoznatim jezikom kada je u crkvi a opet je bio zahvalan sto moze da govori jezicima vise od svih njih. U tvom privatnom tihom

vremenu ovo iskustvo je izgradjujuce. Pomocu ovoga mozes da hvalis i slavis Boga. Ali u crkvi a pogotovo velicine kao sto je nasa, gde neko cak ne moze ni da cuje prevod jezika, nije ni malo na izgradnju pa i ako ima prevoda. Nije na izgradnju tako da to ne radimo. Ne dopustamo to za vreme propovedi ali ohrabrujemo ljude da vezbaju taj dar u svojoj privatnosti.

Govorenje jezicima je dopusteno kada se skupe vernici u molitvi i zajedno vape Gospodu, ali naravno uz prevod. Ali verujem da ako su prisutni nevernici dolazi do zbunjenosti tako da je najbolje koristiti ovaj dar kada se skupe vernici da cekaju na Gospoda kao sto to mi radimo za vreme Aftergloa. U tom okruzenju ovo je na izgradnju. Ljudi vape Gopodu i puninu Njegovog Svetog Duha tako da se u ovakvom okruzenju dozvoljava govor jezicima.

Pavle je rekao u 1. Korincanima 1:29 "Da se ne pohvali ni jedno telo pred Bogom." Pitam se dali razumemo kako je ozbiljan problem kada privlacimo paznju na sebe u Bozijem prisustvu? Dali hocemo da ljudima skinemo paznju sa Isusa Hrista da bi nas gledali? Mislom da je ovo veoma ozbiljna uvreda. I zasigurno ne bih voleo da budem kriv u ovome.

U Starom Zavetu nalazimo interesantan dogadjaj koji nam otkriva ozbiljnost ovoga. Kada je Izrael dovorsio Sator Sastanka i sav namestaj za njega, skupio je ljude da to posvete i da pocnu sa zrtvovanjem. Svi Izraelci su se skupili i stali na svoje mesto. Aron je imao na sebi svestenicku haljinu kao i njegovi sinovi, sve po Bozijem planu. Dok su ljudi tamo stajali ocekujuci pocetak, Boziji plamen je zapalio vatru na oltaru. Sve je bilo spontano. Svi ljudi su videli ovaj znak Bozijeg prisustva i poceli su da vicu. Svi su bili uzbudjeni uz neograniceno izlivanje emocija posto su otkrili da je Bog tu sa svojim narodom. Tada su Aronovi sinovi Nabad i Abihu uzeli drugu vatru i sa njom zapalili svoje kadionike. I poceli su tu vatru da prinose Bogu u Svetinji. I pismo kaze da je tada vatra sa oltara zapalila Nadaba i Abihua. (3. Mojsijeva 10)

Verujem da su postali zrtva emocija i trenutnog uzbudjenja. Hteli su ljudima da pokazu koliko su oni vazni. I zbog toga su izgoreli.

Veoma sam oprezan kada je rec o toj drugoj vatri. I ti budi oprezan, izbegavaj tu drugu vatru - te emocije koje ne poticu od Boga i sluzbu koju ne inspirise Bog. To je nastojanje da se privuce paznja na instrument a ne na Stvoritelja.

To isto vidimo i u ranoj crkvi sa Ananijom i Safirom. Tu nalazimo pokusaj da slavu prime ljudi. Ananija i Safira su prodali zemljiste i samo su deo dobijene sume predali crkvi, ali su se pravili kao da su dali sve. Verujem da je to zato da bi primili slavu i divljenje. Ljudi bi onda rekli: "Pogledaj njih, Bogu su dali sve!", a u realnosti nisu.

Svima nama prijaju takve reci. Dopada nam se kada ljudi misle da smo duhovni. Cuvaj se! Nase telo je pokvareno. Ja zelim da ljudi misle da sam duhovna osoba. Moje telo oce da ostavi utisak ljudima kako sam duhovniji nego sto jesam. Ponekad namerno ostavimo ovakav utisak i mislim da je to jedno prokletstvo crkve. Neki pastori zele da pokazu svoju duboku duhovnost koja nije stvarna.

To pocne da se odrazava na njihovom ponasanju. Pocnu da govore glasom koji zvuci duhovno, pocnu na poseban nacin da drze ruke, i kazu: "O, dragi brate...." Ponasanje im se potpuno promeni u zelji da ostave utisak svetosti. Oni to vole. Svidja im se kada ljudi misle o njima da su duhovni dzinovi. Oni zele da ljudi vide

koliko dobro poznaju Boziju Rec. Oni zele da ljudi misle da se oni neprestalno mole. Osmehnu se i kazu: "Odricanje brate, odricanje. To je kljuc..."

Ne smemo napraviti cauru oko nas i ne smemo primiti aplauze koji stizu od strane ljudi. U Ananijinom i Safirinom slucaju, oni su bili sprzeni jer su primili slavu i hvalu, slavu koju je trebao Bog da primi. Skupo i drasticno su platili. Bog ne deli svoju slavu. Cuvaj se! Ne dopusti stvari koje odvlace paznju. Zelimo da Isus bude u sredistu paznje ljudi. Veoma je vazno da Isus Hrist bude u sredistu slavljenja.

Uzece Crkve

"Cekajuci blazenu nadu i javljanje slave velikoga Boga i spasa nasega Isusa"
Titus 2:13

Uzece ce se desiti kada Isus iznenada dodje i uzme svoju crkvu sa zemlje. Nakon uzeca Gospod ce izliti Svoj gnev na gresan svet. Mnogi pastori tvrde kako nisu upoznati sa uzecem i da nisu sigurni dali ce se to dogoditi pre velikih nevolja. Tvrde da nemaju formirano misljenje o ovome. Verujem da nema izgovora za neformirano misljenje o ovome. Imamo svoje Biblije i mozemo temeljno prouciti ovu temu. Verujem da ce tvoj pogled na uzece imati neverovatan uticaj na sluzbu.

Prvo, Isus je obecao da ce doci ponovo. U Ivanu 14 citamo: "Da se ne plasi srce vase, verujte Boga i mene verujte. Mnogi su stanovi u kuci oca mojega. A da nije tako kazao bih vam: idem da vam pripravim mesto, opet cu doci, i uzecu vas k sebi da i vi budete gde sam ja." (Ivan 14:1-3). Gospod je obecao da ce ponovo doci i uzeti svoje ucenike k sebi da bi bili tamo gde je On.

Pavle Korincanima pise: "Evo vam kazujem tajnu." (1. Korincanima 15:51). Tajna u Novom Zavetu oznacava nesto sto jos Bog nije otkrio o Sebi, Njegovom planu i planu za coveka.

Na primer, Pavle je pisao Kolosanima: "Kojima Bog naumi pokazati kako je bogata slava tajne ove medju neznaboscima, koje je u Hristu u vama, nada slave." (Kolosani 1:27) Proroci starog zaveta nisu mogli shvatiti sta je to da ce Hrist biti u nama. Cak i andjeli zele da shvate ove stvari. (1. Petrova 1:12). U odeljku 1. Korincana 15:51 upoznajemo se sa jednom istinom koja do sada nije bila otkrivena: "Evo vam kazujem tajnu: jer svi ne cemo pomreti, i svi cemo se pretvoriti, u jedanput, u trenucu oka, u poslednjoj trubi."

Kada Biblija govori "svi cemo se pretvoriti" to znaci da ce doci do metamorfoze. "Jer ovo raspadljivo treba da se obuće u neraspadljivost, i ovo smrtno da se obuće u besmrtnost." (1. Korincanima 15:53). Svi vernici ce doziveti divnu promenu kada Isus Hrist bude dosao po Svoju crkvu.

Solunjani ovo nisu potpuno shvatili tako da im je Pavle sluzio svega par nedelja tokom kojih je ucio mnoge stvari a i o uzecu crkve. Solunjani su ocekivali dolazece carstvo.

Verujem da Bog zeli od svake generacije da budu ubedjena da je poslednja generacija. Verujem da Bog zeli da crkva neprestalno zivi u ocekivanju Njegovog dolazka. Kada je Isus govorio o Svom dolasku, rekao je: "Blago tome sluzi

kojega dosavsi gospodar njegov nadje da izvrsuje tako." (Matej 24:46)

Rana crkva je verovala da ce Isus momentalno da oformi carstvo. U prvoj glavi Dela, apostoli pitaju: "Gospodine! hoces li sad naciniti carstvo Izraelovo?" (Dela 1:6). "Koliko jos dana da sacekamo?" Bili su uzbudjeni jer su svakog casa ocekivali da Gospod oformi svoje carstvo.

Isus im je odgovorio: "Nije vase znati vremena i leta koja otac zadrza u svojoj vlasti; nego cete primiti silu kad sidje Duh sveti na vas." (Dela 1:7-8)

U ranoj crkvi se pricalo da ce Gospod da se vrati jos pre nego sto Ivan bude umro. Svaki put kad bi se Ivan razboleo ili prehladio crkva bi se uzbudila. Tako da je Ivan u evandjelju razjasnio sta je Isus rekao. Isus je govorio Petru kako ce umreti, a Petar je, kako to on obicno radi, pitao: "Gospodine! a sta ce ovaj? Isus mu rece: ako hocu da on ostane dok ja ne dodjem, sta je tebi do toga? Ti hajde za mnom." (Ivan 21:22) Ivan je objasnio da Isus nije rekao -da ce- vec je rekao "ako hocu." Tako da je Ivan ispravio gresku koja je kruzila da ce Isus doci pre nego sto on umre.

Solunjanima su ocekivali dolazak Gospoda ali neka draga braca su u medjuvremenu umrla a Isus jos nije dosao. Verovali su da posto su ta braca umrla pre Isusovog dolazka, nece videti predivno Bozije carstvo. U 1. Solunjanima, 4 glava, Pavle ispravlja tu pogresku tvrdnju da ako neko umre pre nego sto Isus dodje nece videti carstvo Bozije. Ovo govori: "Ne cu vam pak zatajiti, braco, za one koji su umrli, da ne zalite kao i ostali koji nemaju nada. Jer ako verujemo da Isus umre i uskrse, tako ce Bog i one koji su umrli u Isusu dovesti sa njim. Jer vam ovo kazujemo recju Gospodinovom da mi koji zivimo i ostanemo za dolazak Gospodinov, ne cemo preteci one koji su pomrli." (1. Solinjanima 4:13-15) Pavle je verovao da ce biti ziv i da ce ostati dok Gospod ne dodje. On naglasava da ne cemo preteci one koji su pomrli. "Jer ce sam Gospodin sa zapovescu, s glasom arhandjelovim, i s trubom Bozijom sici s neba; i mrtvi u Hristu uskrsnuce najpre; a potom mi zivi koji smo ostali, zajedno s njima bicemo uzeti u oblake na susret Gospodinu na nebo, i tako cemo svagda s Gospodinom biti. Tako utesavajte jedan drugoga ovim recima." (1. Solunjanima 4:16-18)

Ima ljudi koji kazu: "Ja neverujem u uzece crkve," jer su gledali u bibliji i nisu nigde nasli rec "Uzece". A u 1. Solunjanima 4:17 pise: "a potom mi zivi koji smo ostali, zajedno s njima bicemo uzeti u oblake na susret Gospodinu na nebo, i tako cemo svagda s Gospodinom biti"

Rec "uzeti", na Grckom je "harpazo" sto znaci 'uzeti na silu'. Obicno se koristi kao vojni termin kada se zarobe taoci. Isus ce doci i uzeti svoju crkvu. To je prvi dogadjaj.

Drugi dogadjaj je ponovni dolazak Isusa Hrista, tada ce doci sa svojom crkvom da osnuje Svoje Carstvo na zemlji. To je razlika izmedju uzeca i drugog Isusovog dolaska. Receno nam je: "Eno, ide s oblacima, i ugledace ga svako oko, i koji ga probodose; i zaplakace za njim sva kolena zemaljska. Da, zaista." (Otkrivenje 1:7) I, "A kad se javi Hrist, zivot vas, onda cete se i vi s njime javiti u slavi." (Kolosanima 3:4). Prilikom svog drugog dolaska, Isus ce da oformi Bozije Carstvo na zemlji a pre ovoga ce doci do uzeca crkve da bude sa Gospodom. Ono sto najvise volim u ovom dogadjaju je "tako cemo svagda s Gospodinom

biti" (1. Solunjanima 4:17)

Postoji velika razlika izmedju Isusovog dolaska po Svoju crkvu i Isusovog dolaska sa Svojom crkvom. On ce prilikom uzeca doci po svoju crkvu. A prilikom svog drugog dolaska, On dolazi sa crkvom. "A kad se javi Hrist, zivot vas," (prilikom svog drugog dolaska) "onda cete se i vi s njime javiti u slavi." (Kolosanima 3:4).

Juda 14 govori o Drugom dolasku: "ali i za ovakve prorokova Enoh, sedmi od Adama, govoreci: gle, ide Gospodin s hiljadama svetih andjela svojih" I Zaharija je govorio o ovom dogadjaju: "I noge ce njegove stati u taj dan na gori Maslinskoj koja je prema Jerusalemu s istoka, i gora ce se Maslinska raspasti po sredi na istok i na zapad, da ce biti prodol vrlo velika, i polovina ce gore ustupiti na sever a polovina na jug. I bezacete u prodol gorsku, jer ce prodol gorska dopirati do Asala, i bezacete kao sto bezaste od trusa za vreme Ozije cara Judina; i docice Gospodin Bog moj, i svi ce sveti biti s tobom." (Zaharija 14:4-5)

Uzece svakog trenutka moze da se desi. Sva prorocanstva koja treba da se dese pre uzeca su vec ispunjena. Moze da se desi pre nego ti zavrasis sa citanjem ove knjige, i bilo bi nam drago da se desi!

Ima par prorocanstava koja se nisu jos ispunila a ispunice se neposredno pre Isusovog drugog dolaska. Antihrist treba da se pokaze i zemlja treba da prodje kroz velike nevolje i sud. Ova prorocanstva imaju veze sa Isusovim drugim dolaskom. Isus je u Luci 21:28 govorio o znacima svog drugog dolaska: "A kada se pocne ovo zbivati, (znaci njegovog drugog dolaska) gledajte i podignite glave svoje; jer se priblizuje izbavljenje vase."

Prosele godine, krajem oktobra, bio sam u jednoj velikoj robnoj kuci gde su bas postavljali Deda Mraza, jelene i ostale bozicne dekoracije a tek je bio oktobar. Rekao sam mojoj zeni: "Vidi ovo! Vec postavljaju dekoracije! Volim Dan zahvalnosti!" Ona je odgovorila: "Ovo nisu dekoracije za Dan zahvalnosti vec za Bozic! Rekao sam: "Znam! Ali takodjer znam da pre Bozica dolazi Dan zahvalnosti. Tako da kada vidim znake Bozica, znam da se priblizava Dan zahvalnosti" Isto je i sa znacima drugog dolaska, kada vidimo znake drugog dolaska, znamo da se priblizava uzece.

Isus je ucenicima dao znake svog dolaska kada im je odgovarao na ovo pitanje: "kazi nam kad ce to biti? i kakav je znak tvojega dolaska i posletka vremena?" (Matej 24:3). Isus se upravo prosetao sa svojim ucenicima po hramu a oni su se divili velicini te gradjevine. Isus je rekao: "ne ce ostati ovde ni kamen na kamenu koji se nece razmetnutu." (Matej 24:2) Kada su dosli do maslinske gore pitali su Isusa: "kazi nam kad ce to biti? i kakav je znak tvojega dolaska i posledka vremena?" (Matej 24:3). Tako da ga nisu pitali samo za jedno objasnjenje znakova. Trazili su znakove razorenja hrama i trazili su znakove kraja vremena ljudske vladavine i dolaska Bozijeg carstva.

Nisu pitali o uzecu crkve koje verovatno nisu ni razumeli. A Isus im je dao znake unistenja hrama i znake Svog drugog dolaska. Kada On govori o znacima Svog drugog dolaska, govori i o velikim nevoljama. "Jer ce biti nevolja velika kakva nije bila od postanja sveta do sad niti ce biti." (Matej 24:21). Isus ih je upozorio: "Kada dakle ugledate mrzost opuscenje, o kojoj govori prorok Danijel, gde stoji na mestu svetome (koji cita da razume)" (Matej 24:15) Kada vidis mrzost da stoji

na svetom mestu, tada je vreme da pobegnute iz Jeruzalema u planine i tada "odmah ce po nevolji dana tih sunce pomrcati, i mesec svoju svetlost izgubiti, i zvezde sa neba pasti, i sile nebeske pokrenuti se. I tada ce se pokazati znak sina covecijega na nebu; i tada ce proplakati sva plemena na zemlji; i ugledace sina covecijega gde ide na oblacima nebeskima sa silom i slavom velikom." (Matej 24:29-30)

Pre drugog dolaska ima jos dosta prorocanstava koja treba da se ispune. Antihrist treba da se otkrije i treba da se osnuje sotonino carstvo za vreme velikih nevolja. Ovo treba da se desi pre Isusovog drugog dolaska. Ali nista vise ne treba da se desi pre uzeca crkve. Zato nam je receno da budemo spremni i da cekamo: "jer u koji cas ne mislite doci ce sin coveciji." zato "blago tome sluzi kojega dosavsi gospodar njegov nadje da izvrsuje tako." (Matej 24:44,46)

Isus im je tada poceo govoriti parabole. Poenta u tim parabolama je da treba biti spreman i da svakog casa treba ocekivati Njegov dolazak. Svaka parabola je fokusirana na tome da ce doci do uzeca koje moze da se desi svakog trena.

U paraboli o deset devica pise: "Pet od njih bijahu mudre, a pet lude." (Matej 25:2) One koje su bile "gotove udjose sa njim na svadbu, i zatvorise se vrata. A posle dodjose i one druge devojke govoreci: gospodaru! gospodaru! otvori nam. A on odgovarajuci rece im: zaista vam kazem: ne poznajem vas. Strazite dakle, jer ne znate dana ni casa u koji ce sin coveciji doci." (Matej 25:10-13). Naglasak je da budemo spremni i da ocekujemo jer ne znas kad Gospod dolazi po svog slugu.

U Mateju 24:42-44 pise: "Strazite dakle, jer ne znate u koji ce cas doci Gospodin vas. Ali ovo znajte: kad bi znao domacin u koje ce vreme doci lupez, cuvao bi i nebi dao potkopati kuce svoje. Zato i vi budite gotovi; jer u koji cas ne mislite doci ce sin coveciji."

Ja cvrsto verujem da crkva ne ce proci kroz velike nevolje. Isus je govoreci o velikm nevoljama u Luki 21:36 rekao: "Strazite dakle jednako i molite se Bogu da biste se udostojili uteci od svega ovoga sto ce se zbiti, i stati pred sinom covecijim." Ako mi Isus kaze da se molim za nesto, onda cu se moliti, "Gospode zelim da se udostojim uteci od ovih stvari koje ce se desiti na zemlji." Ovo je u kontekstu velikih nevolja.

Otkrivene 1:19 nam govori kako je ta knjiga podeljena na tri dela. "Napisi dakle sto si video, i sta je, i sta ce biti po tom;" U prvoj glavi Ivanu je receno "Napisi dakle sto si video", i napisao je o viziji u kojoj je video Hrista kako hoda pored sedam zlatnih svecnjaka i kako u desnoj ruci drzi sedam zvezda. Opisao je kako Isus izgleda u Svom proslavljenom telu.

U drugoj i trecjoj glavi on pise "sta je." Ovo se odnosi na poruke crkvama u Aziji. Verujem da su to bile postojece crkve u tom vremenu, ali i verujem da se ovo odnosi i na sedam vremena u crkvenoj istoriji. Takodje verujem da one predstavljaju crkve koje danas postoje.

Danas postoje crkve koje su napustile svoju prvu ljubav. Postoje crkve koje su prihvatile učenje Nikolinaca. Postoji Smiranska crkva koja ide kroz progonstvo-na primer crkve u Kini, Sudanu i drugim mestima. Verujem da postoji i Tijatirska crkva koja je prihvatila učenje o "Mariji". Nalazimo Sardsku crkvu koja je slika mrtvog Protestantizma: "imas ime da si ziv, a mrtav si." (Otkrivanje 3:1).

Verujem da postoji i Filadelfijska crkva, crkva koja je verno u Reci. Nema bas mnogo sile ali hvala Bogu na Njegovim recima: "gle, dadoh pred tobom vrata otvorena, i niko ih ne moze zatvoriti; jer imas malo sile, i drzao si moju rec, i nisi se odrekao imena moga." (Otkrivenje 3:8). Nismo jaki i ne tresemo zemlju ali hvala Bogu ostavljamo utisak!

Tu je i Laodicejska crkva, crkva koja je izbacila Isusa napolje. On stoji napolju i kuca na vrata: "ako ko cuje glas moj i otvori vrata, uci cu k njemu i veceracu s njime, i on sa mnom." (Otkrivenje 3:20).

Tako da verujem u trostruku primenu ove poruke crkvama. U cetvrtoj glavi, prvom stihu, on završava jednu temu i pocinje drugu koristeći istu grcku rec kao u 1:19 'metatauta' (po tom ili nakon). Treba da se upitamo "Nakon cega?" Nakon opisanih stvari u drugoj i trecjoj glavi. A tamo se govorilo o crkvama. Znaci, nakon saveta crkvama citamo: "Po tom videh, i gle, vrata otvorena na nebu, i glas prvi koji cuh kao trubu gde govori sa mnom, i rece: popni se amo, i pokazacu ti sta ce biti za ovim." (Otkrivenje 4:1)

Nakon ovoga Ivan kaze: "I odmah bih u Duhu; i gle prijesto stajase na nebu, i na prestolu sedjase neko." (Otkrivenje 4:2). Sada pocinje da opisuje Boziji prestol sa smaragdnom dugom i kerubimima koji slave. Nakon toga vidi dvadeset i cetiri manjih prestola i staresine na njima. On posmatra nebesko slavljenje u kome kerubimi objavljuju Boziju vecnu osobinu, prirodu i svetost. "i mira ne imaju dan i noc govoreci: svet, svet, svet Gospodin Bog svedržitelj, koji bese i koji jeste i koji ce doci." (Otkrivenje 4:8) Dok oni objavljuju Boziju slavu, dvadeset i cetiri staresine padaju na lice, skidaju svoje zlatne krune, bacaju ih na stakleno more i govore: "Dostojan si, Gospodine, da primis slavu i cast i silu; jer si ti sazdao sve, i po volji tvojoj jeste i stvoreno je." (Otkrivenje 4:11).

Ivan tada zapaza knjigu koja je ispisana unutra i spolja. Andjeo tada objavljuje: "ko je dostojan da otvori knjigu i da razlomi pecate njezine?" (Otkrivenje 5:2) Ivan pise: "I ja plakah mnogo sto se niko ne nadje dostojan da otvori i da procita knjigu, niti da zagleda u nju." (Otkrivenje 5:4) Verujem da je ova knjiga pravo svojine zemlje, po Jevrejskom zakonu otkupnine. Da bi otkupio izgubljeno zemljiste bio je odredjen vremenski rok kada je to izvodljivo i trebao si imati knjigu (svitak) u kojem je bilo upisano pravo na otkup. Ovo je ilustrvano u dogadjaju sa Rutom kada Boaz otkupljuje Elimelehovo zemljiste da bi dobio nevestu. Isto vidimo kod Isusa koji je platio cenu i otkupio svet da bi dobio svoju nevestu, crkvu.

Vracamo se u nebo gde vidimo Ivana kako place. Po Jevrejskom zakonu ako ne otkupis imovinu u tom odredjenom roku, imovina ce pripasti zauvek novom vlasniku. Ovo je razlog zbog kojeg Ivan place. Ivan nije mogao podneti misao da ce svet vecno pripasti sotoni tako da je lio suze sve dok mu staresina nije rekao: "ne placi, evo je nadvladao lav, koji je od kolena Judina, koren Davidov, da otvori knjigu i razlomi sedam pecata." (Otkrivenje 5:5). Ivan kaze da ga on nije video kao lava iz Judinog plemena vec kao jagnje koje je zaklano. Izaija pise: "Jer iznice pred njim kao siblika, i kao koren iz suve zemlje; ne bi oblicja ni lepote u njega... Ali on bi ranjen za nase prestupe, izbijen za nasa bezakonja; kar bjese na njemu nasega mira radi, i ranom njegovom mi se iscelismo." (Izaija 53:2,5).

U Otkrivenju pet pise: "I dodje i uze knjigu iz desnice onoga sto sedjase na

prestolu. I kad uze knjigu, cetiri zivotinje i dvadeset i cetiri staresine padose pred jagnjetom, imajući svaki gusle, i zlatne case pune tamjana, koje su molitve svetih. I pevahu pesmu novu govoreći: dostojan si da uzmes knjigu, i da otvoris pecate njezine; jer si se zaklao, i iskupio si nas Bogu krvlju svojom od svakoga kolena i jezika i naroda i plemena, i ucinio si nas Bogu nasemu careve i svecenike, i carovacemo na zemlji." (Otkrivenje 5:7-10).

Ako pazljivo pogledamo reci otkrivamo da ih samo crkva moze izgovarati. Kada Gospod bude na nebu uzeo knjigu prava svojine zemlje, mi cemo biti tamo i posmatracemo kako je uzima iz desne ruke Onoga koji sedi na prestolu. Zajedno cemo pevati: "dostojan si da uzmes knjigu, i da otvoris pecate njezine; jer si se zaklao, i iskupio si nas Bogu krvlju svojom od svakoga kolena i jezika i naroda i plemena, i ucinio si nas Bogu nasemu careve i svecenike, i carovacemo na zemlji." (Otkrivenje 5:9). U Luki 21:36 Isus je govorio svojim ucenicima o znakovima Svog drugog dolaska i velikim nevoljama koje ce se desiti pre kraja vremena: "Strazite dakle jednako i molite se Bogu da bi ste se udostojili uteci od svega ovoga sto ce se zbiti, i stati pred sinom covjecijim."

Kada na zemlji pocnu velike nevolje ja cu biti u nebu, stajacu pred sinom covjecijim i pevacu o jagnjetu. Samo crkva moze da peva ovu pesmu otkupljenja. Ako vremenski pratimo sve ovo, vidimo da u petoj glavi crkva peva pesmu otkupljenja a to je pre otvaranja knjige sto je u sestoj glavi koja predhodi velikim nevoljama. Citamo: "iskupio si nas Bogu krvlju svojom od svakoga kolena i jezika i naroda i plemena, i ucinio si nas Bogu nasemu careve i svecenike, i carovacemo na zemlji." (Otkrivenje 5:9-10).

Nalazimo crkvu kako stoji pred sinom covjecijim, Isusom koji govori o velikim nevoljama: "molite se Bogu da bi ste se udostojili uteci od svega ovoga sto ce se zbiti, i stati pred sinom covjecijim." (Luka 21:36). Jedva cekam tamo da budem!

Otkrivenje sest pocinje sa opisom velikih nevolja. Kako Gospod otvara pecate tako dolazi do odgovarajuceg suda na zemlji. Kada se otvorio prvi pecat Ivan je napisao: "I vidjeh, i gle, konj beli, i onaj sto sedjase na njemu imadijase strelu; i njemu se dade venac, i izidje pobjedjuci, i da pobedi." (Otkrivenje 6:2) Verujem da je ovo antihrist. Neki veruju da je ovo Isus Hrist ali ako proucimo pasus vidimo da ono sto prosledjuje je rat, glad, krvoprolice i ubijanje cetvrtine ljudi. Ovo ne zvuci kao divno Bozije carstvo! Ja veruje da je ovo antihrist.

Verujem da je antihristova sila prisutna na zemlji. Jedina stvar koja sprecava da ona preuzme vlast je crkva. Nemamo bas puno snage, ali dovoljno je sto sprecavamo vladanje mracne sile. Ne verujem da antihrist moze da preuzme sve dok se crkva ne skloni.

Pavle nam govori u 2. Solunjanima 2:7-8: "Jer se vec radi tajna bezakonja, samo dok se ukloni onaj koji sad zadrzava. Pa ce se onda javiti bezakonik kojega ce Gospodin Isus ubiti duhom usta svojih, i iskoreniti svetloscu dolaska svojega." Ovo se desava u isto vreme kao i Otkrivenje sest gde je crkva u nebu i posmatra Isusa kako uzima knjigu. Kako otvara pecate na knjizi i odgovarajuci sud se izlije na zemlju. To je vreme izlivanja Bozijeg gneva.

U Rimljanima 5:9, Pavle govori: "Mnogo cemo vecma biti krozanj spaseni od gneva kad smo se sad opravdali krvlju njegovom." Ovo ponavlja u 1. Solunjanima 5:9: "Jer nas Bog ne postavi za gnev, nego da dobijemo spasenje

kroz Gospodina svojega Isusa Hrista."

Nas, ckvu: "ne postavi za gnev." U Rimljanima 1:18, Pavle pise: "Jer se otkriva gnev Boziji s neba na svaku bezboznost i nepravdu ljudi koji drze istinu u nepravdi." Nije dosledno Bozijoj prirodi da sudi pravednicima zajedno sa zlima.

Istina je da cemo mi, Hriscani u svetu imati nevolje. Svet nas mrzi tako da ne treba da se iznenadimo kada nas progone. Isus je rekao: "Ako svet na vas uzmrzne, znajte da na mene omrznu prije vas." (Ivan 15:18) i "U svetu cete imati nevolje; ali ne bojte se, jer ja nadvladah svet." (Ivan 16:33). Tako da ces u ovom svetu imati nevolje ali sta je izvor nevolja koje su okrenute protiv crkve? Bog sigurno nije! sotona je izvor tih nevolja.

Kada je sotona izvor onda treba ocekivati da ce Bozija deca biti progonjena. Ali kada je Bog izvor suda, to je vec druga prica. Bog je vec osudio nas greh na Isusu Hristu. Isus je podneo Boziju osudu zbog nase krivice.

Secas se kada su andjeli isli da uniste Sodomu? Zaustavili su se i posetili Abrahama. Rekli su: "Dali da kazemo Abrahamu sta cemo uraditi?", "Sto da ne?" Rekli su mu da se greh Sodome digao do neba i da ce unistiti ovaj grad.

Abraham im je rekao da sacekaju jer njegov bratanac Lot tamo zivi. Rekao je: "Hoces li pogubiti i pravednoga sa nepravednim? Moze biti da ima pedeset pravednika u gradu; hoces li i njih pogubiti, i ne ces oprostiti mestu za onih pedeset pravednika sto su u njemu? I rece Gospodin, ako nadjem u Sodomi pedeset pravednika u gradu, oprosticu celom mestu njih radi. A Abram odgovori i rece: moze biti pravednika pedeset manje pet, hoces li za ovih pet zatrti sav grad? Odgovori: necu radi onih cetrdeset i pet. Moze biti da ce se naci cetrdeset. Rece: ne cu radi onih cetrdeset. Moze biti da ce se naci trideset. I rece: ne cu ako nadjem trideset. Moze biti da ce se naci dvadeset. Rece: ne cu ih pogubiti radi onih dvadeset. Moze biti da ce se naci deset. Rece: necu ih pogubiti radi onih deset. (1.Mojsijeva 18:23-33)

I sta se desilo? Kada su andjeli dosli do grada, pronasli su Lota, jednog pravednog coveka kako sedi kod kapije. Lot je znao kakvi su Sodomljani. Petar nam govori da se Lotov pravedan duh mucio zbog nacina Sodomskog zivljenja. Lot ih je pozvao u svoju kucu, ne znajuci da su andjeli. Te veceri su Sodomljani poceli lupati na Lotova vrata: "Gde su ljudi sto dodjose sinoc k tebi? Izvedi ih k nama da ih poznamo." (1.Mojsijeva 19:5). Bikvalno su hteli da ih siluju. Lot im je odgovorio: "Nemojte, braco, ciniti zla." (1. Mojsijeva 19:7).

Andjeli su sklonili Lota dok je gomila pocela da razvaljuje vrata. Andjeli su oslepili gomilu. Pise da su celu noc pokusavali da pronadju vrata. Ujutru su andjeli bukvalno morali izvuci Lota iz grada jer nisu mogli da izvrse unistenje dok on nije izasao.

Lot je slika crkve koja je spasena. Petar nam govori: "I izbavi pravednoga Lota, koga osramotise bezakonici necistotom zivljenja. Jer kad zivljase pravednik medju njima, gledajuci i slusajuci bezakona dela, mucase od dana do dana pravednu dusu; Zna Gospodin pobožne izbavljati od napasti, a nepravednike muceci cuvati za dan sudni." (1. Petrova 2:7-9). Bog ce izbaviti pravedne a nepravedne ce cuvati za sudnji dan.

Osnovni princip je Bozija pravednost. On je posten i ne ce unistiti pravedne sa nepravednima. Kada je Bog izvor suda onda ce pravedni biti izbavljeni. Pre je

Bog potopom sudio svetu za njihovo zlo. "I Gospod videci da je nevaljalstvo ljudsko veliko na zemlji, i da su sve misli srca njihovih svega samo zle." (1. Mojsijeva 6:5) Ali pored svih nepravednih ljudi ziveo je jedan pravedan covek, Noe. Bog je zastitio i cuvao Noa za vreme izlivanja Njegovog suda. Bog je Noa bezbedno zapecatio i sproveo kroz potop bas kao i sto cetrdeset i cetiri hiljade iz sedme glave Otkrivenja. I njih je Bog zapecatio da ih ne dodirne sud velikih nevolja. Noe je slika tih sto i cetrdeset i cetiri hiljade koji su zapecaceni i sprovedeni kroz sud.

U ovom istom vremenu, ziveo je jos jedan pravedan covek, Henoh. "I ziveci Henoh jednako po volji Bozijoje, nestade ga, jer ga uze Bog." (1. Mojsijeva 5:24). Henoh je interesantna slika crkve. On je bio prenesen, uzet.

Ne verujem da ce crkva proci kroz velike nevolje. Postoje neki stihovi koje ljudi koriste da dokazu da ce crkva biti tamo. Jedan argumenat je tumacen kod 'poslednje trube'. U 1. Korincanima 15 Pavle govori o uzecu: "Evo vam kazujem tajnu: jer svi ne cemo pomreti, i svi cemo se pretvoriti, u jedan put, u trenutcu oka, u poslednjoj trubi; jer ce zatrubiti i mrtvi ce ustati neraspadljivi, i mi cemo se pretvoriti." (1. Korincanima 15:51-52). Neki ovo povezuju sa izlivanjem suda prilikom sedam truba iz Otkrivenja. I kazu da je sedma truba, poslednja truba. Ovo uzimaju kao dokaz tome da se uzece ne ce dogoditi sve do poslednje trube koja je poslednja nevolja.

Ja primecujem par gresaka u vezi ovoga. Prvo, sud sedam truba u Otkrivenju je dan sedmorici andjelima da svirajuci odgovarajucu trubu odrese nevolju koja ce se desiti na zemlji. Kad pogledamo ko trubi u trube otkrivamo da to cin andjeli. U 1. Solunjanima 4:16, Pavle govori o uzecu: "Jer ce sam Gospodin sa zapovescu, s glasom arhandjelovim, i s trubom Bozijom sici s neba; i mrtvi u Hristu uskrsnuce najpre." (1. Korincanima 4:16) Truba uzeca nije truba andjela vec Bozija truba!

Nakon sto cetrvti andjeo zatrubi, cuje se glas: "Tesko, tesko, tesko onima koji zive na zemlji od ostalih glasova trubnijeh trojice andjela, koji ce trubiti." (Otkrivenje 8:13). Nakon pete tube, : "Jedno zlo prodje, evo idu jos dva zla za ovim." (Otkrivenje 9:12) Jasno nam je da je ovo zlo objavljeno ljudima koji su na zemlji. Ali nase uzece nije "zlo"! To je divno!

Jos jedan argument koji se cesto koristi je u 20. glavi Otkrivenja dok Ivan posmatra razne grupe u nebu. Pocevsi od cetrvtog stiha: "I vidjeh prestole, i sjedjahu na njima, i dade im se sud, i duse izsecenih za svedocanstvo Isusovo i za rec Boziju, koji se ne poklonise zveri ni ikoni njezinoj, i ne primise ziga na celima svojim i na ruci svojoj; i ozivljese i carovase s Hristom hiljadu godina. A ostli mrtvaci ne ozivljese, dokle se ne svrsi hiljada godina. Ovo je prvo uskrsenje." (Otkrivenje 20:4-5). Sledece zakljucuju, Ivan u prvom uskrsenju vidi one koji su ubijeni zbog svedocanstva za Isusa, one koji nisu slavili zver i nisu primili pecat zveri. Oni su ziveli i vladali sa Isusom tokom hiljadu godina. Neki veruju da je ovo dokaz da ce crkva proci kroz velike nevolje i biti pobijena kao martiri.

Ali treba ponovo da procitamo to. U cetrvtroj glavi vidimo prestole i da je onima koji sede na prestolima dano da sude. Pogledajmo ponovo ko su ti pobednici. U poruci pobednicima pise: "Koji pobedi dacu mu da sede samnom na prestolu

mojemu, kao i ja sto pobedih i sjedoh s ocem svojim na prestolu njegovu." (Otkrivenje 3:21). Ivan vidi crkvu kao deo prvog uskrsenja. Onda vidi one koji ce biti pobijeni kao martiri za vreme velike nevolje jer su odbili da prime pecat zveri. To je gomila koju nalazimo u sedmoj glavi kada staresine kazu: "ovi obuceni u bele haljine ko su, i otkuda dodjose? I rekoh mu: gospodaru! ti znas. I rece mi: ovo su koji dodjose od nevolje velike, i oprase haljine svoje i ubelise haljine svoje u krvi jagnjetovoj." (Otkrivenje 7:13,14).

Ali zapazi da oni stoje u Njegovom svetom hramu i slave ga dan i noc, besprestanaka. Crkva je Hristova nevesta. Isus je rekao: "Vise vas ne nazivam slugama: jer sluga ne zna sta radi gospodar njegov: nego vas nazvah prijateljima; jer vam sve kazah sto cuh od oca svojega." (Ivan 15:15). Tako da ovu drugu grupu sacinjavaju sveci, martiri, ubijeni za vreme velike nevolje. Oni ce imati udeo u carstvu, ali crkva je jos pre tog uzeta. Ovo je mnogo bolji nacin nego kroz ubijanje u velikim nevoljama!

U Otkrivenju 10:7 citamo nesto vise o sedam truba. "Nego u dane glasa sedmoga andjela, kad zatrubi, onda ce se svrsiti tajna Bozija, kao sto javi svojijem slugama prorocima." "Dane" u mnozini a uzece ce se desiti u jednom trenutku, u "trenucu oka". Tako da se ne moze uporediti poslednja truba sa sedmom trubom iz Otkrivenja. Sedma truba iz Otkrivenja ce trubiti 'danima' u suprotnosti sa zvukom Bozije trube kada cemo u jednom trenutku biti promenjeni.

U Evandjelju po Mateju, Isus je rekao: "odmah ce po nevolji dana tih sunce pomrcati, i mesec svoju svetlost izgubiti, i zvezde sa neba pasti, i sile nebeske pokrenuti se. I tada ce se pokazati znak sina covecijega na nebu; i tada ce proplakati sva plemena na zemlji; i ugledace sina covecijega gde ide na oblacima nebeskima sa silom i slavom velikom. I poslace andjele svoje s velikim glasom trubnim; i sabrace izabrane njegove od cetiri vetra, od kraja do kraja nebesa." (Matej 24:29-31). Tu vidimo da ce se Isus odmah nakon velikih nevolja pokazati celom svetu.

Onda ce da skupi Svoje izabrane sa cetiri vetra, od jednog kraja zemlje do drugog. Neki kazu: "Pa zar nije crkva izabrana?" Jeste. Crkva je izabrana ali takodjer i Izrale je izabran. Ovde se govori o Izraelu i ovo mozes uporediti sa mnogim stihovima Starog Zaveta gde je ista stvar izjavljena. Bog ce okupiti Jevreje sa svih krajeva sveta. U ovom stihu Isus govori o Svojim izabranima, Jevrejima a ne crkvi. Izaija kaze: "I podignuce zastavu narodima i prognane Izraelove i rasejane Judine sabrace s cetiri kraja zemaljska" (Izija 11:12). Izrael ce biti ponovo skupljen.

A sta je sa stihovima koji govore da ce antihrist da se pobije sa svetima? Danijel nam govori o tome u 7:21: "Gledah, i taj rog (antihrist) vojevase sa svecima i nadvladjivase ih." U Otkrivenju 13:7 citamo: "I dano joj bi (antihristu) da se bije sa svetima, i da ih pobedi; i dana joj bi oblast nad svakim kolenom i narodom i jezikom i plemenom." Ko su sveti? Ne mogu biti crkva jer je Isus rekao Petru: "na ovom kamenu sazidacu crkvu svoju, i vrata paklena nece je nadvladati." (Matej 16:18). Cinjenica da se on pobije sa svetima i pobedi ih otkriva da su to Jevrejski svetci a ne crkva.

Ne verujem da ce crkva videti kako antihrist vlada na zemlji. Nebi me iznenadilo

da je antihrist već jedna od vodećih osoba na svetskoj sceni. Ali ne verujem da će crkva videti njegovu potpunu vladavinu na zemlji.

U 2. Solunjanima 2, Pavle govori o čoveku greha, sinu pogibli: "I sad znate što zadržava da se ne javi u svoje vreme. Jer se već radi tajna bezakonja, samo dok se ukloni onaj koji sad zadržava. Pa će se onda javiti bezakonik, kojega će Gospodin Isus ubiti duhom usta svojih, i iskoreniti svetlošću dolaska svojega." (2. Solunjanima 2:6-8).

Ne verujem da antihrist može započeti sa svojom vladavinom i autoritetom dok god je crkva prisutna. Verujem da je Sveti Duh ta sila koja sprečava da sila tame potpuno ugrabi ovaj svet. Tog momenta kada crkva bude sklonjena, ne će biti ničega da spreči tamu u potpunom osvajanju sveta. Ono što sprečava samo sprečava dok ne bude sklonjeno i tada će se pokazati čovek greha, sin pogibli. Zato ja ne čekam antihrista. Ovo je samo još jedna sotonina pokvarena varka. Navodi ljude da očekuju antihrista umesto da čekaju Isusa Hrista

Jedan od razloga zbog kojeg ljudi pomesaju prorocki scenario je produhovljavanje da je Izrael ustvari crkva. Oni tvrde: "Bog je završio sa Izraelom jer su oni odbacili Mesiju." Oni veruju da je Bog eliminisao Izrael i da je sada crkva u pismima "Božiji Izrael." Oni uzmu prorocanstva koja se odnose na Izrael i primenjuju je za crkvu. Kad to uradiš tvoja prorocka slika se izmesa!

On je rekao da dok god sunce izlazi, Njegov zavet sa Izraelom još postoji. Bog nije završio sa Izraelom. Bog kaže u Hozei: Vрати se, očisti i operi je i nazad je uzmi. U Danijelu devet pise da Bog ima još jedan pakt od sedam godina koji treba da ispuni sa Izraelom, za to vreme će se direktno pozabaviti sa njima.

Uzeće nalazimo u Starom zavetu. Henok je slika crkve koja je prenesena pre potopnog suda. Verujem da je i Danijel slika crkve. Dali se secas kada je Nabukodonozor izgradio veliki kip i hteo je da mu se svi klanjaju. Verujem da je to slika kipa kojeg će antihrist da izgradi, postaviće ga u hram i hteće da ga svi slave. Nabukodonozor je hteo da se svi poklone kipu kada čuju instrumente kako sviraju. Kada su instrumenti zasvirali svi su se poklonili sem Sidraha, Mizaha i Abdenaga. Haldejci su rekli Nabukodonozoru: "Neka tri Jevrejina neće da se klanjaju. Muzika se čula a oni neće da se poklone!"

Tako da je pozvao ta tri Jevreja: "Sta ja to čujem? Niste se poklonili? Evo vam još jedna sansa, ali ako se ni sad ne poklonite ubaciću vas u pec!" Oni su odgovorili: "Kralju ne brinemo se kako da ti odgovorimo na ovo jer Bog kojeg služimo može da nas spase iz tvoje peći, a čak i ako nas ne spasi, ne ćemo se pokloniti!" Svidja mi se ovakav karakter! Ovakvi ljudi su ne zaustavljivi!

Nabukodonozor se toliko razbesneo da je zagrejao pec sedam puta više nego što je ikada bila zagrejana. Tri Jevreja su bila ubacena u pec a oni koji su ih ubacivali su izgoreli jer su se priblizili vatri! Jedina stvar koja je izgorela kod Sidraha, Mizaha i Abdenaga su bili konopci kojima su im Haldejci vezali. Nabukodonozor je pogledao u pec i rekao: "Koliko ljudi je ubaceno u pec?" "Tri, kralju." "Kako to da ja vidim četvoricu? Setaju se u sred vatre! A četvrti izgleda kao Sin Božiji. Sidraze, Mizase, Abdenago, izadjite iz peći!"

Kada su izašli videlo se da im ni dlaka nije izgorela. Čak nisu ni imali miris dima! Svi su se divili tome a Nabukodonozor je izjavio: "Nema drugog Boga kao što je Bog Sidraha, Mizaha i Abdenaga koji ih je izbavio iz vatrene peći!"

Ali gde je bio Danijel prilikom ovog događaja? Mslis da se poklonio kipu? Ako to mislis onda govorimo o dva razlicita Danijela! Priseti se prve glave gde je Danijel odlucio u svom srcu da se ne ce prljati pa cak ni sa kraljevskom hranom. Ne verujem da bi se covek koji ima ovakvu nameru u srcu ikad poklonio. Danijel je verovatno bio odsutan, radeci kraljevske poslove. Danijel postaje slika crkve koja ce biti uklonjena kada antihrist postavi svoj kip i naredi da ga svi slave. Mi, crkva, bicemo na drugom mestu, na nebu!

Kad uvidis da je izvor nevolja Bog, to automatski iskljucuje prisustvo Bozijih ljudi. Niti je pravedno, niti dosledno da Bog sudi pravednima i zlima odjednom.

Petar je rekao da Bog: "Prvoga sveta ne postede, nego sacuvavsi samosmoga Noja, propovednika pravde, navede potop na svet bezboznicki." (2. Petrova 2:5) Bog je sacuvao pravednog a potopio bezbozan svet. To je sud. Usmeren je ka bezboznom svetu. "I gradova Sodomu i Gomoru sazeze i razvali i osudi, i postavi ugled bezboznicima koji bi postali." (2. Petrova 2:6). Ali: "Izbavi pravednoga Lota, koga osramotise bezakonici necistotom zivljenja; Jer kad zivljase pravednik medju njima, gledajuci i slusajuci bezakona dela, mucase od dana do dana pravednu dusu; Zna Gospodin pobozne izbavljati od napasti, a nepravednike muceci cuvati za dan sudnji." (2. Petrova 2:7-9). Tu je kristalno jasno izjavljena Bozija namera.

Verujem da kroz starozavetne slike kao sto su to Lot, Noje, Henok i Danijel vidimo istinu da crkva nece biti tu za vreme velikih nevolja. Pismo jasno govori: "Jer nas Bog ne postavi za gnev, nego da dobijemo spasenje kroz Gospodina svojega Isusa." (1. Solunjanima 5:9). "Mnogo cemo dakle vecma biti krozanj spaseni od gneva kad smo se sad opravdali krvlju njegovom." (Rimljanima 5:9) i "Jer se otkriva gnev Boziji s neba na svaku bezboznost i nepravdu ljudi koji drze istinu u nepravdi." (Rimljani 1:18)- ali ovo nije opis Bozijeg deteta.

Verujem da Bog zeli da svaka crkva u svom vremenu veruje, da je u poslednem vremenu. Kada u ovo verujes dobijas trostruki rezultat. Prvo, ovo nas navodi na hitnost u sirenju evandjelja. Nema puno vremena tako da "odbacimo svako breme i greh koji je za nas prionuo." i "s trpljenjem da trcimo u bitku koja nam je odredjena." (Jevreji 12:1). Ono sto smo pozvani da radimo treba brzo da radimo. Prisutna je hitnost u poslu. Treba da prosirimo poruku jer nema vremena. Gospod uskoro dolazi!

Drugo, daje nam ispravan pogled na materijalne stvari. Materijalan svet ce izgoreti. Sve sto imamo ulazemo u ovaj materijalan svet ali sve ce to nestati. Isus je rekao: "Nego sabirajte sebi blago na nebu." (Matej 6:20). Rekao je: "Koristite nepravednost mamona za vecnu korist." Ako te Bog finansijski blagoslovi, super. Ali to treba da iskoristimo za vecnu svrhu. Isusov dolazak nam daje ispravnu ravnotezu izmedju Duhovnih stvari i materijalnih stvari. Uvidjamo da materijalan svet rapidno nestaje i da ce ostati samo one stvari koje su vecne. Posto znamo da imamo samo jedan zivot koji ce se ubrzo završiti, uvidjamo da ce samo ono sto radimo za Hrista ostati. Ovo nam daje ispravan pogled na stvari.

Trece, odrzava cistocu naseg zivota. Isus je rekao: "Blago onom sluzi kojega dosavsi gospodar njegov nadje da izvrsuje tako." (Matej 24:46). Ne bih voleo da me Gospod zatekne kako gledam neke bolesne filmove ili posecujem pornografske sajtove na internetu. Zamisli to! Kada verujem da Isus moze da

dodje svakog casa, to me odrzava cistim. Gospod moze danas da dodje! "Blago onom sluzi kojega dosavsi gospodar njegov nadje da izvrsuje tako." Ivan je rekao: "Ljubazni! sad smo deca Bozija, i jos se ne pokaza sta cemo biti; nego znamo da kad se pokaze, bicemo kao i on jer cemo ga videti kao sto jest. I svaki koji ovaj nad ima na njega, cisti se kao i on sto je cist." (1. Ivanova 3:2,3). Ovo nam daje nadu koja nas cisti. Zato verujem da je jako vazno verovati u to da Isus moze svakog trenutka da dodje i ne kompromitovati se.

Ja cekam da Gospodar neba dodje i da me uzme kako bih bio sa Njim. Kao sto je i rekao: "Strazite dakle jednako i molite se Bogu da biste se udostojili uteci od svega ovoga sto ce se zbiti, i stati pred sinom covjecijim." (Luka 21:36). Moja molitva i ocekivanje je da budem tamo. Uzbudljivo je to da svakog trenutka moze da se desi! Verujem da Bog zeli u svakom vremenu od nas da zivimo u ocekivanju Njegovog dolaska.

Verujem da je predivno ocekivanje naseg Boga i Spasitelja Isusa Hrista iskra koja je donela probudjenja po crkvama. Ova iskra i danas zapocinje probudjenja, ta cinjenica da nema vremena. Gospod dolazi uskoro. Zivimo na samoj ivici, kao sto je to i Pavle rekao: "I znajuci ovo vreme da je vec cas dosao da ustanemo od sna; jer nam je sad blize spasenje nego li kad verovasmo." (Rimljanima 13:11).

Dao Bog da odrzimo tu nadu i predamo je drugima kako bi:

- 1) Razumeli koliko je vazno ziveti za Isusa Hrista;
- 2) Imali ispravan pogled na stvari ovoga sveta koje nas toliko lako vuku nadole.
- 3) Ziveli cist zivot; i
- 4) Odrzali cistim srce i zivot sluzeci Gospodu posto moze da se vrati svkog trena.

Zelim da ga ocekujem i da budem spreman kad On dodje. Ne zelim da se upustam u nista sto bi me vuklo dole. Zelim da budem spreman za Gospoda!

Verujem da je jako bitno uciti o uzecu jer bez toga u ovome svetu nemamo nikakve nade. Ljudi treba da se fokusiraju na istini da ce uskoro doci jedan bolji dan. Budi spreman! Gospod dolazi po Svoje ljude, i uzece nas da budemo sa Njim.

Poceli smo u Duhu

"Ne da smo vrsni od sebe pomisliti sto, kao od sebe, nego je nasa vrsnoca od Boga; Koji i ucini nas vrsne da budemo sluge novom zavetu, ne po slovu nego po duhu; jer slovo ubija, a duh ozivljuje." 2. Korincanima 3:5-6

Crkva Golgota je zapocela svoj rad u Duhu. Svako novo i veliko Bozije delo zapocinje u Duhu. Ako proucimo ckvenu istoriju i velika Bozija dela i pokrete, otkricemo da su svi poceli u Duhu. A opet istorijski, ti veliki pokreti koji zapocnu u Duhu zavrse sa time da zele usavršiti to delo u telu. Ovo se uvek ponavlja u istoriji. Pokreti koji su pre bili zivi u Duhu postanu mrtvi i umiru u obredima.

Obredi su kao jedna brazda u putu, a jedina razlika izmedju brazde i groba je duzina i dubina. Mozemo naci crkve koje su prikopcane na bolnicke masine za odrzavanje zivota kako bi lesevi mogli da dobijaju dah. Svrha svega toga je -ne dozvoliti da pokret umre. Mi istinski verujemo da ako neki program ne moze sam

opstati, najbolje sto mozemo uraditi je dopustiti mu da umre.

U knjizi Sudija citamo o konstantnom verolomstvu Izraelaca. Odvratno je gledati kako su deca Izraela radila ono sto je gadno pred licem Bozijim i kako ih je On onda predao neprijateljima. Bili bi u ropstvu i onda nakon otprilike cetrdeset godina zavapili bi Gospodu. Bog bi tada poslao nekog ko bi ih oslobodio i onda bi neko vreme sve bilo uredi. Ali onda bi ponovo Izraelci cinili ono sto je zlo pred ocima Bozijim i ponovo bivaju zarobljeni. Ovo se nanovo i nanovo ponavlja. Kada je sve u redu imamo tendenciju da se opustimo. A kad upadnemo u nevolju onda vapimo Gospodu. Iznerviram se na Izraelce svaki put kada citam Sudije. "Kako mozete da okrecete ledja Gospodu? Zar ne vidite sta se desava? Ne vidite rutinu koja se ponavlja?" - mislio bih.

Kada pogledam na istoriju Crkve, vidim istu stvar. Bog uzdigne neki novi pokret. Rodjen je duhom. Uzbudjenje i probudjenje. Duh mocno radi. Uzmimo kao primer neke moderne pokrete u kojima je Bog koristio Dzona Veslija i Martina Lutera. Pomazanje i sila Duha nad njima je bila ocigledna. A opet kada pogledamo Metodisticku i Luteransku crkvu u sadasnjem stanju, cast izuzecima, vidimo da su isprepleteni modernizmom. Duh je mrtav, cak i negiraju silu i darove Duha. A ti pokreti su bili zapoceti u Duhu. I takva je cela crkvena istorija. Bog s vremena na vreme zapocne neki novi pokret. Crkva Golgota je trenutno u svom prvom krugu. Boziji Duh je radio i radi, zapocinje novo delo. Sve je zapocelo je u Duhu. Kao sto je Bog rekao Zahariji: "ne silom ni kreposcu nego duhom mojim, veli Gospodin nad vojskama." (Zaharija 4:6).

Pavle je pisao Galatskim crkvama, crkvama koje su zapocеле u Duhu a on ih kritikuje: "Tako li ste nerazumni? Pocevsu duhom, sad telom svrsujete?" (Galacanima 3:3). Bog ce preduzeti drasticne mere da bi se Njegov izabrani vodja oslonio na Duha a ne u svoju silu ili mudrost. Interesantno je posmatrati ljude koje je Bog koristio i uzdigao da pobozno vode narod.

Mojsije je jedan od tih. Secamo se dogadjaja sa gorucim grmom. Kada ga je Bog pozvao on se bunio: "ko sam ja da idem k faraonu i da izvedem sinove Izraelove iz Egipta?" (2. Mojsijeva 3:11). Mojsije je mislio: "Gospode ja nemam samopouzdanja. Ja sam niko i nista. Tu sam vec cetrdeset godina." Izgleda da je on ocekivao da ce citav zivot cuvati ovce. Procenio je da mu je takva sudbina i kada ga je Gospod pozvao, odgovorio je, "Koji sam ja faktor? Nemam nikakvo samopouzdanje, Gospode."

Interesantno, on je zapocео pun samopouzdanja ali Bog je to iscupao iz njega. Kao da je jednom imao uvid u svoju sudbinu. Stefan nam govori kako je Mojsije mislio da Izrael razume da ga je Bog izabrao da oslobodi Izrael medjutim oni to nisu razumeli sve dok se drugi put nije pojavio (Dela 7). Ovo je dobra ilustracija razlike izmedju rada tela i rada duha. Mojsije je hteo da uradi Bozije delo u snazi svog tela, a u snazi svog tela nije bio sposoban ni da zakopa egipcanina. A opet kada je bio vodjen Duhom, Izrael je uspeo da zakopa celu Egipatsku vojsku.

Mislim da svi mozemo saosecati sa Mojsijem. Cesto zapocnemo u telu ono na sta nas Bog zove. Pocnemo u telu i dozivimo neuspeh. Mislim da kada covek dozivi neuspeh u telu, cesto završi u pustinji i napusti sluzbu, vecinom slucajeva se nikad ne vrati. Obeshrabren je i porazen jer je pokusao sa svojim sposobnostima da uradi ono na sta ga je Bog pozvao.

Tako je bilo i sa Mojsijem. On je osetio da ga Bog zove. Znao je da Bog ima plan za njegov zivot ali odjednom, nasao se u pustinji. Tokom tih cetdeset godina, Mojsije je izgubio svo samopouzdanje i pouzdanje u to sta Bog moze kroz njega da uradi. Pao je upravo kada mu je sve islo za rukom. Ovo je bio Boziji odgovor na Mojsijevu zamerku: "ja cu biti s tobom" (2.Mojsijeva 3:12). Meni je ovo predivno! "Ako je Bog s nama, ko ce na nas." (Rimljanima 8:31).

Mojsije je rekao: "ali ne ce mi verovati ni poslusati glasa mojega; jer ce reci: nije ti se Gospodin javio." (2.Mojsijeva 4:1). Drugim recima: "Boze nisam dovoljno uverljiv. Nece mi verovati. Reci ce da Gospod nije govorio sa mnom." Bog je odgovorio Mojsiju: "Sta ti je u ruci?", "Stap." Bog je rekao: "Baci ga na zemlju." I tako je pomocu nekoliko znakova uverio Mojsija da ce biti uz njega.

U 2. Mojsijevo 4:10, Mojsije kaze Bogu: "Molim ti se, Gospodine, nisam recit covek, niti sam pre bio niti sam od kako si progovorio sa slugom svojim, nego sam sporih usta i spora jezika." Na ovo, Bog je odgovorio: "Ko je dao usta coveku? Ko ti je dao mogucnost govora?" Bog moze da savlada nasu nesposobnost. Na kraju krajeva, On je napravio nasa usta.

U trinaestom stihu on opet kaze: "molim te, Gospodine, posalji onoga koga treba da posaljes." Drugim recima: "Nadji nekog drugog za ovaj posao. Ja ne zelim ovo. Nadji nekog drugog." Sad se Gospod razljutio na Mojsija i upotrebio alternativni plan. On je koristio Arona da bude Mojsijev govornik, ali to je bio Boziji alternativni plan. Tuzno, ali i mi cesto promasimo Bozije najbolje i prisilimo Ga da upotrebi plan B.

Verujem da postoji Bozija direktna volja i popustljiva volja. Verujem da ce nas Bog uzdici na najvisi moguci nivo i tamo nam pruziti najbolje. Ali verujem da cesto prisilimo Boga na nas nivo umesto da On nas uzdigne na njegov. Mi nateramo Boga da sidje na nas nivo predanosti.

Sta je sve Bog morao uraditi da bi pridobio Mojsija koji je bio bez samopouzdanja, neubedljiv, nesposoban, bez zelje a opet odabran da izbavi narod.

Kada su u Sudijama Izraelci cinili zlo pred licem Gospodnjim pocevsi slaviti lazne bogove, tada ih je Bog predao u ruke Medijana. Medijani su bili rasprostranjeni po zemlji kao skakavci. Oni bi pokupili svo zito. Deca Izraela su zbog svog zarobljenstva i mizerije pocela da vaze Gospodu. Tada je Gospod poslao andjela do Gedeona koji je vrsio psenicu na gumnu da bi je sakrio od Medijana. Andjeo Gospodnji je rekao Gedeonu: "Idi u toj sili svojoj, i izbavices Izraela iz ruku Madijanskih." (Sudije 6:14). Gideon je odgovorio: "O, Gospodine cim cu izbaviti Izraela? eto, rod je moj najsiromasniji u plemenu Manasijinu, a ja sam najmanji u domu oca mojega." (Sudije 6:15). Drugim recima: "Gospode ja sam poslednja rupa na sviralu."

On je hteo sebe da diskvalifikuje a u realnosti bas se kvalifikovao jer je Bog takvu osobu trazio. Bog je hteo da koristi osobu koja zna da nije sposobna osloboditi naciju, osobu za koju je znao da ce se potpuno pouzdati u Gospoda. Bog je na isto mesto doveo Mojsija tako da bi Ga mogao koristiti.

Kada nemamo pouzdanje u svoju silu, znamo da ako ce ista da se desi, desice se zbog Gospoda. Kada sam osetio da me Bog zove u sluzbu, otisao sam u biblijsku skolu da se pripremam. U Biblijskoj skoli sam bio seniorski predsednik

razreda i razvio sam jedan atletski program za skolu. Mislio sam da sam potencijal. Kada sam usao u sluzbu, bio sam ubedjen da imam sve kvalifikacije i pozadinu da bilo gde izgradim uspesnu crkvu.

Bio sam pun samopouzdanja ali Bog je poceo da me secka. Dopustio mi je da se bezuspesno borim punih sedamnaest godina. Da bih se zbrinuo za svoju porodicu a pri tom ostao u sluzbi morao sam raditi. Da nisam imamo osecaj Bozijeg poziva nad svojim zivotom, davno bih odustao. Par puta sam pokusao da ostavim sluzbu, ali me je Bog vratio. Sve se ovo moralo desiti zbog mog samopouzdanja koje sam imao.

Gospod je dopustio da provedem najbolje vreme svog zivota padajuci sve dok me nije doveo do stanja gde sam shvatio da nemam nista da ponudim. Tada sam poceo da se oslanjam na Boga. Tek onda sam mogao videti kako Sveti Duh radi. Nisam bio iskusan da primim slavu za ono sto je Bog radio. On me je doveo do krsta i ispraznio me sebe i svoje ambicije. Bilo je zanimljivo i uzbudljivo posmatrati kako Bog radi i sta sve on moze da uradi.

Cesto je neophodan ovaj proces praznjenja. Kada je Gedeon rekao: "Gospode, rod je moj najsiromasniji u plemenu Manasijinu a ja sam najmanji u domu oca mojega" umesto da se time diskvalifikovao, samo je potvrdio da je Bog pronasao coveka kojeg je trazio, coveka koji nece sebi pripisati zaslugu u pobedi vec koji ce slavu dati Bogu.

Kada je Bog koristio Gideona i Medijane porazio, interesantno je da su Izraelci dosli do njega i rekli: "Budi nam gospodar... A Gedeon im rece: ne cu vam ja biti gospodar; Gospodin ce vam biti gospodar." (Sudije 8:22-23). Bog je trazio takvog coveka.

Posmatraj ljude koje je Bog okupio oko Davida. Bili su slomljenog srca, u dugovima i nezadovoljni. Okupili su se oko njega i on im je postao vodja. To je bila grupa od 400 nezadovoljnih gubitnika ali je Bog od njih nacinio mocne ratnike.

Slicno je i sa ljudima koje je Bog postavio oko mene, samo se smeskam videci kako ih je Bog koristio. Dosta lice na Davidove ljude, odbaceni i izagnani od drustva a opet sta je sve Bog uradio kroz njih.

Kada je Bog pozvao Jeremiju, ovo je bio njegov odgovor: "oh, Gospodine, Gospodine! evo ne znam govoriti, jer sam dete." (Jeremija 1:6). Kada je Isus zvao svoje ucenike, zvao je ribare i carinike. Nije otisao na Jevrejski Univerzitet i rekao: "Gamalijel reci mi, ko su tvoji najbolji i najostriji ucenici?" Ne, otisao je do Galilejskog mora i pozvao ribare.

Bog i u Golgoti koristi odbacene da bi uradio divno delo. Ali je interesantno i tuzno da kad nas Bog pocne koristiti mi pocnemo pronalaziti razlog zbog kojeg nas On koristi. Zelimo da se usavrsimo u telu.

Kada je Pavle pisao Korincanima, rekao je: "Jer pogledajte zvanje svoje braco, da nema ni mnogo premudrih po telu, ni mnogo silnih, ni mnogo plemenitih." (1. Korincanima 1:26). On im govori da pogledaju naokolo jer Bog nije pozvao mnogo kvalifikovanih osoba - ne mnogo mudrih po telu, ne mnogo silnih, ni mnogo plemenitih. Nastavlja: "Nego sto je ludo pred svetom ono izabra Bog da posrami premudre; i sto je slabo pred svetom ono izabra Bog da posrami jako; I sto je neplemenito pred svetom i unisteno izabra Bog, i sto nije, da unisti ono sto

jeste." (1. Korincanima 1:27-28).

Posle ovog nam u 1. Korincanima 1:29 otkriva razlog: "Da se ne pohvali ni jedno telo pred Bogom." Bog bas hoce da nadje one koji nisu kvalifikovani i da ih pomaze svojim Duhom. Tada kada dodje do rezultata, ceo svet se cudil. Bog ne zeli da iko primi hvalu.

Luka nam kaze u desetoj glavi da su se ucenici uzbudjeno vratili posto su iskusili da Bog radi kroz njih. Tada se Isus obradovao u Svetom Duhu i rekao: "Hvalim te Oce, Gospodine neba i zemlje, sto si ovo sakrio od premudrih i razumnih a kazao si prostima. Da , Oce jer je tako bila volja tvoja." (Luka 10:21). Isus je zahvaljivao Ocu sto je ovo sakrio od mudrih i razumnih a pokazao jednostavnim ljudima jer je Njemu to bilo ugodno.

Interesantno je da toliko cesto, pocevsi duhom zelimo da usavršimo to u telu. Neki pastori u Golgoti su se vratili u škole. Nekim skolama je to bilo veoma cudno zbog velikog uspeha tih pastora u sluzbi. Oni su hteli da ljudi mogu uperiti prstom u njih posto diplomiraju, i da mogu uspeh u sluzbi dodeliti njihovom obrazovanju. Skolama je bilo cudno tako da su ponudili tim pastorima diplome na osnovu njihovog zivotnog iskustva.

Bili su na par predavanja uz koje su ubrojali njihovo zivotno iskustvo i dali im diplome. I sada su oni postali primeri uspeha te škole. Za neke od tih pastora razlog povratka u skolu je bilo to, sto ih uvek neko pita: "Koji stepen obrazovanja imate?" a sramota je reci: "Pa, nemam nikakav."

"Koje ste seminare poadjali?"

"Nisam poadjao seminare."

"U koji univerzitet ste isli?"

"Jedva sam zavsio srednju skolu."

Ponizavajuće je kada treba priznati da nisi skolovan. Kada te "xy" osoba nazove i kaze da si odabran za intervju u novom broju nekog popularnog casopisa, oni zele da znaju u koju si skolu isao, kakvu diplomu imas da bi ljudi mogli reci: "Vidi ovaj covek je DR." Mi mislimo da mozemo usavršiti stvari u telu. Ali poceli smo u Duhu i jedini put do uspeha je nastaviti u Duhu.

U Mateju 11:25 Isus je rekao: "Hvalim te Oce, Gospodine neba i zemlje, sto si ovo sakrio od premudrih i razumnih a kazao si prostima." Interesantno je kako tezimo sebe diskvalifikovati od Bozjih otkrivenja tako sto hocemo da postanemo premudri i razumni. Isus se radovao jer Otac nije ove stvari otkrio premudrima i razumnima vec prostima da bi slava pripala Njemu.

Kada je Gedeon bio spreman da se bori protiv Medijana, imao je sa sobom manje vojske nego sto su imali Medijani. Njih je bilo minimum 135 000 a kod Gideona se odazvalo svega 32 000 ljudi. Onda je Bog rekao: "mnogo je naroda sa tobom, zato im necu dati Madijana u ruke, da se ne bi hvalio Izrael suprot meni govoreci: moja me ruka izbavi." (Sudije 7:2). Gospod im govori da ne moze doci do pobede sa 32 000 ljudi. Vidis, Bog zeli da radi ali slavu sam zeli da primi za ono sto uradi. Zato Bog koristi jednostavne stvari u ovome svetu da bi zbunio mudre. Sve sto ljudi tada mogu da urade je klimnu glavom i kazu: "Nerazumem, ali je Bozije pomazanje tu. Bog ih koristi." Pitam se koliko puta je Bozije delo spreceno jer ne moze da nadje nekog jednostavnog. Sve sto ima su DR.

Mene cesto optuzuju da sam protiv intelektualnosti. Cak i Golgotu cesto

optuzuju da je protiv intelekta. Recimo da sam kriv, ali necu traziti izvinjenje. Ja verujem u obrazovanje. Ceo svoj zivot sam proveo proucavajući. Pismo nam govori: "Postaraj se da se pokazes posten pred Bogom, kao radin koji se nema sta stideti, i pravo upravlja recju istine." (2. Timoteju 2:15) Verujem da Bog koristi ljude kao svoje instrumente i da priprema taj instrument koji koristi. Verujem da je vazno biti spreman u reci ali ne samo u znanju. Istinsko obrazovanje ne dolazi od mudrosti sveta vec dolazi od vodstva i mudrosti Svetog Duha.

Kada su ucenici stajali pred religioznim vecem, vece se divilo tome koliko su oni upoznati sa Pismom. Sve sto su zakljucili je da su ovi ljudi bili sa Isusom. Isto tako, kada mi provodimo vreme sa Isusom u Njegovoj Reci, tada dobijamo sve ono sto nam je potrebno da bi nas pripremila za sluzbu. Ne treba ti cetvorogodisnji seminari i doktorat. Nekad to vise smeta nego da blagoslovi. Verujem da je titula 'Doktor' samo jedan zid koji te razdvoji od ljudi, a tada ne mozes toliko efektivno da im sluzis. Tog trenutka kad te neko oslovi sa "Doktore", bices uzdignut na postolje. Postavljas se iznad njih i tada se oni osecaju kao niza vrsta. Onda nisi u mogucnosti da im sluzis na nivou gde se oni mogu poistovetiti sa tobom.

Jednom godisnje imamo Pastorsku Konferenciju. Tada se sretнем sa Raul Risom, Majk Mekintosem, Greg Lorijem, Skip Hajcigom i ostalima. Nakon predavanja razgovarali smo sa Majkom i Raulom u vezi njihovih doktorata. Svi su ih zezali. "Dr. Raul Ris" i "Dr. Majk Mekintos." Zezali smo ih, i neko je dobacio: "Pa, posto ste uspeli završiti skolu i pokupiti dovoljno znanja verovatno sada mozete poceti da smanjujete vase crkve, na velicinu koju svojim stecenim znanjem mozete sami održavati.

To je bio dobar fazon jer ako pocnes u Duhu a posle zelis to da usavršis telom samo ces omesti ono sto je Bog uradio i zeli da uradi. Jedino resenje je nastaviti u Duhu. Posto smo zapoceli u Duhu, nastavimo u Duhu! Hvala Bogu da je Raul i dalje Raul a Maijk i dalje Majk, ljudi koji znaju svoju nesposobnost, ljudi koji se i dalje potpuno oslanjaju na Svetog Duha.

Gospod je rekao Jeremiji: "Mudri da se ne hvale mudrscu svojom, ni jaki da se ne hvale bogatstvom svojim. Nego ko se hvali, neka se hvali tim sto razume i poznaje mene." (Jeremija 9:23-24). Jedino je vredno razumeti i poznati Boga. "Da sam ja Gospodin koji cinim milost i sud i pravdu na zemlji, jer mi je to milo, govori Gospodin." (Jeremija 9:24).

Zato Bog odabira takve nekvalifikovane ljude kao sto smo mi, ispuni nas Svojim Duhom i uradi tako mocno delo da se ceo svet zabezekne i zbuni. Kako onda mozemo biti toliko ludi da izmisljamo razlog zbog kojeg nas Bog koristi da bi hvala pripala nama umesto da se hvalimo Gospodom i onim sto on radi?

Pavle je Korincanima rekao: "Jer ko tebe povisuje? Sta li imas sto nisi primio? A ako si primio, sto se hvalis kao da nisi primio?" (1. Korincanima 4:7). Sta to ti imas sto drugi nemaju? Ono sto imas, to si primio kao dar od Boga. Ako si primio, onda zasto se hvalis kao da nisi primio, kao da si poseban?

Nadmoc ljubavi

"Po tom ce svi poznati da ste moji ucenici ako uzimate ljubav medju sobom."

Ivan 13:35

Sva sila i darovi Svetog Duha su beznacajni i beskorisni bez ljubavi. "Ako jezike covecije i andjelske govorim a ljubavi nemam, onda sam kao zvono koje zvoni, ili praporac koji zveci." (1. Korincanima 13:1). Pavle kaze da ima takvih ljudi koji stavljaju velik naglasak na govor jezicima i tvrde da je taj dar prvenstveni dokaz ispunjenja ili krstenja Duhom Svetim. Ali ako ti isti ljudi nemaju ljubavi, govor jezicima nema nikakvo vece znacenje od zvuka koji se proizvede udaranjem u zvono. Obicna buka koja nista ne dokazuje. Mozda je smatraju kao dokaz prisustva Duha ali ako nema ljubavi, ne dokazuje nista. Isto kao kad zvoni zvono. Obicna buka koja nista ne govori.

Bez ljubavi nasa doktrinalna ortodoksija i razumevanje Pisma nemaju nikakvu vrednost. Bez ljubavi je bezvredno cak i ako razumem misterije poput Trojstva ili Bozije suverenosti i covekove odgovornosti. Ako se raspravljam sa ljudima da bi poverovali mojoj prici, moja doktrinalna tacnost je beskorisna. Sve je beskorisno bez ljubavi.

Dosao sam do zakljucka da je mnogo bitnije imati ispravan stav nego imati prave odgovore. Ako su mi odgovori pogresni, Bog svojim otkrivenjem moze u trenutku da ih promeni a ako je moj stav pogresan, cesto je potreban jedan zivotni vek da se to promeni. Bolje je da imamo dobar stav i pogresne odgovore nego dobre odgovore i pogresan stav. Seti se ovoga kada sledeci put upadnes u neku doktrinalnu raspravu.

Bog zeli da iskusimo Njegovu ljubav i podelimo je sa drugima. Isus je rekao: "Novu vam zapovest dajem da ljubite jedan drugoga, kao sto ja vas ljubim, da se i vi ljubite medju sobom." (Jovan 13:34). Ovo je velika zapovest. Nakon toga je rekao: "Ko ima zapovesti moje i drzi ih on je onaj sto ima ljubav k meni; a koji ima ljubav k meni imace k njemu ljubav otac moj; i ja cu imati ljubav k njemu i javicu mu se sam." (Jovan 14:21). Jovan je rekao: "Ako ko rece: ja ljubim Boga, a mrzi na brata svojega, laza je; jer koji ne ljubi brata svojega, koga vidi, kako moze ljubiti Boga, koga ne vidi?" (1. Jovanova 4:20). Jovan pita: "kako ljubav bozija stoji u njemu?" (1. Jovanova 3:17).

Jovan u svojoj poslanici podosta govori o drzanju Bozijih zapovesti. Ali koja je to zapovest koju nam je On rekao? Da volimo jedan drugoga.

Dok sluzimo zajednistu, bili to kucni biblijski casovi ili crkva od deset hiljada ljudi, treba da obratimo paznju da jedna od najvaznijih stvari o kojima govorimo bude ljubav. Tu ljubav treba da pokazemo u svom delovanju, stavovima i zivotu. Nek svako u nama vidi Hristovu ljubav. Kao sto je to Pavle rekao Timoteju: "budi ugled vernima u reci, u zivljenju u ljubavi, u duhu, u veru, u cistoti." (1. Timoteju 4:12). Neprestalno tezi k tome da ih razumes i da se saosecas sa njima, posmatrajuci te ljude kroz Hristovo saosecanje.

Otkrio sam da je kljuc saosecanja razumevanje. Ezekiel je rekao: "i sedoh gde oni sedahu." (Ezekiel 3:15). Verujem da ovo treba pokusati, pa makar u svojoj glavi. Postavi se na tudje mesto. Postavi sebe u situaciju gde oni zive. Sedi gde on sedi. Gledaj kako on to vidi iz svoje perspektive. Mi uvek vidimo samo iz nase perspektive, ali pokusaj da vidis iz njegove.

Neki ljudi nas nekad nerviraju jer poseduju nesto odbojno u svom ponasanju.

Cuo sam Dr. Dzejms Dopsona kako je pricao o jednom decku u skoli kojeg je mrzeo a i decko je mrzeo njega. Tokom celog skolovanja su se mrzeli. Par godina kasnije Dr. Dopson se sreo sa njim na jednom kongresu i znao je da ce se morati suociti sa njim. Tako da je napisao na papir sve ono sto ga je nerviralo kod tog coveka i kada se sreo sa covekom rekao mu je: "Moram ti priznati da si me tokom celog skolovanja nervirao." Tada je poceo da nabraja te razloge. Covek mu je rekao: "I ja sam tebe mrzeo zbog istih razloga!" Dr. Dopson je ponovo procitao te razloge i shvatio da gleda u ogledalo. Nalazim ovo veoma zabavno ali i istinito.

Te osobine koje ne volimo u nama, mrzimo u drugima. Uspeli smo ziveti sa njima i tolerisati ih u sebi ali kada ih vidimo u drugima, ne mozemo ih podneti. Iritiraju nas i iznerviraju. Razumevanje je toliko vazna komponenta za saosecanje.

Godinama sam provodio svoj godisnji odmor upravljajuci omladinskim kampovima. To su moja najomiljenija iskustva u zivotu. Ta vremena su bila toliko divna, i vise nego sto sam ocekivao. Moja porodica je takodje isla i mogli su da uzivaju u predivnoj prirodi. Kej bi mi rekla: "Ali, duso, nisi bio na godisnjem odmoru." Odgovorio bih: "O, da, bio sam."

Kad upravljias omladinskim kampom onda otkrijes tu malu decu koja te izvode iz takta. Ako im kazes "sedi" onda ustanu, a ako im kazes "ustani" onda sednu. Ako im kazes: "Nemoj bacati kamenje na drvece jer mozes da pogodis osinjak i onda ce ose poceti da ujedaju." i onda bas ovu decu uhvatis kako bacaju kamenje na drva. Uvek su u pobuni. Bilo je kada su mi savetodavci prisli i rekli: "Cak, bilo bi najbolje da ovaj klinac bude prebacen kod nekog drugog na savetovanje jer cu ga ja ubiti. Nemogu da ga podnesem."

Rekao bih: "Dovedi ga do mene." Naravno zgrabe dete i dovuku ga do mene govoreci: "Ovo je taj." Postavio bih ga u stolicu i nasmesio bih mu se: "Koji sok hoces da popijes, kolu, fantu, limunadu? Otisao bih do prodavnice i kupio bih mu sok i njegov najomiljeniji slatkis. Prilikom njegovog ulaska u sobu on je u pobuni i ono o cemu razmislja je da nece nista da mi kaze. Tako da pocnem sa rusenjem njegovog odbrambenog mehanizma. Neverovatno je sta slatkis moze da uradi. Pocnem rusiti taj zid koji je on postavio i pokazem mu moje interesovanje za njega. Dialog je obicno ovakav:

"Pa, odakle si?"

"Iz Blek Kenjon-a."

"Gde je to? Pored reke Verd?"

"Da."

"Dobro. Dali ides u skolu?"

"Da."

"Pa, kazi mi nesto o svojoj porodici. Gde ti je tata?"

"Nemam tatu."

"Sta se desilo?"

"Ne znam, nikad nisam imao tatu."

"To je sigurno tesko."

Kako nastavis da kopas u njemu, otkrijes da njegova mama radi u nekoj kafani i da svako vece donosi drugog coveka u kucu a decko je ostavljen sam. Ljudi koji

dolaze u kucu nisu bas prijateljski raspoloženi prema njemu tako da je naucio da ih izbegava. A ni njegova majka nije bas zainteresovana za njega. I prica pocinje da se odmagluje a tvoje srce se ispuni saosecanjem. Ovaj mali decko nema sanse za opstanak. On mrzi svet kojim je okruzen. Naucio je da izgradi zidove kako bi se odbranio. Nikome ne dopusta da mu se približi. Mora sebe da stiti. On je jedini koji se brine za sebe. Sad ga razumes. Shvatas zasto se ponasa tako.

Tada bih otisao do savetodavca i podelio sa njim sta se odvija u zivotu ovog decka. Hteo sam da i savetodavac razume kako bi imao saosecanja. Cesto bi ih savetovao da ga postavi za svog pomocnika i da mu decko bude blizu, da mu da neku odgovornost i prida mu veliku paznju i podrsku. Neverovatno je do kakve promene dolazi nakon samo nedelju dana saosecanja.

Kao pastor, u zajednici ces imati ljude prema kojima ces se tako osecati. Hteces naprosto da ih ubijes. Ali treba ti razumevanje. Upoznaj ih. Upoznaj gde je trn, sta ih dira. Kako tezis ka tome da ih razumes, i pridobijes saosecanje onda im istinski mozes sluziti. Nikome istinski ne mozes sluziti bez saosecanja. Koliko puta u Pismu nalazimo: "Isus se sazali," kada je video potrebe ljudi? Razumeo ih je. Niko nije trebao da mu objasnjava jer je znao sta je u coveku. Jer je imao saosecanja. Tezi i ti ka tome.

Isus je rekao svojim ucenicima: "Vi mene ne izabrate, nego ja vas izabrah, i postavih vas da vi idete i rod rodite; i da vas rod ostane." (Jovan 15:16). Ljubav je plod duha. On te je izabrao da doneses ovaj plod. U Jovanu 13:34, odmah nakon sto je rekao ucenicima da vole jedan drugoga kao sto je i on voleo njih, govori: "Tijem ce se otac moj proslaviti, da rod mnogi rodite; i bicete moji ucenici. Kao sto otac ima ljubav k meni, i ja imam ljubav k vama; budite u ljubavi mojoj." (Jovan 15:8-9). Kristalno jasno vidimo koliko je ljubav vazna.

Ravnoteza

"Postaraj se da se pokazes posten pred Bogom, kao radin koji se nema sta stideti, i pravo upravlja recju istine." 2. Timoteju 2:15

Vazna karakteristika Crkve Golgota je da ne zelimo Bozije ljude razdvajati zbog nekih nebitnih stvari. Sto ne znaci da nemamo cvrsta ubedjenja. Tamo gde Biblija jasno govori moramo i mi jasno govoriti. U drugim slucajevima pokusavamo da prepoznamo sta Pismo govori o obe strane rasprave i izbegavamo pristranost.

Primer ovakvog pristupa mozemo naci u nasem pogledu na debatu o sluzbi Svetog Duha. Mi nemamo tipicno Pentekostalni stav niti tipicno Baptisticki. Tog trenutka kada se priklonis nekoj od strana automatski gubis polovinu svog zajedništva. Zasto bi to iko zeleo? Mi zelimo sluziti sto siroj grupi ljudi moguće. Tog trenutka kada postanemo pristranik prema jednoj od tih nefundamentalnih, kontraverznih stvari, odvajamo jednu grupu ljudi od drugih. Kod sustinskih doktrina nase vere moramo imati cvrste stavove, a u sporednim podrucjima znamo da ljudi imaju razlicite poglede, koje prihvatamo u duhu milosti. Vazno je uvideti da mozemo biti u neslaganju kod tih stvari a i dalje ostati u Duhu jedinstva i ljubavi.

Verujemo u postojanje Duhovnih darova koji se i u danasnje vreme pojavljuju. Ali ne verujemo u neumerenost koriscenja Duhovnih darova koje se toliko cesto danas moze videti. Tako da izbegavamo neslaganje.

Ako ljudi zele da govore jezicima, ohrabrimo ih da to cine u svom tihom vremenu sa Gospodom i time jos bolje izraze svoju ljubav, slavljenje i molitvu Bogu. Primer za ovo nalazimo u 1. Korincanima 14. Takodje ne insistiramo da ljudi govore jezicima i ne tvrdimo da je to osnovni dokaz ispunjenja Svetim Duhom. Verujemo da postoje drugi dokazi koji su verodostojniji od govora jezicima, kao sto je to i Pavle rekao: "Ako jezike covecije i andjelske govorim a ljubavi nemam, onda sam kao zvono koje zvoni, ili praporac koji zveci." (1. Korincanima 13:1) Mi ne naglasavamo da je govor jezicima osnovni dokaz krstenja Svetim Duhom vec gledamo na ljubav kao plod Duha. Verujem da cineci ovo stojimo na cvrstoj osnovi Pisma a u isto vreme mozemo ohrabriti ljude da prime dar jezika.

Pavle je objasnio da se taj dar koristi u licnom zajednistvu, pevajuci Gospodu. "Jer ako se jezikom molim Bogu, moj se duh moli, a um je moj bez ploda. Sta ce se dakle ciniti? Molicu se Bogu duhom, a molicu se i umom; hvalicu Boga duhom, a hvalicu i umom. Jer kad blagoslovis duhom kako ce onaj koji stoji mesto prostaka reci amen po tvome blagoslovu, kad ne zna sta govoris?" (1. Korincanima 14:14-16). Ako si na javnom skupu gde nema prevodioca, kako ce jedan neuk covек ovo razumeti? Moguce je da ti slavis Boga ali drugima to nije na izgradnju. Treba sve da radimo normalno i pristojno. Tu kao crkva ne spadamo u Pentekostnu kategoriju niti spadamo u kategoriju onih koji negiranju punovaznost rada Svetog Duha i Njegovih darova.

Jos jedan primer uravnotezenosti kod spornih pitanja je nas pristup Kalvinizmu. Mnogi su osetljivi kada dodje do ovog pitanja. Mi nismo Kalvinisti niti smo Armenisti. Verujemo u sigurnost vernika. Ne verujemo da mozes izgubit spasenje jer si se iznervirao ili slagao pa sada ponovo moras da se pokajes i spasis.

Verujemo u sigurnost vernika ali takodje verujemo u 'istrajnost svetih'. Ne verujemo da ces automatski istrajati jer si svetac, vec treba da istrajes jer si svetac. Isus je rekao: "ako vi ostanete na mojoj besedi, zaista cete biti ucenici moji." (Jovan 8:31), i "ko u meni ne ostane izbacice se napolje kao loza, i osusice je i skupice je, i u oganj baciti, i spaliti. Ako ostanete u meni i reci moje u vama ostanu, stogod hocete istite, i bice vam." (Jovan 15:6-7). Postoji sansa da covек ne prebiva u Isusu. To je sam Isus rekao. Tako da tezimo uravnotezenom misljenju, umesto da se nagnemo na jednu stranu i insistiramo na "Pet tecaka Kalvinizma". Kada se cvrsto uhvatis za ove nefundamentalne stavova, otici ce iz tvoje crkve oni koji su Metodisticke, Nazarenske i druge Armenijanske pozadine. A zasto da se to desi?

Vecna sigurnost vernika je sporna tema. Pismo podrzava obe strane. Tu je Jovan 3:16. Sta "ni jedan koji veruje"znaci? Dali to znaci da svako moze biti spasen? Meni se cini da je to bas ono sto stih znaci, tako da ne prisvajam cvrst Kalvinisticki stav koji govori da je spasenje ograniceno i da Isus nije umro za sve vec samo za one koji ce verovati u Njega. Ne prihvatamo da nase verovanje u Njega ne zavisi od nas, vec je potpuno suveren Boziji izbor. Po ovoj izjavi ispada da je Bog predodredio neke da budu spaseni a neke da budu izgubljeni. Znaci, ako je Bog predodredio da budes izgubljen, onda mozes da se slikas. Nista ne

mozes uraditi. Ali ovo je negiranje slobodnog izbora. Mi verujemo da nam je Bog dao sposobnost izbora. A razlog zbog kojeg nam je dao sposobnost izbora je da bi nasa ljubav prema njemu imala svoje znacenje i da bi bila stvarna. Ovo je uravnotezena pozicija koju prihvatamo.

Ima judi koji konstantno zeleva da postave Crkvi Golgoti nekakvu zamku. Dali ti verujes u vecnu sigurnost? Ja kazem: "Da, naravno da verujem u vecnu sigurnost. Sve dok prebivam u Isusu, osiguran sam." I sad protivrece. Ako ne prebivas u Isusu, dali si onda osiguran? Dali mozes imati sigurnost van Isusa? Ja ne poznajem nijednu sigurnost van Isusa Hrista. Ali verujem da dokle god se drzim Njega, On ce me cuvati da ne padnem, predstavice me bez mrlje u svojoj slavi. Niko ne moze da me iscupa iz njegove ruke. Ja to verujem i mogu da iskusim Boziju sigurnost.

Cesto se ovakve rasprave zavrse kao pitanje semantike. Ljudi zavrse u neslaganju kod interpretiranja nekih reci. Imali smo jednog coveka u osoblju Golgote koji je bio veoma predan. Dok je bio sa nama, mnogi su se obratili Isusu nakon sto im je on posvedocio. Nazalost, razdvojili smo se. To razdvajanje je u ovom coveku prouzrokovalo toliku gorcinu da je sad pripadnik jedne grupe pod nazivom "Anonimni Fundamentalisti". On sad odvraca ljude od Biblijske vere u Isusa Hrista.

Dali je on spasen? Realno gledano, on je Hristov neprijatelj. Da sam Armenijanista rekao bih da je otpao. Kada bih opisao njegovu stanje sa Calvinistickog gledista, rekao bih da on nikad nije bio spasen. Oboje opisujemo istu osobu, ali termini kojom je opisujemo stvaraju neslaganje.

Ovu cinjenicu prihvatamo: da je covek okrenuo ledja Isusu. To je ocigledno. Da li je otpao ili nikad nije ni bio spasen? Problem je u tome da ako kazem da nikad nije bio spasen, onda gde je moja sigurnost? Otkud znam dali sam ja spasen? Izgledalo je kao da je spasen. Zeleo je da sluzi Gospoda. Hteo je druge da dovede k Isusu. Ja takodje zelim da sluzim Gospoda i zelim da se drugi spasu. Tako da mozda ni ja nisam spasen? Ovo nije nikakva sigurnost.

Eto, sve ovo je pitanje semantike. Kako opisati zajednistvo coveka sa Gospodom po onome sto spolja vidimo? Celu neslaganje je u tome, dali cu ja reci da je on otpao ili cu reci da nikad nije ni bio spasen. Kada se razdelimo, prirodno je da ce biti rascep. Oteracemo pola ljudi iz crkve samo zato, jer ja kazem da je otpao a neko drugi kaze da nije ni bio spasen. Kada dopustimo ovakve debate onda cepamo crkvu.

Zbog toga ja ne prisvajam dogmatsku poziciju u ovakvim slucajevima jer verujem da Pismo uci i o Bozijoje suverenosti a i o ljudskoj odgovornosti. Ako prihvatim bilo koju od ovih strana i teras je do krajnosti negirajuci drugu, onda si stvorio sebi problematiku jer Pismo govori o obe strane. Ali onda mozda pitas: "Kako pomiriti dve strane?" Ne znam a i ne trebam da ih pomirujem. Bog ne trazi to od mene. Bog trazi od mene da verujem. Kada se susretнем sa osobom koja zivi u bludu, preljubi ili hoda po telu a kaze mi: "Ma ne brini za mene, stari! Ja sam prihvatio Isusa jos kada sam bio mali." A pijanica je i preljubnik, i tvrdi: "Jednom sam spasen, uvek sam spasen! Zato ne brini za mene." Veruj mi, da cu ga dobro istresti iz kože. Pokazacu mu stih iz Galacana 5 gde Biblija govori o delima tela i na kraju liste pise: "kao sto i kazah napred, da oni koji takova cine

neće naslediti carstva Bozijega." (Galacanima 5:21). Pokazacu mu Korincane i Efezane. Pokazacu mu gde pise da oni koji zive po telu i predaju zivot staroj prirodi neće naslediti Carstvo Bozije.

S druge strane, ako razgovaram sa svecem koji je preosetljive prirode i svaki put kada nesto zabrlja misli da je izgubio spasenje, pokazacu mu stihove koji nam daju sigurnost Bozije ljubavi. Pokazacu im kako ih Isus drzi i niko ne moze da ih izvadi iz Oceve ruke. Pokazacu im stihove koji ce im dati sigurnost.

Koju pristup cu da preuzmem zavisi od stanja osobe sa kojom razgovaram. Sa bilo kojom stranom mogu da se slozim i da je branim do beskrajja. Mogu da citiram stihove za obe strane. Mogu ti dopustiti da biras jednu stranu a ja cu da odem na drugu. Mogu naci isto toliko stihova koliko ces i ti naci, isto toliko dobrih argumenata koliko ces i ti imati.

Sama cinjenica da je ovo tema o kojoj se moze raspravljati otkriva da postoje dve strane. Kada bi ovo bilo jasno definisano onda ne bi bilo rasprave. Da nemamo stihove koji kazu: "dodji, i ko je zedan neka dodje, i ko hoce neka uzme vodu zivota za badava." (Otkrivenje 22:17) tada nebi imali ni argumente. Ali cinjenica je da imamo jasno ucenje o izboru koji nam je Bog dao i od nas ocekuje da biramo. "Izaberite sebi danas kome cete sluziti," (Jozua 24:15). "Dokle cete hramati na obe strane? Ako je Gospodin Bog, idite za njim; ako je Bal, idite za njim." (1. Kraljevima 18:21). A opet Isus je rekao svojim ucenicima: "Vi mene ne izabrate, nego ja vas izbrah i postavih vas da vi idete i rod rodite; i da vas rod ostane," (Jovan 15:16). Postoje dve strane i veoma je vazno da ne prisvojis cvrstu poziciju ka nekoj od strana istovremeno negirajuci drugu, jer ces onda rascepiti svoje zajednistvo.

U biblijskoj skoli sam imao poteskoce sa ovim, kao i gotovo svaki student. Citao sam knjigu od Artura V. Pinka - Bozija suverenost. Bio sam jako zbunjen jer je Pink tvrdio da covek nema izbor u delu spasenja. Sve zavisi od Boga a covek nema nikakvu odgovornost. Dok sam citao tu knjigu, toliko sam bio zbunjen da sam ustao i bacio je. Osecao sam se kao kada je Martin Luter bacio tintu na sotonu. Rekao sam: "Boze, ne razumem." Mentalno sam bio isfrustriran. Tada mi je Bog progovorio, "Nisam te pozvao da razumes, pozvao sam te da verujes mojoj Reci."

Od tada sam se smirio. I dalje u glavi ne mogu da racionalisem ove dve stvari. Ne mogu spojiti ove dve stvari, sto nam je cesto problem. To je poput sina za voz. Dve sine idu paralelno ali ako se spoje bice svasta. Tako da verujem u obe iako ne mogu u glavi da ih spojim, ali ni ne treba da ih spajam. Mogu biti zadovoljan i verovati u njih bez toga da ih spustim na nizak nivo mog intelekta.

Ako pokusam da spustim Boga na nivo mog intelekta, isfrustriracu se. Probaj da shvatis vecnost! Probaj da shvatis beskrajnost! Probaj da shvatis neogranicenost svemira. Probaj da zamislis gde je kraj svemira. Koliko daleko treba da ides dok ne naletis na znak "Kraj", "Zavrsetak", "Nema nista iza ovog znaka."? Razumimo da je Bog veci od onog sta moze nas um da razume ili ograniči. On je rekao: "Jer misli moje nisu vase misli, niti su vasi putovi moji putovi, veli Gospodin. Nego koliko su nebesa visa od zemlje, toliko su putevi moji visi od vasih puteva, i misli moje od vasih misli." (Isaija 55:8-9). Ako Bog kaze da su Njegovi putevi iznad nasih puteva, onda je svaki pokusaj razumevanja uzaludan. Iznad nasih puteva

je.

Treba da prihvatimo Boziju bezgranicnost. Kada dodjem do krize, do mesta gde moj intelekt završi u slepoj ulici, stanem i pocnem da slavim naseg Boga koji je toliko mocan da ga ne mogu spustiti na nivo razumevanja mog intelekta.

Kada pocnes da sluzis, susresces se sa stihovima koji govore o Bozijoj suverenosti. Kada se susretnes sa njima, naucavaj ih. Kada se susretnes sa stihovima koji govore o ljudskoj odgovornosti, naucavaj i njih. Ovako ce ljudi biti uravnotezeno nahranjeni.

Istupiti u veri

"A bez vere nije moguće ugoditi Bogu; jer onaj koji hoće da dodje k Bogu, valja da veruje da ima Bog i da placa onima koji ga traze" Jevreji 11:6

Uvek je uzbudljivo dopustiti Bogu da radi. Bog zeli da imas udeo u onom sto On radi. Bog ne zeli da prestane sa radom tako da je veoma vazno otkriti sta On zeli da radi. Otkrio sam da je nacin da to otkrijemo kada rizikujemo u veri. Teba da iskoraknemo i otkrijemo sta Bog zeli da radi. Ali pre nego sto iskoraknemo u veri treba da imamo zastitu protiv pretpostavki. Mnogi ljudi koji ispituju teren kako bi otkrili sta Bog zeli, upadnu u jednu ozbiljnu gresku a to je da nastave to delo u ljudskom pokusaju iako je ocigledno da Bozija ruka nije temo. Nekad smo toliko predani necemu da postane pitanje naseg ugleda. A onda pocnemo da pumpamo i ulazemo jos vise energije u program koji nikad nije bio u Bozijem planu.

Mnogo puta sam rizikovao i otkrio da me Bog nije tamo vodio. Sta treba raditi u tom trenutku. Povuces se. Problemi dolaze kad ponosno ne zelimo da se povucemo. I onda nalazimo sebe kako svu snagu trosimo na nesto u cemu Bog nije, a to iskustvo moze da nas unisti. Kada iskoracim u veri i stvari uspeju onda kazem: "To! Gospod me je vodio." Ako stvari ne uspu, koraknem nazad i kazem: "Mislilo sam da je ovo dobra ideja ali ipak nije." Mislim da postoje neke sigurnosne mere kojih bi svako ko istupa u veri trebao da se pridrzava.

U Starom zavetu nalazimo dogadjaje sa Saulom. Za vreme njegove vladavine uspeo je da osnuje vojsku. On je komandovao nad vecim delom vojske a Jonatan nad manjim. Ta vojska bas nije bila nesto velika, pa su ovoga puta Filistejci odlucili da potpuno uniste Izrael. Njihova vojska je bila neverovatno silna, sa mnogo trupa i konjanika. Toliko su bili zastrasujuci da je vecina Izraelske vojske dezertiralo na drugu stranu Jordana. Ostalo je samo par ljudi koji su bili uplaseni. Jonatan se probudio jedno vece sa idejom u glavi koja je zvučala zastrasujuće a i uzbudljivo: "Ako Bog zeli da preda Filisteje u ruke Izraelu, nije mu potrebna cela vojska. Ako Bog zeli da radi, onda On moze da uradi sa pojedincem ono sto moze i sa hiljadu ljudi."

Ako se zaustavis i logično razmisliš, to je stvarno istina. Bogu nije potrebna cela vojska. Potreban mu je jedan covek koji je u harmoniji sa Njegovim planom. Bog moze sa jednim covekom da uradi ono sto zeli. Potreban mu je samo jedan covek. Ova misao je izazovna i uzbudljiva. Ova misao je probudila Jonatana sve dok on nije probudio svog pomocnika i rekao: "Hajdemo na onu stranu da

otkijemo dali ce danas Bog predati Izraelu u ruke Filisteje."

Istupili su u veri. To se desi kada ovako razmisli: "Da vidimo dali Bog danas zeli da radi. Da vidimo sta Bog danas zeli da uradi." Kada si spreman da istupis onda se dogode ovakvi dozivljaji. Ali Jonatan je imao sa sobom pojas za spasavanje. Kako su se priblizavali Filistejskom kampu, on je rekao: "Trebalo da budemo sigurni da je Bog u ovome. Tako da kad nas ugledju njihovi strazari i ako kazu- Hej, sta radite tu? Sacekajte tamo i mi cemo doci da vas naucimo pameti.- onda cemo znati da Bog ne zeli danas da preda Filisteje. Ali ako kazu - Hej, dodjite tu do nas da vam pokazemo nesto.- tada cemo znati da ih je Bog predao u nase ruke."

Tako da su sve ostavili iscekivanju. Nisu tek tako uleteli u kamp misleci: "Bog ce biti sa nama i mi cemo unistiti Filisteje." Imali su neku predostroznost. Ako nisam siguran u nesto onda je dobro biti predostrozan. Biblija je puna dogadjaja gde ljudi istupaju u veri, gde ljudi dopustaju Bogu da uradi ono sto zeli tako sto mu se prepuste.

Pre par godina smo culi da se radio stanica KWVE prodaje. U to vreme mi smo emitovali preko KYMS. Uglavnom smo mi njih finansijski podrzavali. Direktor te stanice ju je kupio da bi doneo hriscanski radio u Orandz region. A KWVE je uglavnom pustao glavni program, nas je bio sporedni Ali kada je dosao novi vlasnik, odlucili su da smanje Biblijske programe i emituju muziku. Tako da smo se mi preselili na KBRT ali oni su bili jako skupi.

I tada smo culi da se KWVE prodaje. Odlucili smo: "Hajde da im damo neku ponudu i da vidimo sta ce Bog da uradi. Ako Bog zeli da imamo tu stanicu, oni ce prihvatiti ponudu i sve ce da funkcionise." Dali smo Bogu prostora da radi, pitali smo ga: "Dali Ti zelis radio stanicu u Orandz regionu koja ce da emituje Biblijske casove i slavljenje? Dali Ti to zelis?"

Bili smo spremni da istupimo i dozvolimo Bogu da radi. To je bilo delovanje po veri. Odlucili smo da ne zelimo da pregovaramo i da se cenjakamo. Samo cemo da im predlozimo jednu sumu. Oni su rekli: "Imamo i druge koji su zainteresovani." Mi smo odgovorili: "Uredu." Trgovacke cake nece upaliti kada si predan Gospodu. Molili smo se: "Pa Gospode ako ti zelis, dobro, ako ne zelis i to je dobro." Na kraju su oni ipak prihvatili nasu ponudu i sada imamo KWVE koja pruza ogromnu sluzbu. Interesantno je da cak imamo i profit a naplacujemo samo jednu trecinu na emitovanja od drugih religioznih stanica. Mozemo nase partnere u sluzbi da emitujemo za jako jeftin iznos i da im tako omogucimo dobru slusanost. Bog je blagoslovio KWVE, jer smo istupili i rekli: "Boze, ako ti zelis ovo onda cemo iskoraciti u veri i priloziti ponudu."

Isto tako se prodavala i jedna TV stanica. Predlozili smo im svoju ponudu. Ovo je bila dobra prilika da se emituje ono sto mi nazivamo "Reprezentativno hriscanstvo", umesto ludackog programa koji je dominirao. Nasa ponuda nije bila prihvacena tako da smo otisli odatle. Nismo gurali i isli ispred Gospoda. Da je Gospod zeleo tu stanicu onda bi nam bila pristupacna ako ne ja je nezelim i necemo da se mucimo i da pregovaramo. Iskorak u veri da bi otkrio sta Gospod zeli nazivamo "proveravanje okoline".

Pre par godina smo uvideli da nam je potrebna veca zgrada za Biblijsku skolu koja je bila locirana u Konferencijskom Centru Tvin Piks. Tvin Piks je

upotrebljavao ceo konferencijski centar da bi stala cela Biblijska skola, tako da nismo mogli nastaviti sa svojim konferencijama na istom mestu gde je Biblijska skola. Tad je jedna velika, divna parcela bila na prodaju u Visti. Dali smo im depozit. Tada su mnogi clanovi Gradskog Veca Viste koji zive blizu te parcele poceli medijski da nas ucrnjavaju. Odlucili smo: "Pa, mi ne moramo da se borimo protiv ovog." Tako da smo se povukli. Trgovac nekretnina, koji je u novinama procitao da smo odustali od kupovine tog placa, nas je nazvao i rekao da ima na svojoj listi jedan plac na Murieta Hot Springsu koji nije jos objavljen. Otili smo, razgledali okolo i otkrili veliki potencijal koje to mesto ima. Predlozili smo ponudu i rekli: "Ako Gospod zeli imacemo ovu parcelu", i dobili smo je!

Interesantno je da smo vec mnogo godina zeleti jednu zgradu koja je pored Crkve Golgote u Kosta Mesi. Ova sestospратnica nam je bila ponudjena za 18 miliona \$. Par godina kasnije mi smo ponudili 10 miliona \$ a oni su rekli: "Ne, ova zgrada vredi vise od toga." Tada je jedna osoba sklopila pogodbu sa glavnim vlasnikom i ponudjena nam je zgrada za 8.9 miliona \$. Mi smo je nakraju kupili cak za milion \$ manje nego sto smo ponudili! Stvarno smo videli Boziju ruku u ovome.

Ali interesantno je, da smo kupili zgradu tada, nikad ne bi mogli kupiti Murieta Hot Springs. Nebi ostali u mogucnosti da kupimo Murietu. Tako da vidimo Boziju ruku u celom procesu. On je zeleo da imamo obe parcele. On je tako vodio celom situacijom i vremenom da smo se vec uselili u Murietu kada je ona zgrada bila ponudjena za takvu cenu koju ne bi bilo dobro propustiti. Sada imamo obe parcele.

Mi smo koracali malim koracima a Gospod je hteo da koracamo dzinovskim koracima. Samo koracaj unapred, i sve dok Gospod otvara vrata, idi napred. U koracima vere uvek nailazimo na smelost. Treba da imas smelost da bi iskoracio i video sta Gospod zeli, ali, jos jednom da kazem, ako Bog nije u tome, ne zelimo da se borimo sa Njim. Ne guramo, ne manipuliseemo, ne silimo stvari. Ako je Bog u tome, onda ce sve ici kako on zeli. Onda ce sve da tece i mi necemo trebati da ulazimo u kompromis.

Kada je Greg Lori preuzeo Biblijske casove ponedeljkom, Bog je pocео da blagosilja njega i sluzbu. Svakog ponedeljka su mladi prihvatili Isusa. Pozvao sam Grega i predlozio: "Greg, hajde da vidimo dali cemo dobiti ovog leta Pacifik Amfiteatar na par dana. Hajde da nabavimo jednu vecu prostoriju i da vidimo sta ce mozda Bog da uradi. Ponedeljkom smo prepuni i nemamo dovoljno mesta. Hajde da pokusamo sa Pacifik Amfiteatom!"

To je bilo u aprilu, a Greg je mislio da nemamo dovoljno vremena za to. Rekao je: "Ne mozes to sad planirati!" Ja sam rekao: "Sto da ne? Da vidimo dali imaju neki slobodan termin. Hajde da vidimo sta ce Bog uraditi sa velikom površinom."

Nazvali smo Pacifik Amfiteatar i imali su jednu nedelju slobodnu za iznajmljivanje. Odlucili smo da ovaj skup nazovemo "Harvest Krusejd" (Pohod zetje). Bili smo preplavljeni radoscu jer je ta nedelja bila toliko predivna! Zadnje veceri je obezbedjenje moralo da zakljuca ulaze na stadionu jer je unutra bilo puno. Postavili smo spolja velike zvučnike da cuju i oni koji nisu uspeli da udju unutra. Bilo je neverovatno!!! I odatle je to pocelo da se razvija i raste ali je zapocelo sa jednostavnim korakom u veri. "Da vidimo sta mozda Bog zeli da

uradi. Dajmo Bogu prostora da radi. Hajde da iskoracimo." Možda ćemo da rizikujemo par dolara ali bez rizika nema dobiti.

Jos jedan klasičan staro zavetni primer istupanja u veri nalazimo kada je Samarijski grad bio pod Sirijskom opsadom. Situacija je bila toliko teska da su ljudi prodavali kost od magarece vilice za sezdeset i pet srebrnjaka a golubiji izmet za pet srebrnjaka. Zene su postale kanibali. Jedna žena je molila kralja da joj pomogne, ali joj je rekao: "Kako da ti pomognem kad ni sam nemam šta da jedem?" Ona je rekla: "Ova žena se dogovorila sa mnom da pojedemo nase bebe. Pojeli smo moju a ona je sakrila svoju. Nateraj je da donese bebu da je pojedemo." Kralj je pocepao svoje odelo i rekao: "Tako da mi učini Bog i tako da doda, ako glava Elizeja sina Safatova ostane danas na njemu." On je krivio Boga za svoju nevolju. (2. Kraljevima 6:24-33)

Elizej je bio interesantan prorok a i interesantan čovek. Imao je toliko zadivljujući uvid u duhovno i toliko blisko zajedništvo sa Bogom da se čudio kada mu Bog nije nešto otkrio. Meni Bog ponekad pokazuje neke stvari a ja se onda iznenadim i sokiram. Uzbudim se! To se dogodilo samo par puta u mom životu. Ali Elizej je bio iznenadjen kada mu Bog nije nešto otkrio. Ja se iznenadim kad Bog pokazuje a on je bio iznenadjen kad Bog ne pokazuje.

Elizej je bio kod kuće sa svojim prijateljima kada su počeli da govore sa njim, "Šta se to desava?" On je odgovorio: "Kralj šalje jednog čoveka do mene da mi odsece glavu. Kada bude kucao na vrata vi ga odbijte od vrata. Jer evo, za njim ide njegov gospodar." I uskoro je neko kucao na vrata. Nakon njega, došao je kralj sa vojvodom i rekao: "Napokon si moj! Dovoljno dugo si mucio Izrael." Elizej mu je odgovorio: "Nisam je koji mucu Izrael. Ti si taj koji mucis Izrael jer si uveo slavljenje Bala. Ti su krivi!"

Nastavio je: "Ne brini, sutra će u ovo vreme prodavati meru beloga brašna za sikal na vratima Samarijskim." Vojvoda je počeo da ismejava Božije obaćanje: "Da Gospodin nacini okna na nebu, bi li moglo to biti?" (2. Kraljevima 7:2). Elizej rece: "ti ćeš videti svojim očima, ali ga ne ćeš jesti." (2. Kraljevima 7:19)

Zasto vojvoda nije verovao Božijem obaćanju? Jer je pokušao na ljudski način da shvati kako to Bog može da uradi. Mnogo puta bas onda upadamo u nevolju. Ne razumemo kako to Bog može da izvede. Pokušali smo sve, planirali smo i zaključili smo da je nemoguće. Skloni smo da kažemo ono što je vojvoda rekao: "Da Gospodin nacini okna na nebu, bi li moglo to biti?" Elizej je rekao: "ti ćeš videti svojim očima, ali ga ne ćeš jesti." Bog će uraditi svoje delo ali ti posto nisi verovao ni čes imati ništa od tog Božijeg dela.

Događaj se nastavlja sa četiri gubavca koji su živeli izvan grada na džubristu Samarije. Zbog lepre nisu smeli ući u grad. Zavisili su od smeca koje je bilo baceno preko zidina ali zbog gladi u gradu ni oni nisu imali šta da jedu. Jedan je rekao drugom: "Što sedimo ovde da umremo?" (2. Kraljevima 7:3). "Nema smisla da udjemo u grad. Hajde da odemo u Sirijski kamp. Ko zna, možda će se smilovati na nas i dati nam koru da prezivimo ili možda će nas ubiti. Nema veze. Svakako ćemo umreti." Započeli su da istupaju u veri na osnovu nade da će im neko dati koru hleba.

Začudjuje me kako mnoge crkve ne dodju do ovog mesta a ostalo je samo par ljudi koji se gledaju međusobno. Začudjuje me kako ne kazu: "Zasto sedimo tu

da umremo? Hajde nesto da uradimo. Mozda ce da upali a mozda nece, ako ne upali nema veze jer svakako umiremo. Hajde da istupimo."

Setim se svih istupanja u veri kroz istoriju koja su bila ucinjena u toj maloj nadi. "Ko zna sta Bog zeli da uradi? Hajde da iskoraknemo. Hajde da otkrijemo. Hajde da pruzimo Bogu priliku." Elizejev dogadjaj se završava sa time kako su Sirijci culi neku buku za koju su pomislili da su Egipatski konjanici. Mislili su da je kralj iznajmio Egipatsku vojsku i izbila je panika. Poceli su da beze i kada su gubavci stigli do prvog satora videli su spremljenu veceru a nikoga da je pojede. Oni su se najeli i uzeli svo blago. Otili su do drugog satora i nasli isto. Nije bilo ljudi ali je bilo hrane.

Dok su skupljali blago, sakrivali ga i zakopavali, jedan je rekao: "Ej! Bilo bi dobro da odemo u grad i kazemo im sta je Bog uradio. Ako ovo sakrijemo i zadrzimo za sebe, nesreca ce doci na nas." Kada su se vratili u grad, vikali su strazaru: "Sirijanski kamp ja prazan. Ima dovoljno hrane za sve. Recite kralju da veceras ljudi ne treba da zaspu gladni." Kada je vest stigla do kralja, rekao je: "To je zamka. Ti pametni Sirici dobro znaju koliko smo gladni, sakrili su se i cekaju da napustimo grad i tada ce nas ubiti. Ne pustajte nikoga da izidje iz grada. Zatvorite gradsku kapiju."

Velika je tragedija nevere. Ona nam nedozvoljava da imamo udeo u onome gde Bog daje u izobilju. Susreo sam se sa ljudima koji tako razmisljalju. Uvek tvrde da je rec o nekoj zamci. "Previše je lepo da bi bilo istinito i sigurno ima neka zamka." Kada Bog radi oni se plase da istupe.

Jedan stih je tokom godina meni jako mnogo znacio. Nalazi se u 2. Dnevnika. Cetrnaesta glava zapocinje sa vladavinom kralja Ase nad Judom. Kada je stupio na presto imao je dvadeset i pet godina. Ne dugo nakon toga Etiopljani su napali zemlju zajedno sa konfederacijom drugih drzava i vojskom od milion ljudi i kocija. Kada je Asa cuo za ovu ogromnu vojsku, molio se: "Gospodine, tebi je nista pomoci mnoini ili nejakome: pomoz nam, Gospodine Boze nas, jer se u te uzdamo i u tvoje ime dodjosmo na ovo mnoštvo. Gospodine ti si Bog nas, ne daj da moze sto na te covek." (2. Dnevnika 14:11).

Ovo mi se svidja. On nije rekao: "Boze imam plan i zelim da ti blagoslovis taj plan." Niti je rekao: "Boze sve sam ja to procenio. I sad blagoslovi nas program." Nije bilo: "Boze dodji na moju stranu", vec "Boze ja dolazim na tvoju stranu. U tvom imenu idemo protiv njih. Ne dopusti da covek uradi nesto protiv tebe. Nece mene da nadvladaju jer ja nemam nista. Nemam moc. Ali Boze Tebi je svejedno. Ja idem u Tvom imenu. Ne dopusti da Tebe pobede. Mene mogu da pobede ali ne dopusti da tebe pobede."

Ovo je slicno onome sto je Jonatan rekao. Bogu nije potrebna cela armija. Ako Bog zeli da radi onda moze to da uradi i sa jednim covekom. To je i Pavle rekao u Rimljanima 8:31: "Ako je Bog s nama, ko ce na nas?"

Bog je dao Asi pobedu nad Etiopljanima. Kada se Asa vraćao, susreo ga je prorok Gospodnji i Gospod je rekao preko proroka: "cužite me Azo i sve pleme judino i Benjaminovo; Gospodin je s vama, jer ste vi s njim; a ako ga ustrazite, naci cete ga; ako li ga ostavite, i on ce vas ostaviti." (2. Dnevnika 15:2). Kada je Asa poceo da vlada primio je veliko obecanje od Gospoda. "Gospod ce biti sa tobom sve dok ti budeš sa Njim. Ako ga ustrazis bice ti na raspolaganu. Bice

ponosan na tebe. Ali ako ga ti ostavis i On ce tebe ostaviti."

Pod vladavinom Ase kraljevstvo je napredovalo a ljudi su bili blagoslovljeni. Ali kasnije kada je on postao napredan i bogat, severno kraljevstvo Izraela je planiralo da napadne Judu. Poceli su da zidaju tvrdjave severno od Jerusalema. Planirali su opsadu pre napada na Judu. Kada je Asa to video, uzeo je novac iz hrama i poslao ga Ben-Hadadu, Sirijskom kralju da bi iznajmio Sirijsku vojsku da napadnu Izrael sa severa. Sirijci su sisli i poceli da napadaju severni deo Izraela. Tada je Izraelski kralj morao da povuce svoje trupe koje su zidale tvrdjave kako bi branili severnu stranu od Sirskih napada. Kada su trupe napustile trdjave, Judejci su izašli i sruslili gradove.

Gledajuci sta se desilo, izgleda da je strategije bila uspesna. Zaista, upalila je. Asa je sigurno bio zadovoljan sa sobom i uživao u svojoj brilijantnoj strategiji. Novac moze da uradi divne stvari i on se divio tome sta sve moze covek da uradi kad ima dovoljno novca. Mozes uvek da iznajmis Sirijce. Oni mogu da te stite. Koja uspesna strategija!

Hananije prorok je dosao do njega i rekao: "Sto si se puzdao u cara sirskoga a nisi se pouzdao u Gospodina Boga svojega, zato se vojska cara sirskoga izmace iz tvojih ruku. Nijesu li Etiopljani i Libijci imali velike vojske s vrlo mnogo kola i konjika? pa kad si se pouzdao u Gospodina, dade ti ih u ruke." (2. Dnevnika 16:7-8). Drugim recima: Kada si bio mali i slab, suocen sa Etiopskom vojskom ti si se pouzdao u Gospoda i Gospod te je izbavio. Ti si verovao u Njega. A sad kada si narastao i jak si, pouzdajes se u svoje naprave. Zar ne znas da "oci Gospodinove gledaju po svoj zemlji da bi pokazivao silu svoju prema onima kojima je srce celo prema njemu." (2. Dnevnika 16:9). Ovo je kljuc. Bozije oci gledaju po svoj zemlji da bi pronasao ljude cije je srce u harmonij sa Njegovim da bi pokazao svoju silu kroz njih.

Ono sto prorok govori je da Bog zeli da radi. Bog zeli nesto da uradi i trazi ljude cije je srce u harmoniji sa onim sto On zeli da uradi kako bi pokazao svoju silu kroz njih. Kljuc je otkriti sta Bog zeli da radi. Otkrio sam da je najbolji nacin otkrivanja kada iskoracimo. Probaj, i vidi. Mozda ce Bog da radi. Mozda Bog zeli da radi. Dajmo mu priliku. Ali imaj ovaj stav: "Ako ne uspe necu da guram." Odrzi tu savitljivost kako bi bio u mogucnosti da odsetas od tog projekta. Ako je ocigledno da ne ide onda nemojmo gurati u pokusaju da proradi.

Isto nalazimo i u dogadjaju sa Esterom kada joj je Mardohej rekao da ode do kralja. Rekla mu je: "Ne moze se tek tako uci pred njega. Treba da si pozvan. Ako udjes nepozvan, zivot ti se dovodi u pitanje." Mardohej je rekao: "Mislis da ces se izvuci ako ovaj dekret bude sproveden? Mozde te je Bog stavio na tu poziciju zbog ovog vremena. Ako ti ne uspes, izbavljenje ce doci sa druge strane."

Drugim recima, Bog ce uraditi Svoje delo. Bog ce ispuniti ono sto je odredio. Izraelska nacija ne moze biti unistena, jer ce kroz njih Mesija doci. Treba da imas poverenje da ce Bozije delo opstati. Ako ti ne uspes, izbavljenje ce doci sa druge strane. Bog ce uraditi svoje delo a mi imamo priliku da budemo posude kroz koje Bog radi. Bog uvek ima delo koje zeli da uradi. On to zeli da radi a ti mozes da biras dali zelis da imas udeo u tome. Ako se usudis, onda mozes biti posuda Njegovim rukama. Esteri je trebala hrabrost da ode pred kralja nepozvana. Ako

on ne podigne stap, nju odmah ubiju.

Pre par godina bila je napisana jedna knjiga koja se zvala: "Cepelin evandjelja." Bilo je tipicno za crkvene programe koje su izmislili ljudi, da pokusaju umnožiti broj ljudi koji dolaze. Neverovatno je bilo videti sve te crkvene programe, strukture i seme na koje su ljudi naseli. Ideja ove knjige je bila da se nabavi mali cepelin i na njega da se nalepi velika pozivnica za crkvu. I onda cepelin povezu sa nekim kablom i puste ga da leprsa iznad crkve. Poenta je bila u tome da ljudi primete da je tamo crkva. Cak su na cepelin stavljali poruku: "Isus te voli".

Problemi su nastajali. Dosla je oluja i ljudi su pokusavali da drže cepelin da ne odleti. Posvajali su se i to je rascepalo crkvu. Polovina je otisla ljuta na drugu polovinu. Toliko od ljudskog pokusaja! Umesto da donese dobro crkvi donelo je gubitak. Jos ranije kada su videli da ovo ne pali rekli su: "O, ali potrosili smo hiljadu petsto dolara na ovaj cepelin. Treba da leprsa tamo gore." Trebali su priznati da su pogresili, da to zaborave i neka ga oduva vetar. Ne treba se drzati za nesto sto Bog zeli da oduva.

Pre par godina bio sam u Teksasu, govorio sam na jednoj konferenciji u Baptistickoj crkvi Juznog saveza. Pastor je rekao da ne zele ni jedan program da održe u zivotu neprirodnim putem. Ako nesto umire, dopustice da umre.

Crkve mnogo puta naprave gresku. Postoji vreme kada Bog koristi neki program, a ima kad to vreme prodje. Nazalost ljudima je postala tradicija pokusavati taj program odrzati u zivotu. Prikluje ga na bolnicke aparate za odrzavanje zivota. Uz Boziju pomoc trebamo nauciti da dopustimo stvarima koje umiru da umru prirodnom smrću, umesto da ih neprirodno odrzavamo.

Znak degeneracije je kada se vracamo u proslost da bi govorili o onome sta je Bog radio, umesto da kazemo: "Pogledaj sta Bog danas radi." Umesto toga da samo slusamo sta je Bog uradio treba da postanemo vitalan deo njegovog rada. Treba sami da iskusimo i vidimo Boziji rad. Inace se nece nastaviti. Treba od svake naredne generacije da nacinimo prvu generaciju sto se tice dozivljaja Bozijeg delovanja. I tada ce se rad nastaviti. A ako pocnemo da gradimo spomenik i kazemo: "Vidi sta je Bog radio i kako je koristio ovu osobu. Vidi kako je Bog blagoslovio ovog coveka!", cuvaj se. Tuzno je kada gradimo sponemik da bi nas podsetio na ono sta je Bog pre radio. Svi treba sveze i zivo da dozivljavamo Boziji rad u nasem zivotu.

Bio je jedan period kada je Bog na neverovatan nacin koristio koncerte Subotom uvece u nasoj crkvi. Ti koncerti su bili najbolji alat za evandjelje. Subotom je crkva bila prepuna. Mnoge grupe su svirale i stotine mladih je davalo zivote Isusu. Ako bi napravio jednu anketu koja govori o tome gde se najvise ljudi spasilo u Juznoj Kaliforniji rezultat bi ukazivao bas na te koncerte. Bilo je vremena kada je Bog koristio te koncerte, ali to vreme je proslo. Pre par godina neki su mi rekli da zele ponovo da probaju te koncerte Subotom uvece. Rekao sam im: "Dobro, probajte." Ali vreme toga je proslo. Pokusavali su da odrzavaju to ali sve je izgledalo kao da Bog govori: "To vreme je proslo." Naravno ne znaci da nikad vise to vreme nece da se vrati, ali umesto da se to nastavi i polako, polako pocne da se gasi, najbolje je otkazati ga, pustiti neka umre. Nemoj pokusati da ga odrzis.

Nacini svoj korak u veri. Ako se stvari pocnu desavati, slavi Gospoda. Ako ne,

onda trazi nesto drugo. Daj Bogu priliku u tvom zivotu. Ja verujem u davanje prilike Bogu da se proslavi i kad se stvari pocnu desavati, kako je to divno! Ali kad ne, posto nisi toliko duboko uplivao u to, mozes mirno da odsetas i da kazes: "Mislio sam da je dobra ideja, mozda ipak nije?" Nemoj da se ukopas toliko duboko u nesto da ne mozes da se izvuces.

Budi vodjen Duhom i nemoj se plasiti da ga sledis. Pocevsi Duhom nemoj da pokusavas da usavrsis stvari u telu. Ovo vidim da je problem pa cak i kod nekih koji su bili sa nama od pocetka. Bog je blagoslovio njihovu sluzbu ali nazalost oni su postali mnogo organizovaniji. Oni sada pocinju da upravljaju programom i sa time gube ono sto je vitalno. Pocevsi u Duhom nemoj pokusavati da to usavrsis u telu. To je uvek glavna greska.

Ja hvalim Boga sto nam je dao mnoge pastore koji su prihvatili ovakvu viziju o istupanju u veri. Uzbudjujuce je videti kako Bog blagoslovi kada iskoracimo u veri i dopustimo mu da radi ono sto zeli, predajuci sebe kao alat kroz koji On moze da uradi sta zeli. Kljuc je u tome da Mu budemo na raspolaganju. Bozije oci i dalje gledaju po svoj zemlji da bi pokazivao silu svoju prema onima kojima je srce celo prema Njemu. Otkrij sta je Bozija volja i onda uskoci u nju. Imaj takvo srce kao sto je Njegovo i bices zadivljen time sta ce Bog uraditi i kako ce blagosiljati.